

گومانە یاخیکانی کەلات

(ئەلۆن و ئەمبەر و ئەوبەر ۲)

سەلام عەبدوئلا ئیبراھیم

۱۹۹۹/۳/۸

بلاو کردنە وہی سەر ئینتەرنیت: **کۆمەلە ی کۆچەر**

Kocer Publishing Association. P.O. Box 150 , 15141 Lahti Finland, kocer@mail.com
July 2000

پیشکشه به ته وانهی له کاتی نویسینی ته م رۆماندها له بهر چارم بوون: دایک و باو کم، کلارا و لیسسی، M. Irmgard. (ب)
وخوشکی به ریزم ته نیا غه فور ره شید
به یاران و خهونه هاو به شه که مان !

۱۹۹۹/۳/۸

گویتنگن/ئلمانیا

(۱)

هم به یانییه ژیان ونه مان یهک واتایان هدی به بۆ من! که بیدار بووموه پیماو بو هیشتا خوتوم و ناگام له دنیا نییه، له ناو خویکی قولدام، له مردن دهچی، له نیوان همدوو کیاندا مابووموه، ههلبهت ده کریت یه کیک ناوی لی بنیت و رینه، وهک بلنیت، ژیان تاماده نییه باوشیم بۆ بکاتهوه و به گهرمی پیشوازیم لی بکات؛ لهوه دهچیت په له کیش ده کریم؛ ده زام نمو هیچ پیوستیه کی وای به من نه بووه و نییه! روژنیک له روژان هینایانم بۆ تیره؛ به بی تهوی زه مینه یه کی له باردا هه بیته بۆ له دایک بووم؛ گهشکه بگریت و توخوی بکه؛ زه مینه یه که له پاشه روژدا په شیمان نه بموه بۆ به سه برردنی روژگار وشوه ته لڅ و پر مینه ته کان؛ به بی تهوی پرسیاریکیشم لی بکه "خهره مه لی خهره گهت وه چهن!" داخو ده مویته بهم حاله بژیم یا نه؛ نیستایش له وهیش تیگه یشتوم که وای به خوشیان کۆتایان پی دیت و به بی مالتا وای، مالتا وای ده کهن؛ منیش له ریزدام و چرکه یهک دیت، له ههر چرکه یه کدا بیت، منیش کۆتاییم پی دیت؛ باشه، که زانیان کۆتاییم پی دیت، بۆچی هینایانم؟ نه ده بو پرسیاریک له خوشیان بکه؟ نه مه ته سه ره نه جامه که، نه پیشوازیم لی ده کریت بۆ ژیانیک لایه که به مروڤ، له ژیانیک که خۆم ده مویته، نه منیش دل پی خوشه، ونهیش قبول ده کهم بهم چوره بژیم، له بری تهوی بین به تهواو کهری یه کتری، خزمهتکاری یه کتری بکه، دنمان به یه کتری خوش بیت، کراوین به دژ، که سمان چاره ی تهوی تری ناویت، نه لهوه دیهویته و نه من، به لام وای چارمان ناچاره، لهوه هدی و من هم و ههست به بوونی لهوه و خۆم و دهوو بهر ده کهم، له دوا بیهیدا ده بی ههر خوی له باوه شه پان و بهرینه که یدا بستیک جیگام بۆ بکاتهوه، نه ییشیکا ههر به قیر!

ده لاین: روژی حساب هدی، لهوه دنیا هه مو له دایک بووه کانی سه ره نه مینه به ریز راده وستین، ههر یه کی کمان ژماره ی خوشمان به ده ستوه یه، با بلین وهک ریزگرتنی بی کاره کان له ناو بهر یه رایه تی کار، چاره وروانی چاره نو سه که مان ده که من، یا ده چین بۆ به ههشت یا بۆ جهه نه م، لهوه ناوه راسته شدا هیچ شتیکی تر نییه، هیچ بواریک نییه بۆ بیکردنوه، هه مو شتیکی پیشتر پیوراوه، مه لایه که تیک ناوه کان ده خوینیتهوه: فلان کورپی فلان، بۆ دۆزه خ!

فلان کورپی فلان: بۆ به ههشت!

هیچ به درۆ خسته نه یه که یا پارێزه رگرتنیک، قسه ی شایه ته که ناخوات: هه مو کار و کرداریکی مروڤ له ناوچه وانی نو سراوه، بهرتیل داینیش نییه!

ده لاین: په تیک هدی، ژیره که ی دۆزه خه، لهوه ی سالحان بیت به سه ریدا تیده په ریت و ده گاته به ههشت، لهوه ی خراپه کار بیت، له نیوه رنگا ده که مویته ناو دۆزه خ و بۆ ههتا ههتا یه به تاگره که ی ده بریته!

ده لاین: تو مه تریته، ته نه ها حاله ته کهت ده گۆریت، دوور نییه بیته به گول و ناشقان بونت بکه، یا به خاکیکی به بیت یا بی بیت یا به په پوله یهک!

ده لاین: مردن نییه، روحت دهچیته ناو گیانیک تر وه له سه لام!

ده لاین: مردوه کان، هه مو سالتیک له روژی کۆچکردنه که یاندا ده گه رینهوه! مۆمیان بۆ داده گرسینین، ژوره که یان بۆ ده رازنینه وه، لهوه چیشته یانه بۆ لی ده نیین که کاتی خوی هم زیان لی بووه، لهوه باسانه ده که من که تیدا به شداریان کردوه!

ده لاین: روژی حساب هدی، به لام له سه ره نه مینه نه فسانا و یه دا، خه لکه که، یا ده لاین "لهولا وهه بچیت، حموت بهردی به دوا، هدی یا به چه که گوتی سوور و ره یجانه ناوی ده هینن!

پاشا و مه لیک و فه رمانه واکان زانیویانه کۆتایان پی دیت و به بی سی و دوو کردن پروتیناته کانی گیانیا به هه مان شیوه، وهک پروتیناته کانی له شی دوژمن و دیله کانیان، گه دا یا ههر گیان له بهرکی تر، ده بن به کرم و ههر لهوه جیگایه ی تیدا ده نیترین، پاشا وه کانیان بۆ ماوه یه که لهوه ده مینیته وه و هیچ شتیکی تر روونادات، ههر هیچ!

هم راستیه یانه پی قبول نه بووه، بۆیه به درێژایی میژوو سه دان نه فسانه یان له مه ر مردن دروست کردوه، بۆله ههر جیگایه که به شیوه یه کی تر! به لام هیچ کام لهوه نه فسانه یانه ته سکینیا به وه شه مندی مروڤ نه هیناوه

بیجگه له هندی لهو باسه بی سهرانه، دهسه لاتداره کان هیچ هویه کی تریان بۆ نهماوتسهوه، ټه ونده کله پوتانه دست به مولکایه تی و فرمانروایی بگرن وهه مو شتیک بڅنه خزمه تی، له پیناویدا له هیچ تاوانیک نهسه لمینه وه وژیانی کابرایه کی وهک من" وه پهری سهری بریهی" بهم به یانییه ټه ونده ناهه مو ار بکن!

- ټه تی تۆ بۆچی باوه شی بۆ ناکه یته وه؟ بۆ به گه شییینییه وه ناچیت به پیره وه؟ بۆ ټه ونده ره شینانه بیرده که یته وه!

من بیر له شتی وا ناکه مه وه، من باره شم هه میشه کراو هیه! هر وا من هه میشه گه شیینم به وهی که رۆژیک دادیت هه موو که سیک دان بهم راستییه دنیت: مالی دنیا هیچه، کی مرد و شته کانی له گهل خزیدا برد، جا بی شیا چی لی ده کات. کهس چیت بیر له فرمانروایه تی ناکاته وه! به لام ټه رۆژه هیشتا نه هاتوه، و مرۆڅ وای لی کراوه مرۆڅ بڅوات! ټم به یانییه ش، پاش ټه ورینه یه یا ټه به سهراته دا، با بلیم پاش ټه خه وه ناتارام و خه ونه هه راسانه دا، دیسان چاوم به دنیا کهوت، دل و وه کو رۆژه کانی تر کاری خوی ده کات. ټه و نزیکه ی چل و دوو ساله هر ترپه ترپی دیت، هه ندی جار به رز لیده دات وهه ندی جار نزم و هه ندی جار یه هیه له هه یبه تاندا خه ریکه راوه ستیت، خوی شم خۆزگه به راوه ستانی ده خوازم! که هاتمه سه رخۆ، چاوم به ده وره به کهم کهوت و له بهر خۆمه وه وتم" دیواره کان، وینه کان، کتیب و گوڅاره کان به یانیتان باش" وه هر به خۆم وه کو کابرای جوتیار که ده قوتابی زانکۆ میوانی برون، هه موو رۆژیک به پیچامه که ی به ریا نه وه له خه وه لده ستان و خاویلیکانیان ده خسته پشت ملیان و یه که له دوا یه که به ریزه وه به یانی باشیان لی ده کرد، تا به یانییه که هات پیانی وت" کوره ده باشه باش باش، به یانی باشی چی؟ باشی له کوی هیه؟ کی باشه؟ هه موو دنیا قوری چوگه سهر". منیش ئیستا گهر باشی هه بوا یه، له سهر ټم جیگا وشوینه دا چیم ده کرد؟ نه که له باله غیبه که، نه گهر می رۆژ ونه هه راوه وریای منداله کانی گهره که، و ټم به یانییه نامۆی! ناخ گهر ټه ونده خۆشه ویستی بۆ ژیان وجوان وجوانی چاویکه وتنی ټه لوون و ټه لوه نیاندا له دل نه بوا یه، هر به خۆم رامده گرت و ده سه سامه وه، ئیت نه ناخ ونه ټوڅم ده کرد، نه چاوم هر جار یه که به یینی کاره ساته کان کویر ده بی، ونه گویم له هاوار و سه ره لگردنی یاران ده بی! ټه و ته وینه که یان له بهر چاومدا یه

- ټه ری خۆشیتان بینی له ژیان؟

- نه خیر! جا دایک و باوکیک کوری وهک تۆیان هه بییت خۆشی له ژیان ده بیین؟

- ټه ی ئاسوده بی؟

- نه خیر! تۆ جاری زوانت بیریت باشتره؟

و هر وا ولامه کان تنه ا، نه خیر .. نه خیر .. ټه رۆژه یش که به مامۆستا سوعادم وت" رۆژ زۆر کورته!" مامۆستا، چه قوی گهص برینه که ی دهستی هینا یه خواره وه و به نیگایه کی کزومات وتی: چۆن وا ده لیی، شه وهه رنایه ت، رۆژ زۆر دریه!" هه ر دوو کی شمان یه که بۆچون و یه که مه به ستان هه بوو: ټمه چ زوخ و ده ردیکه، نه رۆژمان رۆژه و نه شهومان شهو!

له ژیر باری ټم نه هه مته یه دا، له ناو ټم ټه زمونه خه تهر ناکه دا، ټه لوه نیش بهم به یانییه له و لاوه هاتوه و یه خه ی گرتووم: بۆچی تۆ له کوی؟

ئاخر بلی هه ی مال خراب، من جوزانم له کویم، پاشان ټه گهر بیی ده لیم" له لای تۆم، گویم له سیمفۆنیا نه مره که ته، له ناو ماته می خۆشه ویسته کاندام، هر وهی، ټه گهر ده لیم له ویدام، له پشت یاله هه زار به هه زاره کاند، ټه و دو وهی، برینی ده کولینه وه، سه ره لگردنه که ی ده ریا و ټو قیانۆسی به بیر ده هینه وه" داریکه و هه ر دوو سه ره که ی به گووه". ئاخر ټه گهر چاره ره شی من نه بییت، بۆچی ټه لوه نی باوان، ټه لوه نی لانکه ی مندالی، ټه لوه نی دنگ و رهنگی سه رتا پای جیهان له م کات وسات و جیگه یه دا ټم په رسیاره له من ده کات؟ ټه ی خۆ من تاقه کهس نیم له ناو ده رونی خزیدا بۆ خوی ده گهریم، هه ندی جار به خوی ده ستم ده گریت و ریگا کام پیشان ده دات، که چی هیشتا پینه گه یش تووم، له م دووره وه وهک ساوایه که پرسایری لی ده کهم: ټم شه و ده تگه می؟

- ټه ی سه بی، یا دوو سه بی؟

.. -

- بۆ چهند روژیکی تریش بیت، ده توانم خۆم راگرم؟! ..

- نیمه کهی گفتی وامان به یه کتر داوه؟ باو کم گه مەم کرد!
شهوان دین وده روژن، ئه لوئم لی دهرناکه ویت.

پرسیار له ئه لوئیان ده کهم "منیش ویرانی ئه لوئم"
پرسیار له بای شه مال ده کهم "منیش عه ودالی ئه لوئم"
پرسیار له با و باران ده کهم "منیش شه یادی ئه لوئم"
پرسیار له بته کانی هیندۆ ده کهم؛ له مانگا کانی هیند؛ له خوا کانی یونان؛ له موسا و له عیسا و له بودا و له خوای ئیسلامه کان، ههر ههمویان ته قهی سه ریان دیت، باسی چرووک و به تالم بۆ ده گیر نه وه. پییان ده لیم، کوره هه ی مسال خراپه کان من تینوومه تینوو، ئه ی هاوار، من جامی شه رابی سه رمه ستیم ده ویت .. ئه لوئن، ئه لوئن، ئه لوئن، مه ئه لوئه نه شیتته توام.

پیام ده لین: تبت یدا ابا له ب ..
پیام ده لین: ده ریا بوو به دوو شوق ..
پیام ده لین: عیسا کوری خودایه
پیام ده لین: ده بی بخور داگرسینیت
پیام ده لین: چوارمشقی دابنیشه، کۆنستراتسیون بکه ..
پیام ده لین: باره باری مانگا دهنگی خودایه .
ههر ده لیبی گو یزم بۆ ده ژمیرن، له مرۆڤبوون و کهسایه تیه م کهم ده که نه وه و له بهر خۆمه وه گۆرانی "هه ی له من یاخی، هه ی له من یاخی، تۆ گولی ناو باخی" ده لیم

چاوم به قه د پانتایی ئاسمان ده که مه وه، که چی له کناره دووره کاندا ده س له ملی ده ریاکان ده نی و په یتا په یتا باران ده بارینی، تاریکایی زه نیم کو یرده کات، بهر ژیش به هسه رت کیشانی ئه لوئیان زه نیم کو یر ده بیت، ده گه ریم بۆ جیهانیک، بوونیک له ده ره وه ی شو و روژه زاله ئاسابه کان، ئه میش هیشتا له دایک نه بووه، نامۆبی ته نی پی چنیوم، له پارچه په رۆیه کی سه ر سه رکه وانه که ی کۆرده ره ده چم!
(به م به یانییه شدا منداله کان له کاتژمیری ههوت له خه و بیدار ده بن... به لام من چاوم پییان ناکه ویت.
- چی تیا به، با نه یانینیت، ملیونان مندالی بی باوک هه یه، یا باوکیان له به ری جهنگه، یا به جییانیا ن هیشتوه!
- وایه، به لام من هه م!
- وای دابنی بوونت نییه (!)

- ئاخه هه م، ئه مه خۆم، بوئم هه یه، و وا وهک شایه تیک پی له سه ده ی بیست و یه کی پاش تریلیون بلیون سال ده نیم؛ ده ترسم کابرایهک له بهرده م ده رگا که ی را وه ستاییت و پی م بلیت: هه ی به خیر نه یه یه ت! ئه مه هاتنه؟! وهک خاوه ن ریه ستۆرانه که ی ناو سه نته ره که ی برۆکسل پی م بلیت: تۆ بۆت نییه بییت بۆ ژووره وه ...
- بۆچی ؟
- ببوره بۆت نییه !!

هه مید: چۆن شتی وا ده بیت؟ ئه وانه خاوه ن شارستانیه تن، چۆن به و شیوه نا ئینسانیا نه هه لسوکه وت ده که ن؟
- با ! خۆشیم گیژ بووم! سه ر میزکان به گول و مۆم رازا بو نه وه و کابرایهک پیا نۆی لی ددها، ئاو وهه وایه کی رۆمانسی بوو، منیش له و کاتهدا پیویستیم به وه هه بوو، زۆر ماندوو بووم، که چی به و شیوه یه له گه لمدا جولانه وه!

- دیاره پارهت پی نهبووه؟

- نه یانپشکنیم تا بزائن پارهم بییه یا نا، نه خیر ئەو جاره پارهم پی بوو!

- دیاره جل و بهرگه کەت نارێک بوو!

- نه خیر، جل و بهرگیکی ئاساییم له بهر بوو، به لام کەرەواتم له مل نه بوو، من چی بکەم به کەرەوات؟ ئەگەر بییهستم هەست به خنکاندن دەکەم! تۆ بلیت له بهر نه بهستنی کەرەواتی گهواد دهریان کردیتم؟ برۆ ناکەم، خو به کەرەوات نان ناخۆم!

کاکه شارستانییهت له لای مەنسور کەواچی و شەمه جگەرییه، ئەوێ بچوایه بۆ لایان، بەدل و بەگیان به خیر هاتنیان دەکرد، ئەحوالیان دەپرسی و نانه کەیشیان دەداییی، هەندی جارێش هەر لەسەر جیسای خۆیان! دەستیشان تەنها خۆینی کار و مانگای پیوهوه بوو، وەك ئەمان نیین، خۆینی مرۆڤی رەش و سپی له نیتوان پەنجەکانیان چکە دەکات!

هەمید: ئەوه جارێ بوو، پینشی سەد سال، ئیستا وا نیین، تۆ بهیان کردووه!

- تۆ بهی گورگ مەرگه!

(۲)

به لئی؟ نهوه کی بوو؟ چی؟ به راست؟ بروا ناکهم! دهی با جارنک و ابیت! روژیان دیت!

- تو گویی نادهیتی!

- من گویی نادهمی؟ نای که سهیره! و اووم به که باب! خوژگم به نه قلت مام همید!

ده لئین روژیان دوو شهریک له یاری رایسس ده دژیتن، یه کینکیان جوین و هاوار و کوفری دنیا ده کات، که لا له شهریکه کهی ده کاتوه، ده بیینی به هیمنی دانیشتوه و همدوو دهستی له گیرفانیدایه، بویه لینی توره ده بییت و به هاوارنک پی ده لئی: سهگ باوک، دژانمان، کهچی تو همر و دانیشتوری و هیچ هاوار و ناسزاییهک ناکهیت، تو هیچ گویی نادهیتی!

شهریک: من گویی نادهمی؟ همدوو دهستی له گیرفاندا ده ده کات و ده یانکاتوه! کابرا له داخاندا همدوو گونی هه لکه ندبوو و همر دوو یاره ده کرده: من گویی نادهمی؟

جا همید نه فندی، من گویی نادهمی؟

- گهر وه فاتان ده ویت، فهرمون نهوه جوانی!

- جوانی چی؟ جوانی ماوه، تو چی نه زانیت، کامه جوانی؟ تو لییره نیت، هیشا لهو دووره وه همر خو ده بیینیت، ههسته ههسته له خو، بییره هوشی خو!

- گهر هه نار و هه غیرتان ده ویت، نهوه کویچه باخ و ریگای کوپری شه لال، نهوه که لینی دیواره روخواه کهی باخی مام همه ده مار

((نیستا منداله کان درون بو قوتابخانه و باغچه مندالان، چند همز ده کم به نوره ههتا نهوی به قهلا دژشکانی بیانیم، چند همز ده کم چام به پیکنه نینه کانیا بکه ویت!

- ناییت!

- بو ناییت؟

- وتم ناییت، بهستا! تو به جیت هیشتین!

- من تو به جی هیشت، نهک نیوه!

به هه موو هیز و سه بریکه موه هه لو م دا مینمهوه، هاتوها واره کانیم قبول ده کرد، همر جارنک پییم دهوت: "تو راست ده کهی!" بو نهوی کوتایی به ههراکانی بهینم، چند جار فرسه تم پیدا، نهختیک له شهر فرژشته کانی کم بکاتوه، به لام نهو وهک دهسه لاتاریک هه لسو کهوتی ده کرد، و دریژهی پیدهدا تا وای لی هات منیش کولم دا!!))

- سالاری؟

نهوه برایم باجلان، دایکی نیباو، مهلا عارف، دادو، زهکی، دایکی وهلی، مهمود حاجی، کهنعان، باوک عهذنان عهزیز، رزگار، نهوه خالو رهزا، مورتها و سهی تالب .

((منداله کان بو مالوه ده گهرینهوه، من بو م نیبه دهستیان بگرم و به دای یه کتر را بکهین، یا خوارده که بیان بو گهرم بکه موه و پیکهوه نان بخوین، بهی زور کردن و فهران کردن: ده بی هه مووی بخویت .. ها دیسا نهو ناوهت پیس کرد!!)).

- پهندی پیشینان؟

- نهوه گهردانهی نه لوهن.

((میوانداری کراوم بو قین، همز نه کهم منداله کانیش له گهل خو م بهم.

- نابی!

- بو چی تیدایه؟

کابرا: قهله به لاله غیکه لای کیسه؟

به کییک وتی: له لای کۆمه له یه!

کابرا: ئی! منیش له سههر کۆمه له گهراوم!

- بۆچی بووی به کۆمه له؟

کابرا: وتیان ئیمه به کۆمه له کار ئه کهین، منیش وتم وابی باشه منیش له گهلتان دهیکهه! قسهی عهنتیکه عهنتیکه یان دهکرد، باوک مرده گیان دههینایه پیکه نین. ئه جار هه کادریکیان کۆبونهوهی پی کردین، وتی "داروین سهلماندویهتی که رهچه له کی مرۆف مه پونه، له م کاته مامه عمول وتی "مامۆستا که واته من له مه پونه سووره کهه!"

ئهی قههار؟ بالا بهرزه به خۆکه. دلی له شوشه دروستکرا بوو؛ که سیک باسیکی دل تهزینی بکرا یه، ئه م یه کسههر چاری خورهی ده کرد؛ ههفته یه که ئه شکه نجه یان کرد بوو، پیمان وتبو "گهواد دانی پی بنی، تۆ جاسوسی بۆ سوریا ده کهی" ئه منیش ههر وتبو "نازانم". من ههر به راستی نه مه ده زانی مانای جاسوس چییه؛ ههتا وتم با پرساریان لی بکهه جاسوس چییه؛ حالیان کردم، منیش چیت بهرگهی لیدانم نه ما. له بهر ئازار وتم چی ئه بی با بییت، هه لواسین له م حاله باشته. پیم وتن: له بهر ئه مه سه لیم ده ده ن؟ به سه لیم مه ده ن، به لی من جاسوسم وبۆ ده سال مه حکومیان کردم، قورم به سه، ئه م ده ساله به چی ده چیته سههر، ژن و منداله کانیشم سههر گهردان بوون!"

قههار هه موو رق و قینه کهی ئاراسته ی ژبانی شار ده کرد، ده یوت: ده رپچم، یه کهه جار ئه رۆم ده واریک بۆ خۆم ده کرم و چه نه سههر هه یوانیک و له گه ل ژن و منداله کاتم له ده شته کان ده ژیم "وه نعه ل ئه بوله دینه و یابو للی خه له فه" له ولای شه وه هه مید بهر قوق که گوایه جاسوسی سو قیته، ده یکرد به گالته و گه پ له گه ل خالد وه هاب و ریاز؛ پیکه وه ده یانوت "یا قههار، عه ره ب وین، ته نبوره وین" هه له بهت ههر ئه م وای نه ده وت.

حوسین کلاسیکیش، که ئیستا له "مه نفا" ی که لاردا کرا وه به مودیری شاره وانی داها تووی شاره که، مشکیه کی له سههر پیچا بوو، له سههر عه رزه که به ره یه کی راخستبوو و بالشتیکی زلی له سههر دانا بوو؛ له سههری پالی ده دا و پیی ده نایه سههر یه؛ سبیلیکی دریتیشی به ده ستموه ده گرت و سه ما وه ره کهی بۆ داده گیرساند؛ هه ناسه یه کی بۆ هه لده کیشا و ده یوت: کورگه ل ئی جار هه رچم، چه نه سههر هه یوانیک و مامر و که له شههر سینم و له ده شته گهی توله فروش ده واریک هه لده م و ئه را خۆم مه عیشه ت کهه!" ئه حمده سالح پیوت: "واز بار له ی خه یال پلاویه، عالم ره سیسه کوره و تو باس چه کهی". کاتی که خالد وه هاب سمیلی تاشی، حوسین چاری لی زه ق کرد و پیی وت: هه ی بی شه ره ف شواریه گه ده ها کو؟

خالد به پیکه نینه وه: حوسین عاجز نه، گیانه گهی باوه، وه کلاش ههرسینی لایه گی تاشیم و لاگهی تر ریاز تاشیه ی ئه رام و خسه میانه ناو ته نه که زبله گه! حوسین به م قسه یه زهرد و بۆر بو وه، تیر جوینی کرد، دوو مانگی ره بق له گه ل خالد و ریاز قسه ی نه کرد

به شی "قوتابخانه" پر بوو، قهرویلهی دوو قاتیان هینا؛ ده بوا یه له بهینه کانیشدا جیگا بۆ خۆمان بکه ینه وه؛ رۆژیکیان فوئاد بانگی کردم، که گه یشته ته نشتی، ده بینم که سیک لهو دیو په نجه ره بزیاغ کرا وه که وه ده لیت: براگه م مه کرماشانیم، ئه سپر کریامه، مه ترسی بویش، تو کوره ببید؟

فوئاد: مه خه لقه

تومزه ئه وه دهنگی برابیه کهه؛ بر دیوانه بۆ به ره ی جهنگ؛ نه رق و نه قینه له نیوانماندا هه بوو، دوو برا بووین؛ ئه و گیرۆده ی ده سته شه وه ی ئه و دیو ببو؛ نه ئه جهنگی ده ویست، نه من، به من بوا یه له بری تۆپ باران، ئه و دیوی سنوره به سههر داسه پا وه کهه گول باران ده کرد؛ ئه ویش له بری کوشتن، ئه م دیو سنوره به سههر داسه پا وه کهی خه نده باران ده کرد ..

له م کاته دا بوو فایه قیش زیندانی کرا؛ پیش مانگیك سه ری لیداین؛ کالته ی پی ده کردین: تیوه و سیاسه تیان نه وتوه، خیرا ده سگیر کران، ده بویه وه ک من سیاسه ت بکه ن! سه باح صلیوه کریکار بوو له سه ر شو عیته ده سگیر کرا بوو، له کاته ده سگیر کردنه که یدا هاوسه ره که ی دوو گیان بوو، تازه له ژووری هه لواسین رزگاری ببوو، حوکه که یان کردبوو به حوکه موته به د، به بی باکییه وه ده یوت: " مننه تیان به پیلاوه که م، با ئه فاشیسته خویریانه هه لمواسن!... من نازام حزب بۆ له گه ل ئه م جه لادانه به ره ی به ست؛ حزب نه یده زانی ئه مانه خوینریژن؟ ئه ی له شه ست وه سی چییان پی نه کردین!"

خۆشی سهردانی هاوسه ره که ی ببوو به دوو خۆشی: خۆشی ئیعدام نه کردنی هاوسه ره که ی وه لایک بوونی سه لامی کوربان.. ئه وه جاره ماله وه یان گۆشتی به رازیان بۆ هینابوو و ته میش هه ر وا له و ناوه داینابوو؛ پییابوو که س بیزی نایه ت گۆشتی به راز بخوات؛ به لام خالد و ریا ز وه ژشیا ر به قوتدان قوتیان دا؛ سه باح هاواری لی هه ستا: هه ر من مه سیحیم له م قاوشه، کی له ئیوه گۆشتی به راز ده خوات؟ هه لبه ت" دار هه لبگره، سه گی دز دیاره" ئه ویش وتی: " هه ی هه ی، خۆش موسلم... نۆشی گیانتان بیت، به ماله وه مان ده لیم ئه م جاره گۆشتیکی زیاتر به یینن!"

باوکی خالد هه ندی جار به هیواشی حه یرانی بۆ ده وتم؛ شه رمی ده کرد گوییان له ده نگی بیت، ته مه نی حه فتا و دوو سال بوو؛ تاوانه که ی: باوکی پی شه مرگه یه که !

سزا: بیست سال زیندانی !

حوسین، کریکاری شه رکه ته ته مه ته ی ده وک: بی تاوان !

سزا: پا زده سال زیندانی !

حه سه ن، شو فی ری پاسی گشتی ده وک: بی تاوان !

سزا: پا زده سال زیندانی !

دوو که س له پرۆسیسی ئه مانه سزای ئیعدام دران؛ پیکه وه له مه حکه مه که ی هه یشه خاسه حوکه دراین؛ نزیکه ی سی و شه ش که س بووین؛ هه موو پرۆسیسه که دوو سه عاتی خایاند.

حاکم : ئه مه قسه کانی تۆیه، هه مووی راستن ؟

زیندانی: به لی!!

کی خۆی گیل ده کات، بلیت: نه خیر ئه و قسانه هه مووی درۆن، راست نیین، هه مووی له ژیر زه بری ئه شکه نجه وتوومه بۆ ئه وه ی له لیدان رزگارم بیت؛ عاقیبه ته ی قسه ی وا به خراپتر به سه ر خاوه نه که ی ده گه ریته وه؛ زیندانی که سه ر له نوی بۆ هه یشه خاسه ده گه ریته وه؛ لیدانه که سه ر له نوی ده ستی پی ده کات؛ که سیش نازانیت له ویدا چه ندی تر ده خایه نیت تا سه ر له نوی مه حکه مه ده کریت؛ پاشان کی ئاماده یه سه ر له نوی بۆ هه یشه به ریت؟ که س! بۆیه چاکتری که مرۆف ئه و ولامه بدات که ئه وان چاوه روانی بیستنن: به لی وایه !

حاکم: هیچ لاریه ک هه یه له مامه له کردنت؟

زیندانی: نه خیر!

حاکم: سو پاس !

یه کیك له سزا دراوه کان به هه لواسین عاره بی نه ده زانی؛ حاکه که پیوت: مه حکه مه بریاری سزای ئیعدامی دای؛ ئه م وتی: تا به لی !! که زانیان تینه گه یشت؛ به وه رگی ره گه نجه که یان وت "سزاکه ی بۆ وه رگی ره"، ئه ویش هاته ته نیشتییه وه پی و ت: کورم تۆ عیدام ده کریت، باشه؟

زیندانی که: به لی باشه !

پاش ئه م تاوانه بردیانین بۆ زیندان؛ له ناو ئۆتومبیلی پۆلیسه کان ئه و نه ده تاریک بوو، کەس کەسی نه ده بیننی یه کیکیان وتی: من تازه ئیعدام ده کریم، ئیوهش ناتوانن هیچم بۆ بکهن، من ناگام له هیچ نییه؛ برا رۆ کی نانی مندا له کامم ده دات، به کی بلیم ناگای لییان بیت، فرمیسه بارانی کرد؛ کەس دهنگی لیوه نه هات؛ ئه وهی گریا، گریا؛ یه کیکی وتی "خودا حه قتان بسیند" ئه وی تریش هیچی پی نه ده وترا؛ هه ر یه کیکیان رق و قینه یه کی بی وینه ی له دلدا بوو، ئه شکه نجه وهی کەسی نه هیشتبوو...

ئوستاد نیهاد، هه میسه په له په لی بوو "ئیزی مینه ی موختار که یگن"، وه کو گولله ده رۆیشت، خیرا خیرا جه می خوار نه کە ی ده خوارد و به په له په لیش قسه ی ده کرد؛ هه ندی جاریش زمانی ته ته له ی ده کرد؛ به و ته مه نه وه رزشی ده کرد، له هه ندی گه نج باشت رایده کرد؛ زۆر له ئه نداز یاره که باشت بوو، ئه م کابرایه وه رزشی ملی ده کرد؛ جلوسه رگی وه رزشی له بهر ده کرد، و له بهر چا وه موو زیندانییه کان به سه عات ملی ده سوراند و ئه م دیو و ئه و دیوی پیده کرد؛ ملی به قسه ملی به رازیکی لی هاتبوو؛ نیهاد ئه فه ندی گوایه له که رکوک نارنجۆکیکی له ناو سینمه مایه ک ته قاندۆ ته وه؛ به لام ناگای له هیچ نه بووه؛ به دریزایی یه ک مانگ دار کاریان کردبوو، پییان وتبوو: داوی عه فو بکه، به رت ده ده یین!

نیهاد: ئیوه ده بی داوی عه فو له من بکهن، له هیچ و خۆزایی دار کاری دنیاتان کردم، ئه شکه نجه له داوی ئه شکه نجه م ده دن، هیشتا من داوی عه فو له ئیوه بکهم! که باسی عافو اتیش به اتبایه، نیهاد ده یوت: من ده ر ناچم و لیره ده مینه مه وه هه تا ئه و سه گ بابانه خۆیان داوی عه فو کردم لی ده کهن! له شه وی پیش رۆژی سه ردانی که سوکار و براده رو ناسیاو، نیهاد گوایه ریشی ده تاشیت، به لام هه موو روومه تی خه لتانی خوین ده کرد؛ هه ر جار یکیش هۆیه کی ده هیناوه!

نیهاد: ده ستم زیاد رۆی تیغه که زۆر تیژ بوو قسه یان له گه ل کردم بیرم ده کرده وه "ئی خۆ بویش زه ویگه چه فته وتهاو!" کاتیک به و حاله له به رده م نه وزاد تیده په ری ئه م پیی ده وت: ئوستاد عافیت ئۆلسو، موباره ک! نیهادیش به بی ئاوردانه وه؛ ته نها به ده ست سوپاسی ده کرد!

رۆژی سه ردان هه رچه ند ده گه من بوو، له لایه که وه رۆژیکی خۆش بوو بۆ ئه وانهی سه ریان لی ده درا، و رۆژیکی سه گ باوک بوو بۆ ئه وانهی که متر سه ریان لی ده درا یا هه ر به جار یک سه ریان لی نه ده درا؛ سالانیکه له زیندانن، کەس و کاریان چیت خولقی سه ردانیان نه ما بوو؛ یا له بهر ده ست کورتی، چونکی سه ردان پاره ی ده یوت؛ ئه مانه پیکه وه پیاسه یان ده کرد و دلی یه کترین ده دا یه وه یا وایان پیشان ده دا وک بلیی هیچ نه بووه و گویی ناده نی و مه سه له که ئه وه ناهینیت، به لام له ناوه ده سوتان؛ وک من چۆن هه ندی جار ئیسقانیشم ده سوتا؛ هیوایان ده خواست که سیک سه ردانیان بکات؛ رۆژیک بوو؛ وک ئه م به یانییه نه ده چوه سه ر! زیندانه که ئه وه نده ی تر ره شتر ده بوو!

"ئهی پینوس، تۆ چاکه یه کم بۆ بکه، بیکه به خاتری ئه وهی خۆشت ده وی؛ بیکه به خاتری ئه وهی تۆی خۆش ده یوت؛ بیکه به خاتری ئه ی بی گوناهان؛ ده کریت بیکه ی به خاتری شینایی نیوان مۆم و ئاگر؛ یا بۆ خاتری سۆزی به رده بی سۆزکراوه کانی ئه لوهن؛ که وا کاتی بۆ ناو ئه لوهن هه لده دران، ده فرین و به هه مو هیزیکیانه وه خۆیانیان ده خسته باوه شی؛ بیکه به خاتری "موغریی موغاریان" تۆ باسی دایکه کراس ره ش له وه ره کان بکه؛ ئه وانهی سه رپۆشی ره شیان له سه ر بوو، و پیلاوی لاسیقیان له پی بوو؛ پینوس هاوار بۆ تۆ ده هیمن، کرنوش ده به م، به ته نها به جیم مه هیله؛ باسی کزی ده نگیان بکه؛ بیکه به خاتری حورمه تی ئه م فرمیسه کانه، قه له م ته نها تۆ شایه تی ویران بوغی، باس بکه؛ بنووسه؛ بنووسه؛ بنووسه ئه لوئه نه که م؛ هه ی ئه لوئه نی ئاوازی ئاوازه کامم، بنووسه؛ گه ر ده ته یوت هاوار بکه؛ شیوه ن بکه؛ بلی، چۆن نزیک ده بوونه وه؛ چۆن به چاریکی کز؛ به چاریکی کز و خه مگین؛ فرمیسه که انیان شۆر ده بووه وه؛ له که لیدا لیوه کانیان ده له ریمه وه و به ده نگیکی کز، نه با که سیک گویی له پرسیا ره که یان بیت: کوره که متان بینیه؟ ناوی خه لکی بالای

ولامی چی بدهمهوه؟ زیان و دهنگ له کوی بهینم؛ بلیم نه خیر دایه گیان.. دایه گیان نه خیر نایناسم؛ دایکه کهم من ئهوم، من کوره کهتم؛ گهر قبول ده کهیت من به کوری خۆت قبول بکه، من ئه لوونیم دایکه کهی دایکم، ئه لوونی، به چهی ئه لوونیش کوری گشت دایکه که؛ دهسه پیروزه کهت بینه ماچی بکه؛ فرمیسه که کانت به گلینهی چارم ده سرمهوه؛ دایه؛ دایه، ههناسه سارده کهت به گلا پونگه کانی جوگه کانی ئه م بهر و ئه و بهر ساریژ ده کهم؛ پرسیاره کهت به قورگه وشک بووه کهم ولام ده ده مهوه؛ به باوه شیک ئه ستیره؛ گهر رازی ده بیت ئهوه، عادل، عهزیز، عومهر مه نسور، خهلیل، عهبدو ریا، مه جمود تاماز، جههاد، کامل، حوسین شیخی ئه لوونزاده کان ده بن به کورت؛ ئهوه هه موو چیاکان؛ ئهوه که لاتی عهزیم؛ باوکی هه موو چیا وهور و گومانه کان؛ ههر هه موویان بۆ تۆ!

دایکه کان هه چیان نه ده ویت؛ ویلی کوره کانیان بوون؛ کۆلیان نه ده دا له پرسیار کردن!

- براهه م، .. ده ناسیت؟

- کوره کهم، بیئیهوه؟

به سه پرۆشه که یاندا رومه تیان ده سربیهوه زه مین له بهر نائۆمید بوونه که یان ده له رزی؛ وشه ییش زه لیله له ده برینی چرکه ی چار دانو قانندن و سه ردا گردنیان له کاتی به جی هیشتن و گهران به دوا ی که سیکی تر و دوباره کردنی هه مان پرسیاره دووباره کراوه کان!

.. ی ۱۱۱۱۱۱ غهوزه کهی به غدا، هاوار، هاوار، هاوار پهنا بۆ تۆ ده بهم، خیری باوانت، له م چرکه یه دا ژیر با لم بگره یا غهوز؛ یا غهوزه کهی سو فی فاته، بیکه به خاتری ئه و نانه وردیلانه ی ده مدا به کۆتره کانی ناو حه وشه کهت؛ کوره ده ستم به دامینی تۆ غهوزه کهی به غدا؛ ده خیلت بم فریاد، فریاد رزگارم بکه له بیئینی نیکا شکسته کانی دایکه عه ره به کاتم، له بیرمیان ببه ره وه؛ ئه مه حال نییه تیدام به م به یانییه؛ له ناو ئه م حو جره یه دا :

من ته نها و مه رگ ته نها !

من ته نها وشکست بونی مرۆف!

- تف له و ولاته ی وا زیندانی تیدایه.

- کوره غهوزی چی؟ که حاجی عموللا له دووره وه چاوی به تۆ ده کهوت له ریگا کهی میلان، ده یوت" هۆ .. هۆ هۆ ئه وه زورنا لیده ره کهی جه هه نه م هات، سه گه سووره که هات؟

- که به یه ک ده گه یشتین، " ده ستی یه کترمان مۆچ ده کرد" .. جاریک دوو .. سی .. بییده کهنی، دگانه به له زهرد هه لگه راوه کهی له گه ل هیله قوله کانی سه ر رو خساری ژیا نیکی به رینی ئه مان و بانگه شه ی به هار بوو؛ کارکردن و تینی رۆژ له ناو چه وانی به بی پرسیار کردن ده بیئرا؛ گۆچانه کهی ده ستی ده کهوته پیشی؛ ده چوینه ماله وه؛ پیکه وه چا که مان ده خواره وه ؛ باسی راز و نیازه کاتمان ده کرد؛ گه مه و گالته مان ده کرد... که قورئان هه لگه ره کان، که ئه ولادی ئه و قوریشییه بازرگانه ی وا کچی نۆ سالی زه وتکردووه، که سه عد و خالد به کر وعه لی وحه سن و حوسین شالاوی ئه نفالیان هینا، حاجی عمولایان له گه ل خۆ برد، له ناو مۆلگا که یان قاچیان کرد؛ له شه ویکدا بییان وت: برۆ بۆ ماله وه!!

حاجی عمولا: ئاخ به م شه وه بۆ کوی برۆم؛ نه پارهم پییه؛ نه مالی ناسیاویک ده ناسم؛ با ئه مشه ویش لی ره بیئمه وه!

که رۆژ ببه وه؛ حاجی خۆی کۆکرد بۆ وه؛ به لام بهر نه درا؛ گوله باران کرا..

حاجی هه زاران باقه گول له سه ر گۆره کهی بیت، مندالیک بوو؛ مندالیکی ردین سپی؛ دل پاک و به حورمهت؛ منیش وا ئیستا به م به یانییه دا، گویم له دهنگی هۆره کردنه که یه ته ی بۆ مائنا واییه که ی قازی؛ سه ری نه وی کرد بوو؛ گۆچانه کهی دا به بهر خۆیدا و به چه ماویه وه رووی کرده یاله که: هۆ، هۆ هۆ، هۆ، هۆ برا ۱۱۱، برا ۱۱۱۱۱ هۆ...

تفهنگه کهی شانته، په نجا پیار بوو به دواته وه هۆ هۆ هۆ برا

یاله که و کوچکه کانی خره که و جۆگه ناوه دریزه که کهوا حاجی به تاقی تهنها بۆ ئه بهری رونی هینابوو، دهنگیان لیهوه دهرنه چو؛ هیچ مهلیک نهده فری؛ روخساره کان تهنها سکوت بوو و مهرگ و گیانی ههناسه و جوله لی براوی تا ته بهدی حاجی. من لهویدا بۆ یه کهم جار چارم به مهرگ کهوت ..

هۆره ناوازیکی ئیجگار غه مناکی ئه لوه نه؛ ناوازی وهرزی پایزی قیقالدی له ئاستیدا له ههندی گرفتگی ماسی بچکۆله کهی سه مه ده ده چی؛ هۆره ته جه لاتهرین ههست دهر برینی ته نهایی مرقفه ..
ئه زانن چی؟ " تیسۆره کان رهنگیان بۆره، به لام داری ژیان هه میسه به سه وزی ده مینیت هوه!!"

من ئیستاش هوم، ههروا غه وزیش شوعی زه مانی خۆی بوو! ئه رسا که سنگم ده رگای غه وز بوو؛ بۆ کویر وشه ل و په ککه وتوو نه دار ویرسییه کان کراوه بوو؛ به خۆرای شۆریایان ده خوارد. له یادمه، له ته نیشتی ده رگا کهی ژووریک هه بوو، پیاویکی به ته مهن؛ کراس چهرمی، ردین سپی لی داده نیشت؛ نوری لی ده باری، پیاو هزی ده کرد ته ماشای بکات؛ هه ر جاریک لهوی تیهه ربیام، راده وستام و تیر تیر ته ماشایم ده کرد؛ له نهینی ده چوو، چه ند جاریک له پیشی ده رگا کهی ده هاتم و ده چوم، ده مویست بزائم چی ده کات؛ ته نها به یه ک شیوه ده مبینی؛ به کۆمی دانیشته بو و خه ریکی خویندنه وه بوو، به حال ماوه ما بوو له نیوان چاو و کتیب و لاپه ره کانی به رده می !.
- ئه مه کییه ؟
- کورم ئه مه فره زانیکی گه وره یه، موریدیکی به ناویانگی غه وزه ..

ههندی جار بهو دایکانه ده وترا: دایه گیان دوور نییه، کوره کهت له پشت ئه و ده رگا یه دا بیت که وا به رهنگی سوور له سه ری نوو سراوه: لا گه ر!
ئه وه لا گه ری کالا و کوتال نه بوو؛ لا گه ریکی به شه ری بوو! هه ندیکیش هه بوون درۆی سپییان بۆ ده کردن؛ یا دلیمان ده دانه وه! دایکیکی زۆر ده هاتن بۆ پرسیری جگه رگۆشه کانیان؛ ده یانویست ته نها چاویان پی بکهویت، له باوه شیان بگرن، به سه ریانه وه بگرین، دلیمان بده نه وه و هیه چی تر.
ولاته کهم، ولاته کهم!
هه ی ویران بوو و زیندانه کهم
کووا ژیان، کووا به فا ؟!
ئا .. ئا، ولاته کهم پیلاوه لاستیقه کانی پیی دایکه کانه ...

له م وۆژدها ههندی له وانیه هاوسه ریان هه بوو؛ په نایان ده برد بۆ دۆست و براده ره کانیان؛ له کاتی پیویست پاره یان ده دا، بۆ ئه وهی وه ک چاودیریکی له به رده م ئاوه ده سه که راوه ست و خۆشیان له گه ل هاوسه ره کانیان بۆ ناوی برۆن؛ به په له په ل تیکه لاوی به کتر بین.
- خۆت دا که نه، ده ی خیرا خیرا که هه مووی دامه که نه ئه وه نده به سه! هه ناسه یان سوار ده بوو، به حال دهنگیان لی ده رده چوو
تکات لی ده کهم خۆت را گه ر، ده نگ ده رمه که .. تۆ جاریک خیرا .. تۆزیکم ماوه .. " کس نه هات ؟"

- تۆقت دەرچیت، خەریك بە بۆ خۆت، نەخیر كەس؛ لیدە بۆ خۆت!
- به قوربانیت بۆم .. ئۆخەیش ...!
- ئاودەستەكە قاوشی ژمارە سی ببو بە باشترین ژووری نووستن!
- ئا... ئا، وەتەن ئاودەستخانە ببو؛ بۆنی گوواوی لی دەهات؛ ئالاكەبیشی ئەو دەستەسرانە بوون، كە زیندانی ھاوسەرە شكست
وخەمبارە كانیان خۆیانیان پی پاك دەكردهوه!
- ئەی یاسا؟
- شەرمەزاری و تۆقین و تەل بەند!
- رەوشت؟
- رەشاشی پۆرسەعیید و پەنتی خنكاندن!
- زانست؟
- بە كۆمەل كوشتن و رەش بگېر!
- بیروباوەر؟
- یەكگرتن، ئازادی، سۆسیالیزم دەولەتییكى بە هییز؛ شارستانییهتی نەتەویدی عەرەب؛ سەرۆکی گەرە و مەزن!
- خۆشەویستی؟
- سەدام.
- تابلۆی ھونەری؟
- سەدام.
- خەون؟
- بەریوبەراییەتی ئاسایشی گشتی.
- پیکەنین؟
- پیلانیکی دوژمن
- سرود؟
- یەکییتی پارچەکانی ولاتی عەرەبی
- فەلسەفە؟
- گەلی عەرەب نامریت ...!

نەوزاد ئازەری، کارمەندی ئۆرزیدی باك له كەركوك و فایهق تازە بیوون بە زاوا، سەریان دادەنا لەلای یەك، و ھەر خوتە
خوتیان دەهات و ھەندی جاریش له داخاندا بۆ خۆیان بە ئەم ئەو رایان دەبوارد و لە پالییەو ھەناسە ساردیان دەکیشا بۆ باری لاری ژبان
و چارەنووسە کەبان!

نەوزاد: ئەم خویتریژانە نەیانھیشت؛ شایبە کەیان لی تال کردم؛ کورە ھەمی باوکە کەیان بگیم بۆ ئەم ھالی بەسەریان ھینام؛ ناخر ئەمە
حاله! پاش ھەوت سال تیدەچم! کی دەزانیت چیم بەسەر دیت، کی دەلیت ئەو ھەتا ئەو کاتە چاوەروانیم دەکات!

فایهق: براکەم ھالی چی، بۆ حال ماو، بەلام ئەلیی چی، ئەمانە وەحش و وەحش و توشمان بوون، دەی کورە ئەمەش تەواو دەبیست! تۆش
پیویست ناکات ئەو ھەندە رەش بین بیت؛ پیویست ناکات له ئیستاوہ ختورە و ترسی بە جی ھیشتن له دل بگرت؛ ئەزانی تۆ قسەمی قۆر

دهکمی، مرۆف ده میکه به تنهها به جی هیلراوه، پاشان ئه مافی خۆیه تی چاوهروانی ده عبايه کی وهک تۆ بکات یا نهکات؛ تۆ جاری برۆ سمیل قه له میکهت بگۆره، یا ههر وهک خالد بی تاشه!

نهزاد: مافی چی؛ من خواستومه.. به جیم بهیلیلت سه کته ده کم!

فایهق: وا تهزانی تاپۆت کردووه؟ راسته ناخۆشه، بهلام ئه لیبی چی، ژیان وایه!

ههندی جاریش فزهیان لیوه نه دههات؛ کهسیان ئاگای له وی تر نه دهه ما، ده تاسان؛ روخساریان جاریک مۆن ده بوو و جاریک بزهی خهندهیان دههات!

نهزاد: به کوی گه یشتیت؟

فایهق: نازانم، ئه ی تۆ؟

نهزاد: له لای ئه م بووم، باسی شاییه که مان بۆ یه کتر ده کرد! دنیایه که مان پیک ده هینا له هه ممو رهنگه کان (بی دهنگی) نه ده بوو روژیک.. سه عاتی که درهنگ تر بمرگن؟ سه رومه تی ته ره ده بوو برا، ته گهر نه گریم چی بکه م؟ نه و جا گریان چ سو دیکی هه یه؟ سه ده سالی تریش بگریم هه یچ ناییت! لیره تاوانبار و بی تاوان جیا وازیان نییه: هه ره دوو کیان ده بی سزا که یان به سه ر بیهن! من تاوانم نییه، بهلام بۆ ئه مان تاوانبارم؛ وا ده زانن گیشاره یان ده ست که وتووه؛ تا قه تاوانی من ئه وه یه، مرۆقم، وهک ههر مرۆقیکی تر، ته نها نه مه ده ویست بیم به دهنگیان، ته مهش زۆر بوو بۆ ئه وان! یا، من ههر به راستی گیشاره یه کم بۆ خۆم، ده نا بۆ ده مگرن؟ له من ده ترسان بۆ یه زیندانیان کردم؛ به گرتنی من چی گۆرا؟ هه یچ ههر هه یچ! چۆنه ئیستا بۆ لای به ریوه به ری زیندان برۆم، بی بلیم: که به گرتنی من هه یچ نه گۆریت بۆ چی ئازادم ناکن؟ هه روا منیش تا قه تی زیندانم نه ماوه، به سه ئیت "ته گهر هه وه سه به سه"، ده مه ویست بۆ لای ها وسه ره که م برۆم، ئه و چاوه ریم ده کات! ئه ری فایهق چۆنه بلی: باشه، فه رموو، به خیر بچیت، داوا ی لی بوردن ده کم؛ هیوادارم دل تان له ئیمه نه ره نجیت، سه لاهوم هه یه بۆ ها وسه ره که ت!

فایهق: خۆت ئه وه نه ده که م مه که، ته مانه وشه ی وا نازانن به کار به یینن، ته مانه کوری گه وادن؛ بۆ نازانیت؟ هه زار ئاوی گه وادیان خوار ده توه؛ باکیان به من و تۆ وه نییه؛ به شهق تیرت ده کات؛ دوریش نییه بلیت شیت بووی و به دارکاری بتبات بۆ ناو زیندانه تا قه کهسیکان! ئه و جار چی ده که ی؟

نهزاد: ته گهر وام له گهل بکات، به هاواریک پی ده لیم "قورت به سه ره نه گهت، تۆیش زیندانیت، دلت به چی خۆشه؟ ئه وه نییه تۆیش شه و روژ لیره به سه ره ده به یهت؛ تۆ گالته به خۆت ده که ی!؛ فایهق جا وا نییه؟ جیا وازی که ههر ئه وه نه ده یه، ئه و جلو به رگی سه وزی له به ره و من جلو به رگی بۆریان له به ر کردووم؛ ئه و رازی به به ره نگه، به لام من به زۆر له به ریان کردووم؛ من به زۆر بۆ ئه م جیگا بی تام و له زه ته هینا وایام؛ ئه و خۆی بۆ ئیره هاتووه؛ های های؛ باشه ئه و کابرایه بۆ ئه وه نه ده که ره؟ که ره له چاوی ئه و پاشایه: هه ممو شتیکی تر سنایان لی چاوه روان ده کريت!

فایهق: گرنگ ئه وه به مرۆف نه کوژیته وه، ههر وا به گپرساندنه وه بچینیته وه؛ ئه وان مه رگ بلاو ده که نه وه، ئیمه ژیان! ته مه هه ممو مه سه له که یه!

نهزاد: گپرساندنه وه ی چی؟ تک تک.. تک تک تک.. تک تک ده بی به درێژایی ههوت سال له سه ره ئه م جیگایه به ته نه های بی به سه ر بیه م؛ کات ده روا ت و نا گه ریته وه؛ منیش ده بی دوو باره ی هه مان شته دوو باره کراوه کان بکه مه وه؛ له ده ره ویش شتیکی وا ئومید به خه ش به ده ی نا کريت..!

فایهق: نهوه که له زل؛ پیمواییت، ئەمانه پیشتر زانیویانه ئیمه ههز له چاره‌ی زیندان ناکهین، بۆیه له بن ملیان گرتین و بۆ ئیره هاوردیاین!

نهوزاد: بی تاوان!

سزا: جهوت سال زیندانی

فایهق (هونه‌مه‌ند) کوری کریکاری نهوت سازی: "تاوانبار!!"

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: په‌نا بهر له نه‌مسا

نهوزاد مه‌حه‌مه‌د: بی تاوان!

سزا: جهوت سال زیندانی!

که‌نعان شیرزاد، کوری کریکاری نهوت سازی: بی تاوان

سزا: جهوت سال زیندانی!

تاوانه‌که‌ی ئه‌وه بووه، رۆژیک براهی میوانی هاتبوو ئه‌م چایی پیشکەش کردبوون!

که‌نعان: خۆزگا له جیاتی چای، قوزه‌لقورت بیامه پییان، ئه‌وه که‌ی چای بی؛ ئاگری بی و چویه عومرم؛ من جوزانم!

(وه‌رگی) اش له‌ولاوه ده‌یوت: گووی وه خودای خالو جومعه، ئه‌ی ئه‌ی، خۆ دروو دروو هاورده‌مه ئه‌بو غریب، ئاخ‌ر ئه‌یه کار بی کردیده‌ی!

مه‌حمود سه‌وزئه‌لی (کریکاری باره‌ه‌لگر): بی تاوان.

سزا: دوو سال زیندانی

چاره‌نوس:...

جههاد (کریکاری هوتیل): بی تاوان

سزا: دوو سال زیندانی

چاره‌نوس:...

عادل باوه موراد (سه‌ریاز): بی تاوان!

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره‌نوس: ...!

عومهر مه‌نسور (سه‌ریاز): ...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره‌نوس: بی کار

عه‌زیز مه‌لا حه‌سه‌ن (کوری دوکاندار)، قوتابی ئاماده‌یی: تاوانبار!

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: په‌نا بهر له ئه‌لمانیا.

خالد وه‌هاب (کوری کریکار)، فه‌رمان به‌ر: تاوانبار!!

سزا: پازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: له سلیمانی تیۆرکرا!

تالیب مه‌حه‌مه‌د (کوری کریکار)، یاریده‌ری پزیشک: ...!

سزا: ده سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

ئه‌حمده سالح (کوری کریکاری نهوت سازی)، فه‌رمانبهر:...

سزا: ده سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

ریاز سه‌لاح (کوری ئاسنگهر)، قوتابی زانکۆ: ...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

مه‌حمود وارانئ (کریکاری دارتاشی): ...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: شه‌هید.

سه‌لام عه‌بدو لالا، کوری کریکار، (مامۆستا):...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره‌نوس: په‌نابهر له ئه‌لمانیا.

عه‌بدو ئخالق غه‌ریب (کوری پۆلیس)، کارمه‌ند:...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: بازرگانی دۆروا!

حوسین قاسم (کریکار): تاوانبار!

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: بی کار.

فوتاد عه‌لی (کارمه‌ند): تاوانبار!!

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

تالب ره‌ئوف قه‌یتهران:...

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: بازرگانی دۆروا!

کامل خورشید (کریکار):...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: شه‌هید.

جومعه عه‌زیز (کوری هه‌ژاریک)، کریکار: تاوانبار!!

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: له ئیران کوژرا!

ئه‌کره‌م (کریکار):...

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: له کاتی خزمه‌تی سه‌ریازی گوله‌بارانکرا

مه‌حه‌مه‌د جاسم (بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار): بی تاوان!

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره نوس: له کاتی سه فهر بۆ مؤلگهی سه ربازی، له ناو ئۆتومبیل سوتا.

خه لیل جه لال: (کریکار)...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره نوس:...

عه دنان شیرزاد (کوری کریکار): تاوانبار!!

سزا: ده سال زیندانی!

چاره نوس: په نابهر له سوید.

حوسین سه ید (کوری مه لا) کریکاری دارتاش:...

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس:...

یه کیك وهك عادل و مه حمود به یناو به ین بهر لوتی (...ده کرت و زمانیان کول ده کرد!

عادل پیی دهوت: وه للا گشتی تاوان مشکیکه ده؛ ئی داکنه ی ئیتر، ئیژی مه یونی!

مه حمود سه ورتنه لی: وه حمالیگه رازی بیم، تو به ده ختم کردید، به لام گه رده نته نازاد بود؛ ته عزیبه گه یان خهر ته تراند!

ههر که سیکیش تاوانی گرتنه که ی ده خسته ئۆبالی که سیکی تر؛ تا راده یه که له گه ل چاره نو سه که یان راهاتیبون؛ ههره شه ی دنیا ش ده کرا بۆ پاشه رۆژ؛ ئه و به ربوونه ی که وا هیچ له زه تیکم لی نه یینی؛ نه بای نازادی و نه پیکه نین، زۆریه ی براده ره کان له ناو زیندان ده مینته وه؛ به تنه ا ده رچون تامی نییه وهک ئه و به کۆمه ل به ربوون؛ ده ره ویش زیندانه، زیندانیکی گه ره بده نگی بۆمباکردن هیشتا ههر کپ نه بیوه؛ ئه وه نییه ئیستایش له یره و له و ده نگیان دیت؛ ئه لیبی برا ئه گه ر جه نگ نه بییت؛ گه م سه وز نابیت! نان ته نه ا به جه نگا وهران ده درا؛ شه وه دروشمی "هه موو شتیک له پیناوی جه نگ" دا هه لگرتبوو؛ شارستانییه سپی ره نگه کان، ئه وه نده تۆپ و فیشه کیان به ره هم هینابوو (هیناوه)؛ به شی چوار جه نگه جیهانی تر ده کات، ئه لیبی دیموکراتییته له سه ر نوکی فیشه که کان به ربووه ده چیت!

- ئه ی خۆ ئه مان نه هاتوون به زۆر چه که کانیا ن به وان به رۆشن

خۆیا ن بوون به سه گی هار به گیان خه لکه که؛ شه ر به ریا ده کهن

- ئه مانه دروستی ده کهن؛ وله ههر جیگایه که ده سه کرده یه کی خۆیا ن قیت کردۆته وه؛ ده گپوگرفتیشیا ن سازداوه؛ بازار هه ی بازار؛ هه زار

پیا نۆ ده کهن به قوربانی بالی فرۆکه یه کی جه نگه ی!

... له ولایشه وه، گوگوختییه که فیر ببوو هه موو رۆژیک له سه ر دیواری گۆره پانی زیندانه که داده نیشته وه، دووریش نه بوو ههر

جاریک گوگوختیه کی تر بوویت؛ که ده فری هه موومان ئاواتمان ده خواست ببین به و گوگوختیه به لام پۆلیسی سه ر بورجی

چاودیری کردنه که خنده ی سه ر لیوه کانی سارد ده کرده وه؛ نه یانده هیشت له گه لیاندا به فرین؛ باله کانیا ن ده شکاندا ن به لام هیچ هیزیک

نه بوو ریگا له خونه کان بگریت، شه وان خه ون حوکم رانی ده کرد؛ به نه یینی دیواره کانیا ن ده روخاند؛ ده فرین و له لیواری ئه لوون

داده نیشته وه، یا له باره شی گه رمی خۆشه و یسه ته کان داده به زین هه موو رۆژیک خه وم به ئه وینه که م ده بیینی، باره شی گه رمی بۆ

ده کرده مه وه "کی ده لی من زیندانییم؟" زۆریه ی شه وان له لیواری ئه لوون شایب و لۆغان بوو، که بیدار ده بو مه وه له قه ره ویله که وه سه رم

داده گرت، پیش ئه وه ی به یانی باش له فایه ق و نه وزاد بکه م، خشه یان ده کرد له پیکه نین!

فایه ق: ها؟ دیسان؟

چۆن دهیتوانی بژیت؟ مه بهستم، چۆن ژیانی روژانهی به سهر دهبرد؟ پیده کهنی؟ خوشهویست یا مندالی هه بوو؟ ئه ی برادر و دۆست؟ پاسهوانه کانی قسه یان له گهل نه ده کرد، ته نانه ت لیبشی ده ترسان! ئه و جیگایه ئه ی لی بنوستیا کس له سه ری نه ده نوست! ئه وه کی وای لیکردوه ببیت به ئامرازی کوشتن؟

مجیدین: گرفته که ئه مانه نین! گرفته که ئه وه یه، بۆچی وشه ی زیندان که وتووته سه ر زاران؟ زیندان بۆ هه یه؟ سوودی چیه؟ خۆیان زه مینه بۆ تاوان دروست ده کهن، پاشان دین هۆکانی له ناو نابهن؛ مرۆقه کان سزای زیندان ده ده ن! خۆیان خولقینه ری زیندانن؛ خۆیان روچ و گیانی زیندانن، به بی وی ناتوانن هه بن؛ ناتوانن درێژه به تاوانه کانیان بدن؛ بۆیه ده بی به به رده وام تاوان به به ره هه م به یینن !

((باوکه، بۆچی گورگه به دخۆکه ناکوژن؟

دایکی خۆم، هه ولی کوشتنی ده دریت، به لام گورگه سپیه کانی هاو خووی زۆر دندانیان تیژکردوه، بۆیه هه تا ئیستا زه فه ری پی نه براوه، به لام بۆ کوی ده چیت، هه یج جاره ی نییه !!)

(۳)

ئەم بەيانىيەم لى بوو بە زىندانىكى گەورە، ھەرچەند بەر تەسك ترە لە زىندانە ئىنفرادىكان؛ لە تووى خانەيەكى ناو مېشكەدايە، بەلام جىگام تىدا نايىتەو، بە غەمەلىياتىش دوور ناخريتەو ھەر بۆيە منىش ياران، يارانى زىندان شىكىن، شىكىنەرى ھۆكەنى زىلەت: دل ھەر يەكىگە وسەوزە بردگەسەي!
سەوزەيش دوورە و "خىلى دوژمن دەورى داوہ"

ئەم بەيانىيە دەمزانى توانام بە سەر گۆرىنى شتەكان ناشكىت، سەردەمى پالەوانچىتى ھرقەل و غەبدوللا و شەمشون و رىنگۆ و غەنتەر ئەبن شەداد دەمىكە بەسەر چوو ھەر وا خۆ بە ھەزى من نايىت، دەشراىم دەستەلاتى كەسەكان لە مېشە زەوتكراو، كابرأ ھەرچەند بە خۆى بنازىت و فەشە فش بكات سودىكى واى نايىت! بە تايىتە لىم سەردەمى ئىستادا! زەمىن ئەوئەندە بچوك بووئەتەو، دەولەتەكان بوون بە گەرەكى بچوك؛ ھەندىكىيان بە گەرەكى بن بەست؛ دەريا و ئوقيانۆسەكانىش پىس كرارون، وەكو سەرچاوەكەيان بەر تەسك بونەتەو؛ مرقۇيش ھەست بە جى تەسكى دەكات، بەلام نەمدەزانى بۆچى پاش ھەمان بەزمە قۆرەكان: مېزكرن، دەست و دەموچا و شۆردن و نابەدلى چا لى نان و خۆزگە بەوئە كېسە چايەكە بېيت بە كېسە قاوہ؛ بېرىكى چلكن و قېزئاوہر بە مېشكدا ھات: ئەمرۆ مېشروو كۆتايى پى دېت! دەبى كۆتايى پى بېيت؛ خۆت كۆكەرەو، ھېچ داد و بېدادىك ناخوات، ھاوارىش بكەيت، كەس گويى لى نايىت؛ گويشيان لى بېيت، كەس نايەتە دەنگتەو، وەك كاكە كۆمار؛ لە ناوہراستى مالە بەرزەكانى (گۆزە) كە لە لاينى كەمەو لە ھەر خانويەكى دوو سەد كەس دەژىت كۆژا؛ ھەرچەند داد و فرىادى كر دبوو، سوودى نەبو، تا لە ناوہراستى ئەو ھەموو مالانەدا؛ لە سەر بەفرەكە گىانى لە دەست دا؛ بۆ رۆژى دوايى دۆزىبوئەتەو؛ چرايەكى خۆشەويستى و دۆستايەتى كۆژايەو و جارىكى تر چاومان پى ناكەوتەو... وتيان: جوينەكانىشى خۆشەويستى بوون؛ كەس نەبوو خۆشى نەويت؛ خزمەتى ھەزاران كەسى كر بەلام كە بە ھاوارىش داواى يارمەتى كر دبوو، كەس بە ھانايەو نەھاتىو؛ بە تاقى تەنھا خۆى و ھاوارەكانى لە ناو بەفرەكە خەويان لى كەوت؛ سېرلانكاي پرسە بار ئەوئەندە دى پرسەبار كرا... ئاى لەم سەردەمە ويران بوو.. تازە كى پاش كاركردى شەوان بېرەكەي بەدەستەو دەگرىت و بە دەنگى بەرز سەلاو لە ناسياوەكانى دەكات؛ ئيان بە شەقامە مۆنەكان بدات.. تازە كى لەسەر شەقام بېينىت و بە گەمە پىم بلىت "ھا كەي زىندانەت دەكەن؟" كەس، تەنھا كۆمار بوو، ئەويش رۆى؛ روخسارىكى شىرىن؛ مرقۇشكى گەورە بەبى دەنگى مالىئاويى كر د! ھېچى نەخايەند، ئۆردوگاي پەنايەرەكان ئاگرىان تى بەردا!..

دەلىن: فاشى لە ولاتەكەمان نەماو، كاتى خۆى ھەبوون و لە ناوبران!

دەلىن: ئەوانەي بە كارى وا ھەلدەست، مندالكارن، پەيوەندىيان بە سىياسەتەو نېيە!

دەلىن: ئەوانە چەند كەسىكى تىنەگەشتون!

دەلىن: دەبى بۆ چارەسەر كرنى ئەم گرتە، ژمارەي فەرمانبەرى كاروبارى كۆمەلايەتى زىاد بكەين!

ھەيشە دەلىت: سىستىمەكە بە شىوازى جۆراوجۆر ئەو تانبارانە بۆ كارە ترسناكەكەيان نامادە دەكات!

دەلىن: ئەوانە رۆشنىر و چەندىن رۆژنامە و خاوەن پارەو پووليان لە گەلدايە!

ئەمە چىيە؟ ھەموو رۆژىك شتە دووبارە كراوہكان، دووبارە دەبنەو و منىش دووبارەيان دەكەمەو! من بۆ بېينى بەيانىنى وا لە داىك نەبووم، بەراستى مېشرووى قۇناعى ئىنتەفرىمدونگ دەبى كۆتايى پى بېيت؛ نى بەسە ئىت، رۆحمان دەرچو، گىاتمان دەرھات، بەسە! "مردن لەم حالە باشترە!" بوو بە تەوق بەسەر عالەمەكە و واز ناھىنىت، ھەر ئەلىي سەرۆكى وولاتان؛ ھەتا نەمرن يا نەتۆپىنرىن واز ناھىنن؛

تهوه چندين سده يه ئهم قوناغه به دوا پلهی گه یشتوه، کهچی وا همر ماوه تهوه؛ همرچهند ههولده دریت کوتایی پی بهیریت، کوتایی بینا هینریت، ئیرایم ئه سوهد گوتنه "ئیژی کیسه خواس": به لافاو خوین ده دریت؛ به لام ههتا ئیستا هه هیج! دلۆپ دلۆپ بهم به یانییه دا بهر چارم ده گرن، یهک ملیون، دوو ملیون... سی ملیون، سهه ملیون... دوو سهه ملیون... ههزار ملیون دلۆپه خوین خوین ده که نه ژوره کهم و ده روژن، ههه هه موویان یهک شت ده لین: زیندان و پۆلیس ماوه؟

....

ده لین:

قوربانیکان،

زهنگی خنده دریژه کانی

داهاتومانن.

قوربانیکان،

دههۆل و زورنای هه لپه رکیکانی

دواروژمانن ...

ئای، یاران گهر ئیوه نه بان!! ئیستاش زنجیریان له گهر دن ده کردین؛ خوشیان ماسکه ئاسنینه که یان به ناو شاره کانیاندا ده گیرا: "کی ههوه سی جهنگ و بازگانی هه یه ده بی من به ناو شاردا هه لگری" پیش ئه وهی بۆ راووتکردن و داگیرگرتن بهری بکهون، به قفلی ئاسنن بهر و دواي ژنه کانیان قفل ده کرد؛ تهنها ریی میز وئاو به ده ست گه یاندنی بهر تهسک بۆ ده هیشتنه وه؛ ته مجار ریگا دووره کانیان ده گرت بهر؛ بهو حاله بنه مای ئهم شارستانیته ده دۆزه خه یانه دامه زراند؛ که لله پوته کان ده لین" وه للاهی باشیان کردوه، ئه ی ری بدنه ژنه کانیان بهریان بهریلاو بیته؟ به راستی کهسانی به شهرف بوون!"

- کابرا تو زۆر قینه له سینهی!

- کوره هه مانه "له سه ر مالم بده له بالم" ن، جارن ده چوون راوه به شهریان ده کرد؛ کوتیان ده کردن و به پاپۆر به رهو باکور ده یانه یان، که بینیان له وهی تهنها هه یزی بازو نیه، که رهسته ی خاویش هه یه، ده ستیان کرد به له شکر کیشان، سه ریاز و توپ و فرۆکه کانیان بهری خست، به لام ئیستا زیره کانه تر بیرده که نه وه: بازاره کانیان به سه ر خوین دا به ش کردوه؛ شه ره شوژه کانیان له وهی ده گیرن "ئاگره سووره له منوه دووره"; به لام هه ر خوشیان به توپ و فرۆکه و کۆماندۆی تاییهت وهک ناویژیکه ر په ییدا ده بن؛ بانگه شه ی "ئاشتی" ده که ن:

- له شکره فهره نسی ده چیت بۆ رواندا!

- له شکره ئیتالیا ده چیت بۆ ئه لبانیا!

- له شکره ئه لمانی ده چیت بۆ یوگسلاقی؛ له کاتی پیویست، به فرۆکه کۆماندۆی تاییهت بۆ ناو تیرانا ده نیریت؛ گوله ریژی خه لک

ده که ن؛ وهک رزگار که ره ده گهرینه وه!

- ئه مریکیکان ده چن بۆ نارچه ی نهوت و گاز!

هه مان خوی شه وه یان هه یه!

که پیویستشیان به ده ستی کاری هه مرزان هه بیته، به ئاشکرایه و ژیر به ژیر خه لکه که ناچار ده که ن به خوین رووه و باکور هه لین؛ ئه گه ر ژماره ی هه له هاتوه کان زۆر بن؛ ده یان سووتینن یا سنورد اشیان ده که ن؛ زۆر به ئاسانی ژیانیان لی تال ده که ن؛ له دژیاندا ده یان بریاری یاسایی ده ره ده که ن! رۆژنامه کانشیان هه موو رۆژیک ژه ره کانیان بلاو ده که نه وه: په نا به ریک له دزی گیرا... باندیکی خارچی به دوو کیلو هه یو ئین ده سگه ر کران!... خارچییه که به چه قۆ ره فیه که ی خوئی کوشت خارچیکان پیسن... خارچیچکان نازانن ماشینی جل شوژدن به کار به یینن، خارچییه که ژنه که ی کوشت... خارچییه که منداله که ی رفاند هتد...

هه له بهت خوشیان هه مان ئهم کاره درژانه ده که ن... له ولای شه وه به منیش ده لین "سه برت هه بیته، به په له نابیت، ده بی سه برت ببیت به ده ریا!"

ئهم سه بره گواویه چیه؟ چهندی تر سه بر؟ "چرا هه لبره بز ان گوی تی ماوه!"

ده شلین له گهل کۆتایی پیهینانی ئه م میژوه؛ میژوی ئه لوڤن ده ست پیده کاتهوه! و ئه م به یانییه له موژده ی ئه م به یانییه ده چیت که و میژوه که یان راده گریت و بۆ هه تا هه تایه کۆتایی پیدیت؛ خه لک هاوار ده که ن: به سه! به سه ئیتر! ئه مه چه ژبانیکه؛ ناخر ئه مه که ی ژبانه، ئه مه نه نگیه! بۆیه ئه م به یانییه له به سه هه تیکدا ده چیت له ته مه نی کورتی مرۆف دووباره نایسته وه؛ چیه خه کانی وه ک سه به ره له گه لیدا ده روات، ده بیته به به ته تی باسکردن و لیدوان، دووریش نیه له دوا چرکه ی په له قازه ی مه رگیش به تیژی بروسکه له پیش چاودا له نگه ر بگریت: په ره ژنه هاوسی که ی به رام به رم به ته نه ا ده ژیت؛ سالانی که که س بۆ سه ردان سه ری به ماله که یدا نه کردوه؛ بۆ به گژدا چوونی ته نه اییه که ی، بۆ پیاسه کردنه ئاساییه که ی سه ر له به یانیانی ده روات؛ به قاچه باریک بووه کانی ده لیت؛ وه ره با ئیمرۆش به سه ر هه مان جی پیکانی رابردوو پی بنیین؛ بی گو مان ئه وانیش بیرمان ده که ن، وه ره با دلیمان سه خله ت نه بیته، دنیا ئه وه ناهینیت، با روژباشیان ئی بکه ین، ئه وانیش دلیمان خۆش ده بیته وه؛ "قاچه کانی به خۆیان ریگا که ده ناسن؛ زۆر باشیش ده زانیت که له سه ره ریگا که یدا په ره ژن و پیاسه ناسیاوه کانی شی ده بینیت؛ دوا هه والی هاوسی و ماله کانی ده ور به سه ر بۆ یه کتری ده گیر نه وه" دوینی، به هاوسی که م وت: په خه ره ی ژیرخانه که ت کرا وه ته وه... کچه که م چوه بۆ سه فه ر، سه به ی ده بی گوله کانی ناو ماله که ی ئاو بده م... هاوسی که م پۆستی که ی گه ره ی بۆ هه ت، من بۆم وه رگرت... ده لین دوو که س له ماله نازیت، به لکو چوار که س... "هه له به ت هه ر که سی که ی که یش بیت هه ر وا ده کات، ئه ی چی بۆ ماوه ته وه؟ با سی چی بکات؟ له ناخی ناخه وه یدا ده زانیت ژبانی کۆتایی پی ها تووه، به لام به زه بری توانا جه سته ییه که ی، ناچار کرا وه هیشتا هه ناسه بکیشیت؛ به یانیان به هه مان ریگا بۆ پیاسه کردنه که ی سه روات، هه ندی جاریش به بی ئه وه ی ئاماغی که ی دیاری کراوی هه بیته ملی ریگا یه کی تر ده گریته به ر! له نه نکه که ی خانم مایه ر ده چیت که وا پیش دوا روژیشتنه که ی به سی سال، واته پاش دوا روژیشتنی مه رده که ی، هه موو روژیک ده یوت "مه رگم ها تووه... نامه ویت چیته بژیم؛ دلم دیشیت، فریام بکه ون وا که وتم؛ روژنایی چاوم نه ماوه " به لام ئه م کاته روژی که قورساییکه ی بوو به بیست کیلو؛ ته نه ا ئیسه قانه که ی ما بووه وه؛ پیسته که ی شی ده رزی! مه رده که ی ئاسایی نه بوو، هه یچ به دووری نازانم به هه موو هۆشیکه وه له خواردن مانی گردتبی بۆ ئه وه ی دلی بۆ ماوه یه ک له کوتان بکه ویت؛ پزیشکه کان بانگه شه ی مه رگی بکه ن و بییچه نه وه؛ هه یچ به دووریشی نازانم له ناو گو ره که ی شی هه ناسه ی تیدا مایی؛ ئه م کاته مه رده بیته که ئیتر ئۆکسجین له ناو تابوته که ی نه ماییت!

به دریزایی سی سال مه رگی خۆی ده خواست؛ به یانییه کانی ئی بیوون به بار به سه ریوه؛ مه به ستم ئه وه یه هه موو روژه که ی ئی بیوو به بار به سه ریوه؛ که س نه بوو له گه لیدا بدویت؛ کچه خزه متکاره که نه بیته؛ ئه مه یش له هه فته که دا دوو جار بۆ جلویه رگ شۆردن و پاککردنه وه ی ناو ماله که ی بۆ لای ده هات؛ خه ر کاره کانی جیه جی ده کرد و ده روژیشت؛ ته نانه ت نه یده و یست که سیش بیینیت؛ مه رگ بیوو به تاقه به به ته ی بیرکردنه وه ی؛ له ناویدا ده ژبا؛ به دریزایی روژ له ژووری نووستنه که یدا له سه ر جیگا که ی راده کشا؛ هه ندی جار ده یگۆ نازانم بۆچی نامرم و رزگارم بیت له م ئه رکه دووباره کرا وانه دا؛ ژبان بۆ من هه یچ واته یه کی نییه؛ روژ هه ل بیت یا نا، باران به اریت یا نه باریت؛ ئۆتومبیلیک تیپه ریت یا تیپه په ریت به من چی؟ چاره روانی که س ناکه م، که سیش چاره روانی من ناکات، نازانم چی بکه م، سه ری با ده دا ...

سه ربادانه که شه مان زیاتر په رسیاره؛ بۆچی ری ده گریته له ئاشنا بوونی ده نگه کان؟ مرۆقه کان ده توانن به ده ست وقاچیش یه کتری حاالی بکه ن، به لام بۆچی ئه م هه موو له یه ک تیپه گه یشتنه روو ده دات؟

- نه خه ر تی نه گه یشتن نییه، پشیرکییه کی خویناویه و زۆر به باشی لیبی تی ده گهن!

له راستیدا که روژ ده بیته وه، ده بی هارمۆنی و دلداریه کی نوی له نیوان مرۆف و مرۆف؛ له نیوان مرۆف و سه روشتی چر و یان و به ریندا و ده نگه ی چۆله که کان به شیوه یه کی تاییه تی ده ست پی بکات، که چی مرۆقه کان له یه کتر نامۆن، یه کیلک به ی دی ده لیت؛ به روانه ده ره وه چه ند جوانه!

ئەوی تر دەلیت: بروانە ناوئەم چەند زوخواه!

"ھەر يەككە سازو سەنتورى خۆی دەژەنى" بە بى ئەوى كۆرالى ھەم ئاھەنگ پىك بەینن؛ ئەوى بۆ يەكتر ناسین دەستپىشخەرى بکات، گومانىكى زیاترى لى دەكریت! دەلین "ئەم كابرایە زۆر سەیرە، كەس لى تى ناگات!" بۆیە چاكت وایە مرۆف حورمەتى خۆی بگریست و بە ریگای خۆیدا بروات ئەو خۆی گیتۆزیرنى خۆی دەكات، دەبیست بە ھۆی گیتۆزیرنى من، ئەگەر بەمۆیت یا ھەول بەدم سنورەکانی، ئەو سنورانەى وا بۆ خۆی دایناو بەشكىنم، ریگام لى دەگریت و بە گیرەشیوین نام دەبات؛ بە بى ئەوى ھەولیکیش بدات بۆ ناسینم؛ كە چى لەوى ئەوى لە ناو ئۆتومبیل یا چاخانە لە تەنیشتى كەسیكەو دەبنشیت یا پىكەوە كارىك بەکن؛ دوو قسەیان لە گەل يەكتر كرددیت؛ تا دەمرن لە ھەركوی چاویان بە يەك بەكۆیت بە لایەنى كەمەو چۆنى چاکی يەكتر دەکن؛ دور نییە باسى ھاتنەریزی كارە نەینىكائیش بۆ يەكتر بەکن!

بۆ نەگبەتیش چۆلەكەکانی ئیرە ئەوئەندە بیدەنگن، ئەلى "مەرى پىغەمبەرن !!!" دەبن بە ھۆی ھەست پىكردنىكى زیاتر بە تەنھایی و پىكردنەو لە چارەنوسى دوارۆزى ھەناسەكیشان!

- بۆ؟ لە مەرگ دەترسى؟ بۆچى ئەوئەندە خۆت بە مەرگ سەرقال كرددوھ؟

من لە ژيان دەترسم! ئەم بەیانىیە سامناكە دەترسىنىت، نابىنىت؟ لە وشەيەكى سەر لىو دەچیت لە كاتى باویشكدان و كاتیش راوئەستاو! لە كۆترىكى بال شكاو دەچم، بە چا دەروانم بە ئاسمان، ھەزىكى شىتانە دەمگرىت بۆ فرین بەلام پىم ناكرىت بستىك لە زەمىن بەرزىمەوھ ..!

لەویدا چۆلەكەكان لە سەر دیوارى كەلاو شەرەكان ولە سەر دارەكاندا دەخەوتن؛ بەیانیان زوو پىش بانگدان بە جریوھ جریوھ دەیانكرد بە رۆزى خۆیان؛ ئافەرىن چۆلەكە ئەوئەندە بزىو وعەجول وكەللە ھەرز و زىقن بن؛ بەو بەیانىیە ئەو ھەموو زوق ونەشوئەیان لە كوی دەھینا؟ ئازاد زۆر جار دەبوت "خۆشحال بە خۆیان؛ بریا منیش چۆلەكەيەك بىام!"

دەلین: چۆلەكەكان بە پلەي يەكەم بەرپرسيارن بەرامبەر شیوئە گفئوگۆكرنى خەلكى ئەو شارە "كەسیك نەیزانىبايە دەيگۆ ئەمانە لە گەل يەكتر شەر دەكەن"، ھەموویان لە يەك كاتدا بە دەنگى بەرز قسەیان دەكرد وگوویان لە يەكترى دەگرت؛ لە يەكتریش تیدەگەشتن "سەگ ساحبى خۆی نەدەناسیوھ" وەك چۆلەكەكان ھەندى كەس ھەن دەلین: ئەى ریشۆلەكان بۆچى ئەوئەندە بى دەنگن؟ بروا ناكەم گیلە پىاویك پىیان وتبى: لە باكوردا دەبى میوانى بە شەرم و شكۆ بن!

- چما ئەمانە خۆیان زۆر بە شەرم وشكۆن؟؟

دوریش نییە لە بەر سەرما یا نەبونی خورما وخۆر دەنگیان لە دەست داویت؛ بۆچونى وايش ھەيە گوايە "ھەلسوكەوتى مرۆفەكان كاربان كرددوھتە سەر چۆلەكەكان!" دەلین سەمىن گۆشت نەخۆر وتوئەتى "ئەو چا لە چا بەرگىيە"; بەلام مچىدین وتوئەتى "لە يەكترى فیربوون، ھەندى جار شتى وا لە سروشت روودەدات، گەشە سەندنى مرۆف لە ئاستیاندا ھەتا ئیستا نەختىك كورتى ھیناوە، ناتوانیت روونى بکاتەوھ؛ دەبى فرسەت بۆ مرۆف بەرخسیت تا بتوانیت توانا لەبن نەھاتوھەکانى دەرخات!

که چی چۆله که بووه به هۆی بیزاری و نیگه رانی ئهم ئافرهته؛ نەك هەر ئهم داماره، بگره ههموو باكوری گیتی بی به شه له بههره ی سۆز و دلرفینی چۆله که کان له رۆژتاوا بوونه کانی باشووری گیتی!
دهلین: هەر بۆیه وا بی بهزیهی و درندهن!
دهلین: گەر مه لوجکیان هه بایه ته نهها لهم سه دهیه نه ده بوون به هۆی دوو جهنگی جیهانی!

هه ندی جار که تینم پی ده گات ده لیم "حه یف نییه ئیوهش ناوتان چۆله که یه؛ ئیوه ناغا دهنگ نه کهرن؛ ده شتیك بلین؛ بۆچی باشن ئه گەر دهنگیکتان لیوه نه یهت؟ به لام ده لین" گوایه له ترسی دهنگی تۆپ و فرۆکه کانی ئیره دهنگیان له دهست داوه ئیستایش نه هاتو ته ته وه سه ر خۆیان "چۆله که کان چاره روانی قه له باله غی منیان ده کرد؛ ده یانه ویست من بۆیان بچریویم؛ چاره روان بوون من دلیان خۆش بکه م؛ نازان "سقان هات و پووس دری" به مل لاریه که وه ته ماشایان ده کردم؛ منیش هەر دهردی دلی خۆمم ده خواره وه؛ ئه و جار ه دانه ویله یشم بۆ کرین و به لقیکی داره که ی پشت ماله که م هه لواسی؛ ئازا خۆیانیان گه یانده سه ری؛ هه موو دانه که یان خوارده لام نەك حرامانه جوینیکیشیان نه دا!

هاوسی که ی سه ره وه، هاوسه ره گه نجه که و براده ره که یان له پۆستخانه ی شاره که کارده کهن، به یانیان زوو هیشتا دنیا تاریکه بۆ سه ر کار ده رۆن؛ ئه وه نده هیلاک ده بن که س گویی له دهنگیان نابیت؛ ته نهها له رۆژانی پشودان گویم له دهنگی پیمان ده بیست؛ به خیرایی به سه ر پاچینه که وه سه رده کهرن یا داده به زن؛ خیزانه یوگسلاقی که ی قاتی دوو ههم به خۆیان وسی منداله که یان، به بی ئه وه ی پرسیاریان لی بکریت، به زۆر بۆ ولاته که یان ده کران، بۆیه خانووه که تا راده یه کی زۆر کپ ومات بووه "که ده رکردنه که یان له هاوکیشه جیهانیه کان هیچ رۆلیک نه یینیت، بۆچی ده ریان نه کهن؟ پاشان کی به کییه؟" ژنه رووخۆش و پرچ سپی که ی خانوی ژماره دووی سه ر جاده که، ئه وه ی وا پیش چهند مانگی کوره که ی و هاوسه ری کوره که ی له لایهن براده ری مندالیانه وه له ناو دوکانه که ی خۆیاندا گوله باران کران، ده رۆت بۆ دوکانی قه ساوه که ی سه ر شه قامه که، ئه وه ی پیش چهند رۆژیک له لایهن دوو که سه وه بهر لیدان که وت وقاسه پاره که یان دزی؛ هه موو رۆژیک ئهم کاره ده کات ته نهها بۆ یارمه تیدان ونه ک بۆ نان ده رکردن "چی بکات له ماله وه؟ ته سییحی قه زوانی سه د ویه کیشی نییه ته سییحاتی پی بکات"

- تۆ باسی چی ده که ی کابرا؟ بۆچی له ویش ده مانچه و کوشتن و دزی و لیدان هه یه؟

- هاوسی خۆمن و ده یاناناسم، خۆیان باسیان ده کرد، هه روا کستی نی ناسیام که زۆر به باشی ئینگلیزی و فه ره نسی ده زانی، پاش ته واو کردنی دبلۆمه که ی، کاریکی باشی ده سه که وت، مه به ستم ئه وه یه ئافره تیکی زیره ک بوو، که چی رۆژیکیان گوایه دایکی به دوایدا بیت، به لام نه هاتبوو؛ کستی نیش سواری شه مه ندنه فه ریکی تر ببوو وله ویستگا که ی کویلن چوو بوو بۆ سه ر ئاوده ست وله ی گیانی له ده ستدا؛ دوو نیه هه رۆژینی به کار هینابی!

ئولری که ی دهنگ خۆش و گیتار ژهن؛ ئۆری که ی چالاک ته تگوت گولی به هاره، بۆ سه ر خانوو به رزه که ی (ئیدۆنه) سه ر که وت و خۆیی هه لدایه خواره وه؛ به هه مان شیوه که چه نازدار و ئازا که ی باره کۆله کتیفه که ی که باله له خانوویه کی به رز خۆیی هه لدایه خواره وه؛ ده یانگۆ "ئهمانه مه به ستیان خۆکوشتن نه بووه؛ حمزیان له فرین بووه، چونکی بالیان هیشتا ده رنه کردبوو، که وتنه خواره وه و گیانیان له ده ستدا"

بۆچونی وایش هه بوو گوایه "ئهمانه زه مینیان لی تال کرابوو، ویستبوویان رووه ئه ستیره یه کی تر بفرن، به لام هه وله که یان سه ری نه گرت"؛ ئهمانه نه له دوو نه له نزیکه وه په یوه ندیان به و کچ و کوره شارستانیا نه وه نه بووه که جلویه رگیان له بهر کردبوو و پیلایان له پی کردبوو، له سه ر جیگا که ی خۆیان راکشابوون و به کۆمه ل خۆیان ژهر خوارد کردبوو، گوایه گه شتیبه کی ئاسمانی به دوایان دیست ویۆ ئه ستیره یه کی تر ده یانبات!

کەسانی تر وتیان " ئەمانە بە مۆچکەیی دایەیان نە کردوو؛ بە ئالندە بەو تەمەنە ناتوانیت بفریت، دەبواوە چاوەروانیان بکرا، بەلام جیقڵدانیان نەبوو، بۆیە فەوتان!"

هەر ئەلیی ئەم بەیانییە گەشتوون بە بریارە کەیان؛ ئەلایەنی کەمەو کاتی بریاردانە کەیان ئەم بەیانییە چوو

ئافەرته نان فرۆشه شوخ و شەنگ و عەیارە کەش، کە دەیبینم، ئەو ئافەرته حەفتا سالییەم بە بیر دەخاتەو کە پیش یازدە سال لە ویستگایەکی ناو هانۆفەر بینیم؛ تازە لە لای ئارایشگاوە هاتبوو، دووریش نەبوو هەر خۆی سوور و سپیایکی وەستایانەیی کردبوو؛ شەفەقیەکی سووری لەسەربوو و کراسیکی سپی لە بەردا بوو و پیلایکی سووری لە پیکردبوو، هەموو نەفەرەکان تەماشایان دەکرد و هەندیکیان پیکەنینیان پیدەهات، هیچ خۆیی تیک نەدەدا؛ لەویشدا ئافەرەتان هیشتا لە ئەوێ لە پەنجاکاندا، کراسیکی رەش یا کەوی تۆخ لە بەر دەکەن؛ سەرپۆشە کەمی بۆ لەسەر دەنێن، ئەگەر پیشتر نوێژیان نەکردی، دەس بە نوێژکردن دەکەن، و چاوەروانی مەرگ دەبن، هەر ئەلیی ئەم بەیانییە دەمرن!! ئاخر نە وا و نە وایش "نە شیش بسوزید، نە کەواو"؛ وەک هەر بەیانیک لە گەل کچە کەیدا نانفرۆشی خۆیان دەکەن؛ رۆژباش و بەخیر بچنە کەیان ئەلیی تۆمارکراوە؛ هیچ پەییوەندی بە گەرمی دلەو نییە؛ هەر نانە کەیان گەرمە! هەر ئاگاشیان لێ نییە؛ ئەو نزیکی یازدە سالە لە هەمان کات و شویندا هەمان ئەو کارە دەکەن!

پیاو بیدەنگ و هیمن و قۆکووتە کەمی خانوو ژمارە حەوتیش کە بە دەگەن لە مالمو دەردەچیت، لە بەلندەیکە دەچیت مالی کراییت؛ ئەلیی دەپۆن ئەگەر بۆ دەروە بروات! دووریش نییە بیزی نەیت بە ناو هاتوچۆ بکات؛ دەزانیت شتیکی دلخۆشکەرەوی لێ نییە؛ مالمەکان لە قەبر دەچن؛ ئاخر بلی ئەو کابرایە بۆچی (هوندەرت قەسەر)ی دروستکرد؟ زۆر کەس پێیان وایە بۆ ئەوێ خەلک بۆ تەماشاکردنی بین و بەس؛ راستیکەیشی: بۆ ئەو دروستی کردبوو، هەر کەسیک بە ئارەزوو و بە گوێرەیی فەنتازای خۆی مالمە کەمی ئەم بەرو ئەو بەری ئەلەوئەدا بەو جۆرە جوان یا جوانتر و سەرنج راکیشتر دروستبکات؛ ژوورە کانیش مەرح نییە سپی رەنگ بن یا چوار سوچەیی دروست بکەین؛ دەکریت بە قەد رەنگی گۆلەکان بە شیوی جۆراوجۆر دروست بکەین؛ کابرا کە نازام ناوی چیبە، وەک هەموو رۆژیک بە مل لاریە کەو بۆ سەموون کرینە کەمی دەروات؛ بەیانی باشی خۆی دەکات و گرنگیش نییە بە لایەو و لامی بدیرتەو یا نە!

پیاو یوگسلاقیە قەلەبەلەغە کەمی خانووی ژمارە یەک بە زنجیرە ئالتونیکە کەمی دەست و ملییەو، لە گەل مندالە کەمی بۆ پیاو دەروژن، بە زمانیکی سەقەتەو دەلیت "ژن کار، من وە مال" بە بی ئەوێ هیچ خزمیکی لە شاری مەنەلی هەبیت؛ هاوسەرە کەلەگەتە کەمی زوو لەخەو هەلەدەستیت و بەپاسی ژمارە یەک بۆ سەر کار دەروات؛ "حەوت برا" ییش بۆ قەین سەفەری کردوو، ئەوێ هەر خەریکی خواردنەو بوخت و بوختان دەبیت؛ کەلە گایە کە لە ناو؛ حەز لە ژبانی کۆلەکتیف دەکات، بەلام دەست بۆ هیچ کاریکی ناو مال نابات، ئەگەر جاریکیش بۆ سویند شتیکی بکات، هەزار دەهۆلی بۆ دەدات، براکەمی بە کەلی بانگی دەکات

بەراستی شتیکی وا سەرنج راکیش یا دەگەن روونادات ئەم سوچە لە بێرکراوەیدا؛ بۆیە ئەگەر وتی "هیچ شتیکی نوێ لە ژبەر رۆژ بەدی ناکریت" راست بیت، ئەوا بۆ ئەم بەیانییە راستە و دەگوێخیت؛ ئاسمانیکی مۆن و دل کوشندە وەک میژوووە کەیان؛ میژووی بالا دەستەکانیان؛ ئەلیی دەقەمی ماتەمینە؛ بەس نییە لە میژوووە کەماندا شەرمان بە کەس نەفرۆشتوو؛ بەس نییە داگیرکەرەبوین؛ لەشکرکیشیمان نە کردوو؛ مرۆفمان کۆت و زنجیر نە کردوو؛ هیچ تەلاریکمان نییە وەکو تەلارەکانی بەرلین، لەنەدەن بروم و پاریس و ئەسپن هتد... هەر چەپۆک بەسەر بووین؛ بەلام ماسۆخست نەبووین؛ هەمیشە بەرگریمان کردوو؛ ئەوێ لە ناو مالمە کاتماندا لیبی داوین؛ لیمان داو؛ "ئەوێ گۆومان بەسەر بکات، گۆوی بەسەر دەکەین" خۆشحال بەخۆمان؛ خۆشحال بەم سەرودت و سامانەیی وا بۆمان بە جی ماوەتەو؛ ئەمەییە سەرودت و سامان؛ دەستی ماندوی یارانمان خۆش!

ئەم بۆچونە ئەو ناگەییەنیت خوینریژ و ناکەس بەچە و چاش و خۆفرۆش و پۆلیسمان نەبوو؛ نازام کام سمیل زلی تەرەس بەناوی مەنەو نازەری کوشتوو، لەبەر ئەوێ نازەری بوون؛ کە ناوی ئەرمەن دیت؛ هەست بە سەرشۆری دەکەم؛ ئەلیی هەموو ئەم دنیا بە گالتەم پی دەکەن؛ کام ئالچاخ بە ناوی مەنەو ئەم شەرمەزاری و تاوانەیی کردوو؟ حاشایان لێ دەکەم!

- " کوره بانیده با بونی نهیعت "

- نهخیر، من ئهم کاره ناکهم، ئه گهر بان ئهمه بدریت، بان شتی تریش دددریت، ئهلوهن راسته وراستی دهویت؛ من نازهر وئهرمه نه سهربراره کاتم؛ هندی کس ههن بۆ عهبره تکردنی ئهلوهن، به شانازییه ده لیسن: پاشا کۆر تفهنگ سازی هه بووه، وتۆپیان دروست کردوه؛ "ئهمه یان ههر درۆیه کی په تییه، کس بهم قسه ئابرو بهریه بروا نه کات! ئهلوهن و چهک دروستکردن؟ ئهم کاره پیلانیکی پۆخه له دژ به ئهلوهن! به دوری نازام چه کیان هه بویت، ئهوش له دهستی سهربازه کانی شهوه رفاندوویانه!

- هۆ برا، هۆ خوشکی خۆم بۆ نازانی ئیمه بکوژ نین؟ نازانیت ئیمه هیشتا خواکانی ناو ئهفسانه کان خۆیان ده کهن به پیلارو بۆ پیی ئهلوهنیکان؟

من ئهلوهنیم برا ئهلوهنی؛ ئهلوهنییه کی جهرگ سوتاو "جامی پر بوی لی رشی"!

ئهلوهن وتی: "ههژار و ژیردهسته کان بیجگه له رۆژی شاییه که یان نابی قهه زۆرداری بکهن؛ ئه گهر هات وکهسانیک به چهک و تفاق ههره شهی گهراندنوهی دهسلاتی شهوه یان کرد؛ بیانفوتینن؛ داغونیان بکهن؛ کونه مشکیان لی بکهن به قهیسهری"؛ ده رگای ئهلوهن یان وازه بۆ میوان وئوانه ی کاتی ماندوو ده بن، گۆرانی ئه چرن؛ بۆ ئهوانه ی بانگه شهی "نان وئاوی هاویه ش" ده کهن، بۆ ئهوه ی رهنگه کان ئهوه ندهی تر رهنگا ورهنگت بن! به بی ئهوه ی ته نهها بهمه رازی بن؛ بۆ ئهوانه ی پرسپاری ئهوپهری شته کان ده کهن!

ئهو جاره محیدین وتی "ئهلوهن بۆ ههموانه"

گۆرانیش وتی: ئه جار مه رجه تا ماوم

به زمانی پاراوم

گۆرانی ناشتی بلیم

ناشتی رووناکی چاوم

منالیکم، منالیکم ناشتی خواز!!

بهلام په یوه ندی به باوه که ی ئهم به یانیه شهرم پی ده فرۆشیت، بهر لوتیان گرتووم و به بی دهنگی خۆیان

مات داوه، بی دهنگی بلاوه که نهوه به زهر و تیرۆر ژووره که میان پر کردوه له بی دهنگی!

- من دهمویت پی بکهنم -

...

- من دهمویت بیگرم به باوه ش

...

- من دهمویت به بلویره که ی رهحیم ئاوازی "ئاخهرین شهری، شهری ئیمه یه" لی بدهم -

....

- من دهمویت خۆر ببینم، کوا چاوه کاتم؟

...

- مەن دەمەۋىت بەدەوم، كوا قاچە كانم؟

...-

- دەمەۋىت ھاوار بىكەم، كوا دەنگم؟

... -

- دلم بوۋە بە دوژمەن، بۆ لىدەدات؟

... -

- كورى گەۋاد باۋكە كان رايگرن

- ئىمە مۆدىرنىيىيىن پۆۋۋۆۋۆست پۆسسسىسىسىست مۆدىرن مەدەنىيەتتە ھەي سەگە خويىرى، مافى مرۆف، باي، ئاۋف
قىدە زىيەن!

(۴)

هه ندی کەس دەلین "ته نهایی بۆ خودا و سویدی هاتوو" ته مانه له بیریان چوه ناوی من و ئه م گه ره که بجه نه ناو رسته که بیان؛ چونکه من له ته زه لوه ته م به شه یه م بۆ براوه ته وه و له وه تی هه یه به ریگی خۆم دهرۆم "ته وه ی بلیسی قیر ره شه "من پی ده لیم، نه خیر سپیه "ته ستیره ناسه کان نام به "له عالم به ده ر" ناو ده بن، ده لین "بورجی به ران" هه ر وا بوون وهه ر وا ده مینه وه، جا کابرایه ک ته وه نده که له شق بیت چۆن بروا به مانه ده کات؛ هه یشه ده لین "ته ستیره کان چاره گه شه کانی ته لوه نن، به مانه ی وا ناوی خۆیان ناوه ته ستیره ناس، نانا سرینه وه "؛ به لام مرۆف ده بی قسه یه کیش بۆ دز بکات "کاتی ته مه م پینج شه ش سالی ک بووه؛ له گه ل دایکم بۆ سه ر قه بران رۆیشتم؛ له و کاته ی ئه وان به سه ر گۆری ناسیاویک واوه یلایان ده کرد و فرمیسیکیان بۆ دهرشت؛ من خه ریکی جولانده وه ی به ردیکی گه وه بووم؛ زۆر گه وه؛ ده مویست بیجولینم؛ به لام به رده که گل بووه خواره وه و په نجه یه کم له ژیر مایه وه؛ ئیستایش جیی به رده که ماوه ته وه؛ ئه لیبی بۆ ته می کردن ماوه ته وه "به ردیک هه لمه گره نه توانی هه لی به دی"! له وه ده چیت ته م هیمایه به دریزایی ریگاکه م شان به شاتم بروات؛ نه ده توانیت کارم تی بکات ونه منیش ده توانم کاری لی بکه م یا له بیری بکه مه وه. "ئه و ئه لی نیره، من ئه لیم بیدۆشه "ئیتز ته لیبی چی، منیش مرۆقم و مرۆقه کان زۆر له یه ک جیاوازن!

هه یه ده لین: مرۆقه کان به هۆی پاره و پوول و مولکایه تی وایان به سه ر هاتوو؛ هه ر وایش ده مینه وه تا سنوریک بۆ ته م به نه عله ت بووه داده نین "...

سه ره رای ته م به یانییه نااسایی و دووباره کرا و وه سهینه ره دا، شتی ک رووی دا، هه یچ په یوه ندی به لۆگیگ و ماتماتی ک وزه روره ته وه نه بوو "له خه یالی مردوه کانیش نه بووه " له لیکدانه وه ی هه یچ که سیکدا نه بوو: پاش ته ییه ر بوونی په نجا و سی سال به سه ر کۆتایی پیه اتنی ره سمی جه نگی جیهانی دووهه م، بۆمییک له به رده م کلیسا مۆدیرنه که ی کاسۆلیکه کان، له یه که م ویستگای پاسه کانی سه ر ئه و جاده یه ته قیه وه. ته م رووداوه له گه ل به فرانباریکی زۆر و تاریک داها تنی پیش وه ختی مانگی دیسه مه به ریککه وت، ریک له به یانییه که ی ۱۹۹۸/۱۲/۲۳ رۆژی پیش قای ناختن و بووه هۆی بریندار کردنی ئافره تیک و کۆژانه وه ی هیه ته ری گه رم کرد نه وه ی هه موو ماله کانی ئه و ده روو به ره؛ ژوو ره سارده که م له ماله کانی دی زیاتر سارد و سرتتر بووه وه:

مالی چۆلم مالی ساردم

مالی بی خه م خۆری رازم

به ئومیدم رۆژیکی تر

که هه ل بیت خۆری ئاواتم

شرینم، نازداری جوان، گولی پونگه

ئیه ستا که وا له لام نیت

دلم ته نگه

شرینم گه ر چی تۆ

دووری له من

چاوانت دایم هه ر وا

له به ر چارم

وه ره با پیکه وه هه ردوو

رییه ک بگرین

دهستم له ده ست نی

با ریگای دووری بیرین
به لین بدهین،
که یه کتری جی نه هیلین
له تاریکی شوه زهنگ
رۆژ داگرین!

ئهمه ده گهریتمهوه بۆ ئه وهی هیته ره که کۆنه یه و خاوه ن ماله که ده لیت "ده بی خۆت چاکی بکه یتمهوه" کاری وا له ده ره وهی توانای هۆشیاری بی کاری، ئه وه ل شهر و ئاخو شهره، جا ئه م داماره که هه موو ته مه نی له گو بی گادا نوستوه؛ قهت نه یزانیوه له گهل پاره و پوول مامه له بکات، تازه فیریش ناییت؛ له کوی پینج سه د مارکی هه یه بیدات به کۆمپانیان! ئه و ئیواره یه یی وا کاک ریگا قیت و "فستگلاس" وه ک زۆریه یی ئیوارانی هاوین بۆ چا خوارده وه و ده مه ته قه ده هات بۆ ماله وه، هه موومان له هه مان شویندا، له بن دیواره لاره بووه که دا داده نشتین "بۆ نه روخا، خۆ پیزا نه بوو"؛ هویش له سه ر هه مان منده ر داده نیشست، ئه گهر به ریکه وت که سیک یا مندالیک له و شوینه دانشتبا، ده بویه خیرا شوینه که ی بۆ ئه و چول بکرده یه. منداله کان گو بیان ده گرت له وه و بۆ چونه کانی باوک و دایک و میوانه کان "ئهم دانیشتنانه به شیک گرنگیان پیک ده هینا بۆ تیگه یشتن له نه نیکانی ژبان، له ئیواره یه کدا باسی پاره هاته ئاره وه و چۆن رۆلیکی چاره نووسانه له ژبانی مرۆقه کان ده بی نیت، کاک ریگا وتی "پیاو پاره ی نه بی ت، قیمه تیشی نییه". هۆشیاری وتی "من هه یج نرخی ک بۆ پاره دانام، پاره چیه، پاره چلکی ده سه ت!" دایکی به خه مواری و نیگه رانییه که وه، به ده م چا تیکر ده وه وه وتی "ئاخر نه باخ". ئه مه وه ک ته مه یه که بو، به دوو قسه برانده یه "قسه هه زاره دووانی به کاره" به و دوو وشه یه وتی: کورم نامان، من کردم تۆ مه یکه، ده س له م ئاگره بی نامانه هه لپگره، با ده ستت نه سو تیت و پاشان بلیی ئای چیم به خۆم کرد، ئه ر کاته "پاش تره ن باله ک" هه یج نایخوات وه هه موو ته مه نت ناخه سییته وه.

جا هۆشیاری گو ی له ته می ده گری ت؛ سواری ملی خۆی ببوو به سیزده و چواره سالی پاره و پوولی به چلکی ده ست داناوه "تاریکه شه و له ئیواره وه دیاره"، دایکی هه ر پیی ده وت "کورم له شاری کویران ده ست بگره به چاوت"، راسته پاره چلکی ده سه ت، به لام مو حتا جی بی ت، رسوا ده بی ت، واز بیره له راستیکان بۆ هه ر ئیمه ببین به قۆچی قوریانی، بۆ هه ر ئیمه به چاره ده شی رۆژ بکه ینه وه!" هۆشی ده یوت "چاوی سه وز به رمالی نۆیژی پیغه مبه ری دزیوه، چۆن به قسه ی تۆ دایب خه م"؟ به و ته مه نه هیشتا نه یزانیبوو دوو پیاوی ریش و که له زلی "ئه هلی فیتنه و فه رته نه" هه ن، ده ریایه ک لاپه ریایان پر کردۆ ته وه ده رباره ی سیستی می پاره و چۆن ئه م سیستی مه ژبانی "به هاترین سه رمایه" و ژینکه که ی ویران کردوه؛ به بی هه یج ترسیک ملیونان مرۆق بۆ قازانجی فلسیکی زیاتر ده که ن به خۆراکی جهنگ. ئه م نه زانینه بۆ هه راشیک زۆر ئاساییه؛ بیجگه له وه ش زۆر شت هه یه مرۆق نایزانی ت، به لام رۆژگار وه ک با شترین مامۆستا فیری ده کات، وه ک جوتیاره فه ره نسیه که؛ ئه م کابرایه له کوی بزانی ت، رۆژیک دا دیت ره زه که ی ده بی ت به کاروان سه رای کورده ره وه کراوه کان، شه وان که گو بی له ده نگیک ده بی ت هاواره کات: کویرد؟

- به لی!

خاله جوتیار: برۆن برۆن قه ی ناکات، ئه و توله ریگایه به ر مه ده ن هه تا ده گه ن .

هه ندی که س هه یه ده لین: "که سه رکرده کان به تیرو ته سه لی ده خۆن و ده خۆنه وه؛ هه ست ده که ن به رزترین ده سه لاتیان به ده سه ته وه یه، به لام ژبانیان وه رس و گرژه؛ نه تام ونه له زه تی هه یه له م کاته دا هه سته ده کهن پیوستی ان به بزوینه ریک هه یه واتایه ک به ژبانیان بده ت: ریگای شه روشۆر ده گرنه به ر! جهنگ ده که ن به به رزترین ئاستی ره وش و زانست و بوون، که س بۆی نییه به ریه رچیان بده ته وه؛ ئه وه ی به ریه رچیان

بداتمه مافی ژبانی لی دهسه ننهوه؛ هه موو سزایهك ده رهق به كهسانی سه ریچكه به رهوا داده نین؛ یاسای قه دهغه كرده نانی و خوشه ویستی ویا هه لمژینیان ده دن! به م كرداره ده یانه ویته خه لك پرسیار بكات: بۆ شه ده كهن؟ ده یانه ویته بیر له بوون و ده سه لاتی سه رۆك بكريت؛ سه رۆك بلیی من هه م وزیاتر له هه موو كاتیکی تر بکه ویته سه ر زاراند؛ ده نا هه موو كه سیك ده زانیت شه مال ویرانی ده گه یه نیت و براوه ی تیدا نییه!

هه ندی كه سیش هه ن ده لین "سه رۆكه كان به ته مه نن، هیچیان پی ناكريت؛ هه ر هیچ غه یری، باسه كانی سه ر زاریان كه هیشتا ده رنه چوه، بۆنی تۆبویان لی دیت" چۆن ده بی سه رۆك هیچی پی نه كريت"، بۆیه شه به ریا ده كهن! ده نا به قسه ی یحیا ده لی وه كو باشکی و كه ماله بیان ده كرد: باشکی كه ره، به لام كه ماله بی گووه كه یه تی! كه ماله یه كانیش ده یانوت: نه خیر، كه ماله بی كه ره، به لام باشکی گووه كه یه تی! "به بی ئه وه ی خوین له لوتی كه سیکیان بیژیت! هه روا شه ری ژیر ده سه ته كانیش له لایه ن لاوانه وه به ریا ده كريت، لاوانیک دلیان بۆ ئاوازی خویشی لیده دات: به دم به پیکه نینه ره به ره و رووی مه رگ ده رۆن" بۆ نه، چییان هه یه له ده ستی بده ن؟" نازادانه بریاری ریگای نازادی نان و کاریان ده دن؛ چیش ده بیته با بیته: رهنگی ژانه كانیان به فرمیسی كه منداله كان تیکه له ده كن؛ پاپۆریکی كاغهزی پی دروست ده كهن؛ پری ده كهن له گۆرانی و هیوا و په یامه كان؛ ده یده ن به به ری جۆگه ئا و رووباره كان؛ پاش ماوه یه ك پرسیار ده كهن: به ده ستان گه یشت؟

- چاوه روان بووین بگات؛ چاوه كامان له سه ر لیواره كان به جی ده هیشت، به لام نه گه یشت، نه بوو، نه هات!
ده لین پاسه وانه كانی سنور له ت له تیان كرد!

هه ندی كه سیش هه بوون، ده یانگۆ: زۆر ناسك بوو، به رگه ی شه پۆلی ده ریا دووره كانی نه گرد؛ لار بووه وه؛ چی گۆرانی و سه روود و هۆره هه بوو به و ناوه دا بلا بووه وه، په یامه كانیش كه وتنه بنی ده ریا!

ئه مجاره یان، ته نه نا ئه م جار یان،
ده بی خویمان بیین به شه پۆلی نۆهه م!
ئه مجاره یان ده بی خویمان
بیین به په رژیینی پۆلایینی سه رده م ..

- به چی؟

به نه یینی و چهك

- باوی نه ماوه

- چند سه ده یه، باوی ناماوه، به لام ئه وان دروستی ده كهن؛ هه لی ده گرن؛ په ره ی پیده ده ن؛ بازرگانی پیوه ده كهن؛ لوله كانی ده نین به ناو سنگمان؛ وهك باغه دروستی ده كهن؛ ده یده ن به ده ست منداله كان! یاری كاوبۆی و شه ریفی پیده كه ن!

- براده ران یهك له دوا ی یهك به جییان هیشت!

- ئه وه نییه ئیستا باسی دیوكراتی و مافی مرۆف ده كهن! ئیستا باسی ریفه رنده دم له ژیر بالی نه ته وه یه كگرتوه كان ده كهن؛ باسی ریکه خراوه نا حكومیكان ده كهن؛ باسی سه یه سه یه ده كهن!

- هه ر بۆیه هه ر یه كیكه مان به شیوه یهك،

به شیوه یهك له شیوه كان،

بووین به قه چه ی سه رده مه كان!

- بۆ قه چه چیتی؟

- منىش قەچپەم! كى قەچپە نىيە؟ با دەنگ ھەلەرى! خوايش قەچپەيە؛ دىلى دەستى رژیمة كاتىن؛ ئە گەل بازرگانىيان بە خوين و چەك ئە ژىر ناوى نەتەوہ و تاين و تالا رەنگاورەنگە كاتىيان؛ بە ناوى دەستور و ياسا ورەوشتى باويان؛ گەوادىمان پىوہوہ دەكەن؛ گەر ئە نيوانى خۆيان شەر بەرپا بەكەن؛ زۆر كەس ھەن مەترەس لە يەكتى دەگرن! پاشان بۆ چارەرەشيان دەگرين !

بۆ نەگەبتى ئەمرۆ ھۆشيار بە خواروخىچى تۆزىك لە مەش ھالى بووہ، بۆيە ئەوہندەى تر لە گۆمى نەبونى وون بووہ؛ ئەوہندە "دوا كەوتوہ" ناتوانىت لىي دەرىچىت، دەستەپاچەى دەستى باتق بووہ "كى مەارە لە دەستيان نەنالىنى، ئەمانە تاگر خۆشكەرەوہ كەن" ئەلىي بەقەد بەرازىل قەرزارە.

دەلىن "لە تۇرۇپا مەكىنەيەك ھەيە كارتىكى تىدەخەن، ھەرچەند پارەت بوويت دەداتى"

بەش بە ھالى خۆم من لەو مەكىنەيە دەترەسم، ئەگەر خۆى بە ھەموو رىزىكەوہ بانگم بەكات، پارەم بەداتى، نارۆم بە لايەوہ، بەسە من بى ئەو شەقامەى ئەو و خاوەنەكەى لىي بيت، سەروبانى بەكەم بە يەك، يا پىيدا نەرۆم، بەلام چۆن شەوہ دەورويەرى ئەم بەرو ئەو بەرى ئەلۋەن مەين رىژ كەرووہ، ئەم مردوو مەراوانەش لەسەر شەقامەكاندا ئەو چۆرە مەكىنەيانە چاندوہ. مەرۆف دەبى بە گويەرى پىلانكىكى زىرەكانە بۆ ناو سەنتەر پروات تا ئەو مەكىنەيانە بەناو گىرفانەكانىدا نەتەقىتموہ، نامان پارەى زىاتر لى دەرمەھىنن؛ دەنا خەوتان لى ھەرام دەبيت! بە تايبەتى بۆ سەبەينى؛ دانىشتوانەكان گوايە چاوەروانى رۆژى ئاشتى و ئاشت بونەوہ دەكەن "جا بانقەكان چۆن رى بە شتى وا دەدەن" ھەمويان لە دەورى دارى قايناختن گرد دەبنەوہ؛ لە ژىرىدا چۆرەھا ديارى دادەنەين و بە خۆشى پىشكەشى يەكتى دەكەن، بەلام لەراستىدا كۆمپانىيەكان دەرديان بە رۆحيان داوہ، دوا عانەيان لە گىرفاندا دەركەرووہ " دەياندەن بە بى ئەوہى بە خۆيان بزەن!

سەبەى درىژترين رۆژى سالە بۆ ئەوانەى بى كەسەن يا دۆست و ناسىباويان نىيە، زۆر لە بەسال چوہەكانى خانەى پەككەوتوہكان لەم رۆژەدا مائىئاويى دەكەن؛ كى پرسىباريان لى دەكات، قەشە دوورووہكان نەبيت كە بە خويندەنەوہى چەند بابەتىكى گومانلىكراو سەريان بۆ دەپىچنەوہ!

لەم رۆژەدا كەسانىكى زۆر بە ھەپ يا ژەھر خۆيان لە خاچ دەدەن يا لە سەربانى مالە بەرزەكانەوہ خۆيان ھەلدەندە خواروہ و بە كورەكەى خوا پەيوەست دەبن! يەككە لە دووروترين رۆژى سال! دىمۇكراتىيەتە؛ كابرە كەيفى خۆيەتى چى بە ژيانى دەكات يا ناكات؛ بە يەككىكى تر چى؟.

لەناو گەرمەى راکە راکەى خەلكدا، ھۆشيار خەم و پەژارەيەكى دى ھەبوو، لەبەر خۆيەوہ وتى: "ئاو لە كورە رۆژيە، كونە لە كورە دريايە" بەراستى من بەم بەيانىيە چاوەروانى پرسىبارىكى وا بەزەبر و بە تەين نەبووم پرسىبارىك بووم بختە ژىر پرسىبارەوہ پرسىبارىكى ئەوہندە ھەژاندەر!

دايكم پىي و تم " كورم تۆزىك لە ناو خەيالەكانتەوہ بىرە دەروہ، ئەمەى تۆ باسى دەكەى زۆرى دەويت!"

ھۆشيار: ھۆ دا، ئاخىر پىم بلى چۆن؟

دايک: بخوينە، كورم ھەتا پىت دەكرىت بخوينە، با خىر بىتە سەرت!

ھۆشيار: ھەيە دەلىن خويندەنەوہ پىاو شىت دەكات؛ مەرۆف لە رى دەردەكات! كەسانى وايش ھەيە دەلىن "خۆنستەن چاوەزەعەيف كەد" ھەيشە بە زمانە دوورەكان دەلىن "بخوينەوہ، خويندەنەوہ مەرۆف گىل دەكات!"

عەزىزى مەلايش وتى: كى ئىسە كىتاب خۆند، بوہ بەلاشيش بىيدەى عالەمەگە نىخۆنەى، ئەو زەمانە چوئ!

به لام من به قسهی ئه مانم نه کرد و فرمایشته کهی تۆم جیبه جی کرد!
دایک که یفی خۆته، به لام شتیك مه خوینهوه له ریگا دهرت بکات: ههر به سه ره سوال که ری له دواوه وی عالمه که به جی بمینیتتهوه.

هۆشیار: هۆ دا، پیش تهوهی له دایک بم، هه موو "کویره و ری کانی ژیان بۆ من ناماده کرابوو، تهو مالهی وا منت تیدا هینا، کۆشک و ته لار نه بوو، مالیکی له قور دروست کرابوو، ژوره که ییش تاریک و بچوک به بی په نجه ره، شاهیه نی حه وانوه وی مه ر و مالاتیش نه بوو، وه کو زۆریه ی ههره زۆری ماله کانی بناری که لات، نه بچار به ته فسانه کانی خدری زینده به خیوتان کردم: له بیرت چوو؟ ئیواران ده مه و تاریکی، کاتیك سوال که ریکی که واره سه لته له بهر، پشت چه ماو، ردین سپی بهر ده رگای مالی بگرتایه، ده تگۆ: ته وه خدری زینده یه، یا دور نیسه ته وه خدری زینده بیت: خۆیی کردوه به سوال که ر: نان بۆ برسییه کان کۆده کاتهوه!

قوتابخانه که ییش ریك له سه ر ئه لو، بو! یه که م وانم، (دار دار) یا (البلبال الفتان..... بیگی ر فی البستان) نه بوو!

یه که م وانم: ته لو، بۆ کوی ده روات؟

دووه م وانم: قه راغه که ی له کوییه؟

سیه م وانم: کۆتایی هه یه؟

چواره م وانم: بۆچی قاته شینه زبیره که به من ده دن؟

پینجه م وانم: بۆچی ده بی به یانیا ن ریز بگرین: ده بوا یه سه رو ده سه سه ریکی خاوی ن به ده سه ته وه بگرتایه: ته وه ی نینۆکی نه ختیك خوار یا دریش

بووا یه، له ریزه که ده رده کرا و له پیشی هه موو قوتابیا ن دارکاری ده کرا!

شه شه م وانم: بۆچی دارکاری ده کریین؟

حه وته م وانم: بۆچی ده بی هه موومان سه رو دی: ولاته که م ولاته که م

ئه ی جوان و پر شکۆ که م بلیین

- ولات پی م ناخۆشه باو که م زیندان کردوه!

هه شه ته م وانم: بۆچی باو که م زیندان کراوه؟

نۆه م وانم: بۆچی ده بی بلی م "شرینی نا کر م، دایک م پارهی نییه قه له م بۆ بکریت، چاکتره بیده م به قه له م"، ته گه ر زۆر حه زم له شیرینی کرد

وه که هییا م ده که م: هاوینان ته که م یاره له ته نیشت ماله که ی باجی شه فیقه ته زه ری ده فرۆشت هه موومان له لای کۆ ده بوینه وه، جا ریکیان

هییا م بی نی له ماله وه ده رچوو، ته ماشای هه موومان ی کرد، له سه ر خۆ نزیك بووه وه هه ر دوو ده ستی له پشتته وه را گرتبوو، له و کاته ی

ته که م ته زه ری بۆ مندالیك تیده کرد، هییا م دایک م چنگی تی کرد و به جا ریك قوتی دا و بۆ ناو مال رای کرد!، ته که م له جیا تی

توره ی و جویندان بسا له پیکه نین و وتی ئافه رین هه ی ده ست خۆش نوش گیان د بود، دویتگی د و ته وه نده ئازا! جا ریکی تر ته زه ری بۆ

منداله که ی تیکرد! به لام من ئیستایش غیره تی هییا م نییه!

ته بچار له گه ل باو ک، نه سه ره دین، شا کر فی ل، شو کور، حه ربی سه لاه، فایقه ده س کوچ، خه لیل شه وقی بو دی، رفعه ت، فازل، ئوستاد

یحیا، ته حمه د، ما مۆستا قادر، عه بده و چه ندین خوا نه ناسی تر گه ورتان کردم؛ که چی ئیستا من تا وانبار ده که ن، تف له ناو چه وام

ده که ن، پی م ده لین تۆ سه گه سووریت! ئاخ من چ تا وانیکم هه یه؟ منیش تازه نا تاو ام بی م به شتیکی تر "شویشه بشکیگ، جه مه و

نیوگ" ته مه چاره نو سه م و ده بی قبوولی بکه م "هه شه ته له سه ر مه شه ته" با ته مه ش بیته سه ر ته م بیانیسه قۆره که وا زیاتر چاره وانی

شتیکی تر بووم: لاوانه وه یه ک دل نه واییه ک یا گف تو گو زیه ک له مه ر بۆ چون و کرداره وه نه وشه یه کان، ته وانهی وا له ناو سه مای ره شه له که ی

یاران ده مه یهنه هه لپه رگی...

- ئای ته وه چه نده سه مام نه کردوه!

هۆشیار: ئه و که سانه گوی سهگ بچۆن فره خاسته، ئه و که سانه ههر خه ریک کار گه وادی، قومار، دزی و قاچاخچیتین، یانه له وانهس ده سالیگه له یه رن، لکن ته نیا ژیر قۆنده ره گانیان له یه رس نیچن وه لای زانست: ئه گه ر بدویننه ی خۆیان له لی شارنوه: هه له بهت که سانیگ هه سن خۆیان وه کار خاس خه ریک کردنه یا نازایانه بینه سه خاوه ن شه هاده: یا چن ئه را مینزا باس ته یه و ئه و بکه ن" فلان دویته گه ی قه چه س؛ فیسار ژنه گه ی؛ فلان دویت که س نه ما له ولات نه که ده ی... هه ر یه کیگیان وه زیریگی فوق ته لعه ده ی کاروباره گیر و کوس و قن عاله مه گه س!

ئه و رۆژه دانا سه ری له و براده ری دا که وا نزیکه ی چوار ساله له هانۆقه ر ده ژی، دانا پرسیا ری له هاو ریکه ی کرد: هاوسه ر یا دۆستت هه یه؟

شوان: دۆستی چی، هاوسه ری چی؟ چۆن دۆست په یدا ده کريت؟ من هه ر له ماله ورم، ته له فزیۆنه که هاوسه رمه! ئه و رۆژه یش جه بار غیره تی کۆ کرده وه، له گه ل ئافره تیک بدویت، چاوه روان بو ئافره ته که له گه لیدا بروات، پی وتبو: کاتت هه یه پیکه وه قاره یه ک بچۆینه وه؟ ئافره ت: نه خیر، کاتم نییه!

جه بار بۆ کاتت نییه؟ خۆ کۆفی عه نان نیت!

هه یشه ده بن به دۆستی قه چه خارجیکان که مۆله تیان پی نادریت لیره یمیننه وه: به درۆ بییان ده لین: ده تخوازم!

ئه گه ر که سیک بیاخوازیت مۆله تی مانه وه وهر ده گرن: ئه م بیاوه به ریزانه ش پاره یان لی وهر ده گرن، له سه ر حیسابی نرخ ی ته حقیر کردنیان ده ژین: سه عاتی ئالتونی و کراسی گران به ها له ده ست و له به ر ده که ن...!!

له ئه مستردام، له به رده م مه حته که وه سی نه فره ی داده نیشن، چاوه روان که نیشکیک ده که ن گرفتی هه بی یا له ده م و چاری دیار بود وه زعی خراپه، ئه و که سانه ده چن ئه را لایان: وه ئیشاره ت وه بییان ئیژن به و ئه را مال!!

هه یشه به تۆزی دۆلار و پانزه کیلو درۆ ده گه رینه وه" یه کیگ ئیژد: "مه خه ریک دکتۆرام"

ئه وه گه ی تر ئیژد: مه دکتۆرم

ئی یه کی تر ئیژد: من خاوه ن...

ئی جار چوین ئه را ته ماته سه ندن چن، لیاو دویتیک ئه بو لشه هاده و جوان ده کرن: ده یانه یینن ئه را ئه یه: نه یه کتری خۆشتواستنه ونه یه کتری خاس ناسن: ئه گه ر وه به عزیک له ی که سه یله بیژد: "ئه را له یه ژن نایه رید، له یه ره دویت گشت مله ته گان دنیا هه س!؟" به زمانیکی سوک و رسوا که ر یه که سه ر ئیژن" یانه قه چه ن: په رده نه یرن: کلتوری تر دیرن: هه ینه گان خۆمان سه رموه رن: قسای بی باغله مه ن: پاکن: به عزیکیان ئیژن، باوه یانه نیرانن دۆلمه و گفته له لی بنه ن" بۆیه کابرایه ک پاش بیست سال ژیا نی له هه نده رانی سوید بۆ ژن هه ینان گه رابو وه، ئافره تیک "دۆزیبو وه" بۆ شاییه که ی ئاهه نگیکی گه ره ی ریک خستبوو: بۆ شه وه که ی ده بینی هاوسه ره "خۆشه ویسته که ی" په رده ی نییه و هه نگیونه که ی لی ببوو به ژه ره به که چه که ی وتبوو: من تا ئیستا له ی ژم نه هه ینا بۆ ئه وه ی لیره کچیکی پاک و پرچی خۆمانه بی به یینم، که چی لیره کچی بی په رده م توش بوو!! ناغا شاییه که یی به چی هه شبوو و هه ر وا بۆ سوید گه رابو وه!

ده لین: جاسم که کابرایه کی شو عییه، ری له نازادی که چه که ی خۆی ده گريت، که چه نازدار وزیره که که ی ناچار کردبو به دزیه وه دۆسته که ی بیینیت!

ده لین: قادر هه ورامی بریا ری داوه بگه ریته وه!

- بۆ؟

- ده لیت که چه که م گه ره بووه، بیا ناموسم نه چیت! ئه مه که ی کۆمه لگایه!

- پی بلین، کوره به ده بخت نه ک له گه ل یه ک کور، له گه ل چه ند کوریک بیینا! ئه مه مافی خۆیه تی، بۆ زۆر له باوکی به ره وشت تره: باوکی ری به خۆی ده دات، به راست و چه پ بۆ رابواردن بگه ریت، به چیت بۆ ولاتی تر بۆ ئه و مه به سه!

دەلین: مام ئەكبەرىش كچهكەى بۆ لای خۆمان ناردوو تەو!

دەلین: خالە سەكۆ وتویەتی "من كچهكەم نادەم بەمانە، دەیدەم بە كوریكى خۆمانەیی!"

دەشلین: ئەكەر سەبیریە لە سەر شەقام ببینی، باسی ھەرچیەكى لە گەل بەكى، ئەو ھەر لە خۆیەو بەسەكە دەپهینیتەو سەر كچهكەى: كچهكەم ئاقلە، گالتە بە كچ و كوری ئەمانە دەكات، بە خۆی نایەویت ناسیایان لە گەل پەیدا بكات، كچهكەم دەلی " ئەمانە زۆر بی روشتن" كچهكەم لە مالمو دەچیت بۆ مەكتەب، و لە مەكتەبەو دەگەریتەو مالمو ھەتا سەبی دەرناییت: خۆی نایەویت دەریچیت!!! كەمال: ھەى رەحمەت لە خۆشناوتی!!

ئەو جۆرە بۆچوانە ھیمايەكن بۆ ئەوێ كە ئەم بەیانییە میژوو سەری لە قەبری بابی ھەفتا پشتی دەنیت و كۆتایی پى دیت! كەسانیک پاش ئەوئەندە ملیون سالە ھیشتا وا درندەیانە بیر بکەنەو: جوانی گول و بەھار و خەونەكان دەشیوین: ئەلوان و ئاودەست لە یەك جیاناکەنەو!

ئەلوان چاوی گەشاوی ئومیدی خۆشەویستیە: بەلام بۆچونی ئەو جۆرە كەسانە لە گازە ژەھراویە تاقیكراوەكانی سەر باكور و باشورەكەى تاقانەكەم دەچیت: ئەوئەندە كەسانی بەریزن پیم دەلین:

- جوین مەدە، جوین داين عەبیە!
- جەلادەكان خوین مەریژن!
- ئیژن: جوین مەدە، خراپت بە سەر دیت!
- گەمال باوكەكان درۆ لە گەل خەلكدا مەكەن!
- ئیژن: بەسیەتی جوین مەدە!
- تەرەسەكان خیانەت مەكەن!
- نەچۆ ئاستی جویندان!
- پیلادەكان دەست مەنینه دەستی شەو!
- كورە ئاگات لە دەمت بییت، جوین مەدە!
- ئالچاخەكان لەشكر كیشی مەكەن!
- بەسیەتی ئیتر، ئوتمان پر بوو لە تۆ!
- ھەى خویریكان، مولكى خەلك ئاودیو مەكەن!
- دەمت زۆر شرە، دەمت دەدرین!
- كورە ناكەسەكان تاوانە وینە لە گەل شەو بگرن!
- مافی كورد وەردەگرین!
- مافی... وەردەگرن!
- زەرەر دەكەیت!

- لە خوارەوێ زەرەر دەژیم و دەشزائم جویندان چەقۆیەكى كۆل!

ئەگەر ئیو بە راست دلتان بە چوینداين دەشكیت، بۆچی ئەو ھەموو تەرەسییە دەكەن؟ دایك و باوك و خوشك و برام دەكوژن: بى نانیاں دەكەن، بازگانیاں پى دەكەن، كەچی ھیشتا ئیو قەلس دەبن، لەوێ لە داخندا جوینى بى دەسلاتان پى بدەم!...خوین رشتن و جوین داين بھنە سەر تەرازو بزنانن كام لایان قورس ترە!! ئەمجار دەمتان بکەنەو: خۆتان بە كەسانی ماقول داينین: و داواى كسپ كرنى دەنگە بى دەسلاتەكەى من بکەن! كاكە من نامەویت شەپزەبى مەئوسى ببینم: ئەمە زۆرە؟ من تا لە ژيان بم و چەوساندنەو ھەبیت، بیدەنگ نام!

هه ئه لیبی کاتزمیری بیست و یه که: شه مه نده فهره که گه یشته و یسیگایه که ی پاخدیو لیبیو، کابرایه که له ولاره به هیمایه که پیسی وتم "تو ده بی له ویستگایه که ده ریجیت" له ده ره وهش دوکان و که فتریاکان داخراویون: نه بۆنی عه تره خوشه کانی پاریس ده هات و نه چرا رهنگاره نگه کان دیار بوون؛ برسیتی و سه رماوسۆلی فرمان ره وایی ده کرد، به و جلویه رگهی به رم به رگرم پی نه کرا؛ ئه و شه مه نده فهره ی بۆ شاری گرینۆیل ده روات؛ بۆ لای فرانسواس، سه بی له کاتزمیری پینج و په نجا ده قه ده که ویته ری، ئه مه ش ماویه که ی زۆره؛ بۆ یه ناچار بووم له به رده م ویستگایه که وه کو رۆژه ته له خه کانی ئه بو غریب دریشه به ری پیوان به ده م؛ له م کاته دا دوو گه نج هاتن بۆ لام، داوای جگه ره یان لی کردم؛ پاش نه ختیک کچیک داوای چه رخی لیکردم؛ له ولای شه وه مامه پیره یه که هات؛ ده ماغی دا بوو؛ قاپوتیکی ئه ستوری له به ربوو؛ به چه ماویه ده رۆیشت، ده ستی راستی له گه رفانه به تاله که ی بوو وه ده ستی چه پی جانتایه که سی به داوای خۆ یه وه راده کیشار له پال دوکانه که ی ته نیشتی ویستگا که راوه ستا؛ هه ر به راوه ستاویه ما بووه وه؛ پیده چوو به پیوه وه خه ی لیکه وتیبی!

پیاو ده توانیت به پیوه میز بکات یا رۆمانیک ناوی لی بنریت (ئیمه به پیوه ده مرین) به لام نه مبینیوه مرۆف به پیوه وه خه ی لی بکه ویت؛ بۆ چی هه یته خاسه یه؟

نه خیر ئه وی ویستگای پاخدیو لیبیو بوو و به و شه وه کۆمه لی کریکاری جه زایه ری خه ریکی پا ککرده وه ی بوون؛ دوو پۆلیسیش جلویه رگی شینیان له به ر بوو و ده مانجه که یان له لا قه ده هه لگه رده بوو و سه رو کوته کیکیان به ده سته وه بوو و چار دیریان ده کرد؛ منیش ئارامم لی برابوو و نه مه ده زانی تا که ی ده توانم خۆم له و دۆزه خه دا راگرم؛ چاویشم برایی نه ده دا ئه و بارودۆخه بیینم، ئه تگۆ که سیک هه ناوم هه پرون هه پرون ده کات، به بی ده سه لاتیه که وه له وی راوه ستا بووم و به زه بری شه ق چاوم به و شه ره مزاریه دا که وت، به بی ئه وه ی هه یج گونا ه یا هه له یه کم کردیبت؛ به بی ئه وه ی مه به ستیکی خراپیشم هه بی له و سه فهره؛ ئه وه ی راستی بیبت، برایه کی شرینم ته له فۆنی بۆ کردم، وتی: کوری خوشکه که م له رۆمایه، ده توانی بیهینی؟

منیش ئه و براده ره مه ئه وه نده چاکه ی به سه ره مه وه هه یه، پیم وت باشه، پرسیار ده که م، بزائم قاچاخچیکان چۆن خه لک ده هینن، منیش هه ول ده ده م به هه مان شیوه بیهینم، به لام یه که شت هه یه، وه که خۆت ده زانیت من پاره ی سه فهره که م نییه تۆ ده بی خه رجه که ی بگریته ته ستۆه؛ بۆ یه منیش به نه زانی ئه و ریگایه م گرت به ر سه رباری ئه مه یش، نه ده ستوانی بجم به مال، نه ده ستوانی ده رگای ویستگایه که بکه مه وه؛ نه یش ده ستوانی چاوم داخه م نه کا خۆیشم خه وم لی بکه ویت!!

پیمده لین: بروانه ده ره وه

منیش ده لیم: بروانه ناوه وه م!

ئه مه چ زوو خاویکه ئه لوهن، ئه ی عه زیزی باوان، "گوله گه ی باوه" ئه لوهن؛ ئه لوهنی یاری بی یاران ئه و ئیستا ده مه ویت له سه ر لوتکه ی زه مین به ده مه وه راکشیم و هاوار بکه م: به سه! به سیه تی ئیتر وا نه مام؛ یارانت وا به چه ماویه وه له پال دیواره کانه به پیوه وه خه یان له چا و ده که ویت! ئه ویش هه یج ناگای له دله پر خوین بووه که م نه بوو؛ ناگای لی نیه وا من ئیستایش ده مه ویت به پال زه مین غل بکه مه خواره وه؛ تفیکیش له رووی رۆژ بکه م، پی بلیم: بۆ هه لدیبت؟ که یارانی ئه لوهن شیوه ن و رۆ رۆ به شیان بیست، بۆ هه لدیبت؛ بۆ... بۆ... بۆ... بۆ... که دلخۆشکه ره که ت وا له ناو تاریکاییدا بیبت، با هه موو دنیاش بیبت به تاریکی؛ با هه موو دنیا وردوخاش بیبت!

(۵)

ناخر بلین ئه لوهن بهم به یانیهه پرسیاری چی له من ده کات؟ پاشان ئه لوهن به بی ئه وهی پیویستی به وه هه بییت بۆ سه ر که لات برۆت؛ به بی ئه وهی پیویستی به وه هه بییت له شوین پی هه لگریک یا له جادوو کهریک پرسیار بکات، به و چاوه شینه ئه فساناویه ده گمه نه یه وه ده بییت من له کوم؛ ده زانیت من له ژیر هه مان ئاسمان و له سه ر هه مان خاکم، ته نانه ت دره خته کان به هه مان شیوه له به هاری ته مه ن گلای سه وز ده گرن، منداله کان به هه مان شیوه له دایک ده بن، چاوه کان به هه مان شیوه ده دره وشینه وه و ئه شک ده ریژن، به هه مان شیوه تای ئه وینداری ده یانگریت، ئه وه نه بییت له باتی عه ودال بونی ناو چیا و ده شت و دره کان، ده برین بۆ نه خۆشخانه ده رو نیکان؛ دله ویران بووه کانی په تای خۆشه وستی و جوانی که ناچاری ته نهایی بوون کراون، به زه بری ده رزی و دره مان ئه وه ندهی تر ویرانیان ده که ن چه پ له دوای چه پ؛ کاتی چه پیک کارتی کردنه کهی ته واره ده بییت، چه پیکی به هیزتریان ده دهنی که ئه ویش سوودی نه مینیت، ده ستیان ده به ست و ده یان به ن بۆ قاوشی تاکه که سی، به سو رگی ئه ستور و کیلیلی زل ده رگا کانیان داده خه ن، هه ر وه کو ده رگا کانی زیندانه تاکه که سه کانی ناو ئه بو غریب و ئاسایشه کهی باقوبه به به لام نه ختی جیاوژی هه یه له گه ل زیندانه گشته کهی پۆلیسی باقوبه؛ لی ره ئه مندالانهی وا له گه ل دایکه کانیان زیندانی کرابوون خۆیان به شیشی ده رگا ئاسینه که وه راده گرد بۆ ئه وهی چاویان به باوک و براکانیان بکه ویت وا له به شی پیاواندا، له به ری ئه مه به ریانه وه زیندانی کرابوون، له وه به شه ی وا پیاویکی ئیرانی به تۆمه ی جاسوسی زیندانی کرابو، ته مه نی له هه شتاکاندا بو، جیگایه کیان له ته نه شتی ئاوده سه که وه بۆ ته رخان کردبو، ردینیکی سپی هه بو؛ هه موو رو خساری دا پۆشبوو؛ جلوه رگیکی شری له به ردا بو، هه ر به کو می داده نیش، ته نانه ت پیی نه ده کرا بۆ سه ر ئاوده ستیش بروات، له سه ر جیگایه کهی ده یکرد به خۆیه وه، بوژی لی کرابو به شه و ته نها ئه کاته نه بییت که منداله شه ش تا ده سالیکان له ده ورو به ری نیوه رۆ بۆ سه ر ئاوده ست ده هاتن به حال سه ری هه لده بری و بزیه کی خه نده ی بۆ ده کردن؛ مه گه ر خه نده که ی ئه م له خه نده که ی حوسین نه شه عه جوانتر بیت؛ ئه تگۆ چرۆی داره پرته قاله کانه و ده پیشکویت؛ جوانترین خه نده ی سه ده ی بیسته م؛ زۆر به مانتر له خه نده که ی زۆریا! "تۆ بلیت بی ری منالی خۆیی کرد بیت؟ یا چه زی کرد بیت ژبانی سه ر له نوی وه مندالیک ده ست پی بکاته وه؟ ده تگۆ برا به پی ری که ژاوه وه ده روا ت؛ به لام ترسی ئه وه یشم هه بو، تیزی به ژباندا هات بیت و له دلیه وه وتییتی "هه ی قورتان به سه ر، مندالیتان وا بیت، دوارۆژتان چۆن ده بیت" ئه لیبی بزهی لیوی مندالی ساوا بو؛ منداله کانی ش کوتومت له منداله بارزانیکانی ناو زیندانی پۆلیسی هه لیر ده چوون، هه ر ئه تگۆ سیویکن کراون به دوو که رت "رو خساریان له رو خساری ئه لوهن ده چوو" ئه وه نه بییت مندالیتیان لی زه وتکرا بو، پرۆتیسستۆشیان بکرایه دوا هه ناسه یان لی زه وتده کرا، به لام لی ره ئه وه ی پرۆتیسستۆش بکات، ده رزی خه وتن یا ده رزی "هیمنکه ره وه ی" لی ده دن؛ گرفتی زۆریه یان بریتیه له پیویستیان به په یوه نده یه که مه لایه تیه کانه وه !

عادل وتی "ئه وه نه خۆشخانه یه ی کارم تیدا ده کرد، پر بوو پر، جیگای که سیکی تری تیدا نه ما بو". هه روا ده لیب گوایه د. غازی له نه خۆشخانه یه کی وا کار ده کات، ئیستا ئه میش وه کو نه خۆشه کانی لی هاتوه، دوریش نییه ئه مه پرویا گه نده ی ناخه زانی بیت، هه رچه ند ئه گه ر وایشی لی هات بیت مه سه له یه کی زۆر ئاساییه، جا مرۆف به وه هه موو نه زاکه ت و خۆشه وستی به چۆن به رگه ی شتی وا کاره ساتاوی ده گریت؟ هه ندی که س ده گبر نه وه کوایه "ئه م جیگایه به هۆی تینه گه یشتنیکی به ریکه وت و ناله بار هاتوه ته ئاراوه، بۆیه بووه هۆی ئه وه ی له په نجی خاوه ن ده سه لاتداره کانیانه وه خوینی ملیونان مرۆف چۆره بکات؛ جی په نجی ده ستیان له باکوری ئه لوه نیش دیاره و باکیشیان پیوه نییه "

حه مید: تۆ نمک حه رامی، بوختانیان بۆ هه لده به ستی ئه م قسانه ی تۆ، بۆنی ده عایه ی شو عیکانی لی دیت!
هۆشیار: خه ره که مه مره وه هاره... خه ره که مه مره وه هاره!

ئهی من لی ره چی ئه که م؟ ئهی هاوار کی منی بۆ ئیره هیناوه، به خه ویش نیازی جیگای وام نه بووه، ده لیب "به رد له جیگای خۆی قورسه "

بەلام من نە بەردم ونە جیگاشم ھەبوو؛ تەنھا دوو دەستی ماندووم ھەبە؛ ھەست و سۆز و ویستە کام ھیچ بایەخیکی بۆ دانانریت... نەخیر ئەمە من نیم، پیم و بیت من ون بووم؛ ئەری ئیو خەلکینە لەو ریگاوبانە منتان نەبیینو؟ من یەکیکم لەوانە و لە گەل دا بەشکردنی مولکایەتی؛ لە گەل ئەوی ژیانم و بەو شیوایی بەریو دەم دەبرد لییان زەوت کردم و ھەتا ئیستا سوخرە کاریم پیدە کەن، لە نامویدا دەژیم؛ بەریووم نەما بەبەرھەمی نەھینم، خاک نەما بە گاسن داینەروشینم، شەقام و خانو و کارگا نەما بە منی دروست نەکەن، کورە ئەوی بەرچاوتان دەکەویت بە تارەقی ناوچەوانی من بەرھەم ھاتوو و بەرھەم دی؛ من و ئیستاش لە پیستی خۆمدا نەماوم، من نازاتم کیم، ھەر جاریک بە تارەزی خۆیان ناستامەیک بە ژمارە و ئیمزایەکی نویم بۆ چاک دەکەن، منیش ھەر ئەوئەندە دەزاتم دوو دەستی کارم پیویدە، بەلام لە بواریکدا بە کاریان دەھینم، بواری من نییە؛ ناو لەپم بە ھیچ ناو لەپ خوینیکی ناخوینداریتەو، جا چی بۆ خویندن بدۆزئەو؟ ھەر توشی سەر ئیشە دەبن؛ ھەر ھیلیکی بەرەو لایەک سەری ناو، دوو نیا کابرا خۆی بدۆزیتەو ریکەوت نییە ئەگەر بلیم ھەمان شت رووبەرووی شوین پی ھەلگریش دەبیت، ئەمیش لە ناو ئەو ریگا و بانانە پیدارۆیشتوم ویل و سەرگەردان ئەبی، مەگە قەرچەکان یا ھەوت خوشک و براکە ئەم بەر و ئەو بەر، ریگای گەرانەوی بۆ مالەو پیشان بەدن، کەچی ئەوان کۆت و زنجیرم دەکەن، دەمسوتین، لە زیندانم دەتاختن و قەنارم بۆ دادەمەزینن؛ دەلین شتیکیان داھیناوە لەش دەبریت، گولە بەنی ھیچ شیخ و مەشایەخیکی ریی لی ناگریت؛ ھەروا دەلین ئیستا زۆر مۆدیرنتر پیردە کەنەرە؛ لە بری دەرکرنی چەند کەسیک لە سەر کار، ئیستا فیروون بە کۆمەل کریکار دەردە کەن" دەزانن کریکار ھەزی لە کرداری کۆلەکتیقایە" لە سەنتەری شارستانیەت ناویان لی ناو سەردەمی پۆست مۆدیرن، گواپە زۆر بەزەبیان بە مەزۆ دیتەو، بە دیتنی خۆین، دەژینەو، بە بیستنی ھاوارو داد قەلس دەبن، بۆیە بۆمبە لە ناو بردنی بە کۆمەلیان داھیناوە، بە جۆرە چۆنایەتی، ھەموو زاناکانیان بەلین دەدەن و سویند دەخۆن کە بۆمباکانیان ھیچ نازاریک ناگەینەیت، ئەو بەری کەویت یا ھەلی مژیت وەکو مندال خەوی لی دەکەویت، بە ھەمان شیوہ دلسی تاقە کەشیان نەشکاندوو" تاقە کەس و مولکەکی بونیکی پیۆزە"، زۆر بە مەعریفەتن، ئەی چۆن، مەزۆیان شەرمەزار کردوو، دەبی ھەموو کەسیک لە جیگای خۆیەو ستایشیان بۆ بکات؛ بە زبانی خۆیان بلیت: براقۆ، زیر گود، دانکە، فیلن دانک!!

لەنکە شارستانیەت دەری ژەرەوی بەبەھایان ھیناوتە ناراو، لەمە باشتر ھەر نییە، پیش ئەوی لە کەسەکی بەدن، دەبەن بۆ ژورریکی چوار گۆشەیی سپی رەنگ، لە ناو راستە کەیدا جیگایەکی تاییەت بە مەراسیمی بەریکردنی ھەتاهەتایی ریکخستوو، ناخۆشیکی ھەر ئەوئەندە ھەتا دەستەکان بە دیوی خۆیان بە قایش توند دەبەستن و قاچەکان لە تەنیشتی یەکەو بە ھەمان شیوہ توند دەکەن، ھەر ئەلیی فیستیقایلی لە خاچ دانە، لەم چرکەیدا مەزۆ دەمریت، ئەو بە لەپاشاندا دیت ختو کە یەکی بچو کە و ھیچی تر، ھەموشان دەزانن ختو کەدان چەند خۆشە خت خت خت بەبە گیان پیبکەنە بۆم رۆلە گیان و رۆژ ھەلھات بۆ ئەلەون بەلکو بیی بە باوان بۆ منالانی گشت جیھان خت خت ھا ھا ھا ھا!

تۆ بلیت ئیرە ئەستیرە یەکی تر نەبیت؟ نامان برا نامان، لەم ناوہ چی روونادات؟ دایک و باوک گەواد ی بە سەر ساوای ناو قومات دەکەن !!

لۆژیکی چەک دروستکردن و بازرگانی ریگا بۆ ئەو جۆرە درندەییەش خۆش دەکات، لە پشتیانەو ھاوئەندی قازانچ راوہستاو و فرمانرەوایی دەکات؛ بوو بە ھۆی ئەو رەو ملیونیە و مەزۆقەکان لە باشوری ئەلەنەو روو و باکور رییان گردەبەر و سورکیو و فەرھاد، دوو کورەکی میمکە گولبەھار ناشنا بوون بە کەنیشکەکی مام سیرقینۆ تیراپییکی دانیشتوی گەریک فیئزەویلا، بەبوہری مالی قادر چکلیتی و کەنیشکی خالۆ لەیتۆن مۆرکای، ھا کاتی خۆی ھاوسی مالی ھەمە لەر بوون لە تەنیشت چاخانەکی فەرەج لە کۆلانی نیکاراگوا، کورە باوانت شیوی چۆن نایانناسی، ئەمانە ئەلەون زادەن، ئیستایش ھەر رەنگ و بۆی ئەلەونیان پیویدە سەرەرای کۆچی پیش وەختی باپەرە گەورەیان لە دەروبووری سەدە سێھەم، دەگیرنەو" ئەمانە ئیستاش بە رووبارو ناو دەلین ئەلەون!!" خۆ وەکو بەکر نین بلین" کەنیشکیک ناسی، ئیژن جاری نەتەقیایگە" یا وەکو نامەدی و کورەکی عەبدولمەلیک و عەبدولجەعفر نین خەریکی

قاچاخچیتی بن، به خوینی خه لك ئالتون له ده ست و مل بکه ن و سویند به کوردا یه تی، به رهنگی زهرد، به سهوز بخۆن، بازرگانی به ره و به بوه کان بکه ن وا ئیستاش له سه ره ریگادان به ره و باکور!

ئه مانه ده لین "کاکه ئیره دیموکراتیه ته، دیموکراتیه ت وه شه رت چه قو، مرۆف ئازاده !

ده لین: کاکه خۆم قاچاخچیتی به خراپ ده زانی، مه یکه، ئاخه به تو چی، بوچی ناوی خه لك به خراپی ده هینیت؟ هه قت؟ حیسابت؟ چ ئیشیکت هیه !

ده لین: جه ناب بو ئاگاداریت، ئیمه چاکه و پیاوه تی بو خه لك ده که ن، کورد له و به دبه ختیبه رزگار ده که ن !

- یه لالا، نه فر له ئو کرانیاه و بو ئه لمانیا به دوو هه زار دۆلار "پاره که ی له وی تحویلی ژماره ی براده ریک ده که ن، ئه و ته نها پیاوه تی ده کات!

- ئه ری ته نها پیاوه تی، کوریکی زۆر دلسۆزه بو کورد، هه قی به کاری قاچاخچیتیه وه نییه!

- له یونانوه بو ئه لمانیا به سی هه زار دۆلار!

ده لین: ریگاکه سه ختت بووه، کۆنترۆل زۆر بووه "له ئه لمانیاوه بو سوید به ١٥٠٠ دۆلار به نرخه کرینی له بانق !

- به تۆرۆ ناییت؟!

- من بو کۆنکان ده چم ته قیم !

- شه لالا هه لالا هه لالا بیت.

- قاچاخچیه کیان وتی: ئه م کاره، کاری گه وادی و بی ناموسییه ابه لام زیه، زیه!

له ولایشه وه هه ر پینج مارکی ده خریته ناو جیهازی یاری قومارکرده که وه، کابرا به هه موو میشکیه وه ده یه ویت ته قله به کۆمپانیاکانی جیهازی قومارکردن بدات"

- بو ده نیمارک به ١٢٠٠، کاکه ئه گه ر په یمانی ماستریشته نه بوایه، وه للاهی به سه ر هه ردوو چام به نیوه ئه و نرخه برا کورده کام

ئاودیو ده کرد، به لام ئه لیلی چی هه ی که ر له قوزی داکی ماسته هه مده و ماسته وه لیه و سلیمانی!

- برام ته وه ی بگرییت ٢٠٠ دۆلاری ده دریته وه!!

هۆشیاری داموایش سه ره ده هینی و سه ره ده بات ئه لوه نی هیه، ئه میش به قه د بالا جووی لی هاتووه و ده سه ته قلیشاوه کان شاهی شاهانیته، له به ره خۆیه وه وتی "په کووو، ئیجا به و ئه ی خه ره له ی خه رگاوه ده رکه، قه رزاریشم ده که ن، برا بویشنه پیم، نه فر به چه ن ته وه ن بو ده ره نه دی هه رمز له پیش و پاش رزگارکردنی؟"

ده لین ئه مانه میزه به سه ره و چاوی ئه لوه ندا ده که ن و پاشان به ردی تیده گرن و به خه یالیشیان نایه ت! له هاویناندا منداله کانی ئه م به ره و ئه و

به ره بو سه ره ئه لوه ن ده چوون وله گه لیدا یاریان ده کرد، به ردی پانیان ده دۆزیه وه و یه که به یه که هه لیانده دا، بزانه به ردی کی زیاتر ماچی

رومه تی ده کات، یه که م ماچ زۆر خه ربا بو، له دوا ماچدا به ره ده که و ته لوه ن یه که تریان له ئامیزده گرت، براوه ئه و که سه بو به ره ده که ی

ماچیکی زیاتری بکرده یه!

به لام لیبه به ردی پان ده ست ناکه ویت و نامۆن به ترادتسیونی ئه م یاریه، کوره تیلا هه مویشی هه بیت، ئه لوه ن دیار نییه؛ له ناو گلینه ی

چاوه، که ده یهینی، سه ره ده که ویت به سه ره چیا هه زار به هه زاره کانی ته لپ و ده شه ت و ده ره کاندایه تا ده گات به که ناری خۆی، بو ئه و جیه گیایه ی

وا جارن محیدین راهه ماسی ده کرد؛ له ویدا ده بی به ته نافییک بو جلوه برگ به ناهه ق ماندوو و خویناویکانی هه رسوگۆفینا و ته لبان و سه رب

و کروات و کورد و عه ره ب و تورک و فارس؛ له پاش نیوه روانه کاندایه دانیشتوی ماله قوره که ی سه ره سوچی ریگای قاچاخچیه پاسکیل

سواره کانی ریگای تۆله فرۆش و یوسف به گ، قاتیان ده کرد و ده یانگه سه ته ناو ئه و بوخچانه ی و (عه مه) جوژه ها وینه ی ره نگاره نگه ی

که له شیر و که چی جوان و فریشته و ته ستیره ی له سه ره چینیوو؛ له ماله که ی سه ره ریگای هه مامی پیاوان و ژنان؛ دیواری سه ره بانه که ی وه ک

زۆریه ی خانوه کانی شاهه که زۆر نه وی بوو، ژوره که ی پیشه وه یان دوو تاقی بچوکی شوشه ی پیوه بوو، هه موو ریگاکه تاده گات به

چایخانه کان لیبه وه دیار بوو؛ له ناوه راستیدا داره خورمیه کی به به ره هه بوو؛ نزیکه ی بیست و دوو که سی تیدا ده ژیا؛ سی خیزان و

نه نکیکی به ته مه نی هه ر سی خیزانه که؛ هه موویان له ناو شه ش ژووری بچوک و تارا ده یه که تاریک جیه گیان ده بووه؛ که چی جار بکیان

لیره دوو ناسیام به میوانی هاتن، کرسیتینا خان وتی: من ته سراحه تم لی براوه، جیگام نییه تیدانیشم! ماله کesh پینج ژور و موبهق و باخچه یه کی گهوهی هه بو! له بهر ئه وهی ئه دیبه به بهر گدووری تا راده یه ک ژیاننی شهش کهسی مسۆگه ده کرد، ماله که به بهر ده و ام قه له بالهغ بو، بیجگه له میوان و ههراوهوریای سیزده مندال!

(۶)

دەلىن گوايە من يەككىم لەوانەى وا لەم جىھانە كاولكراو وپان و بەرىنەدا بۆ خۇيان دەگەرىن "من بۆ ناتوانم بە شىوئەيەكى ئاسايى بژىم؟ بۆچى ناتوانم رۆژىك لە خەم ھەستەم و بە رووخۇشىەكەو پەيمانى ئاشتى لە گەل گەردوون بەستەم؟ ئەم گەرانە ھەتە كەى، ئەلىسى سەگى پا سوتام؟ بۆچى دەبى بۆ ئەلۋەنى گلچۆم بەگەرىم؟ بۆ ئەلۋەنىك نە قبول دەكات فەرمانرەوايەكى لە سەرەوە بيت ۋنە فەرمانرەوايى بەسەر كەسىكەو بەكات!

ئەم پەرسىارانە واى كر دوو بەكەومە گومانىكى زياتر "خەلكى ئىرەش بە ھەمان شىوئە لوت وگوى و بىرژانگىيان ھەيە" بۆچى ئىرە كويىە؟ تايىبەتەندىيەكى جوانى ھەيە تا ببىت بە ئاوات يا وەك دەلىن بە پەناگا؟ ھەر بەراستى سوارە بۆ ئىرە ھاتوۋە؟ ئىرەيە؟ يا لەويىە و من خۆم لە لاى ئەو ھەشار داو؟" ئەگەر ئەمەن و پۇلىسەكان پى بزەنن، ھەم ئەو دەگەرن ھەم قورى (دىمان) بە سەرم دەكرىت؛ بە قاچاخچىم لە قەلەم دەدەن و دوو سالى تر زىندانىم دەكەن؛ بە ناردنى نامە لە داوى نامە رۆجم دەردەكەن، ھەمويشى نامەى سزادانە، بەلام ئەوئەندە بەرىزەو دەينووسن پىاو خەجالەت دەكەن: جەنابى زۆر بەرىز و لە كۆتايىدا دەنووسن لە گەل باشتىن سەلاو! لە نيوان ئەو پىشەكى و كۆتايىدا قازوخىكىيان تاشىوۋە و دەبى مرۆف بە خۇشى، بە ھەموو رىزىكەو وەرىبكرىت!

لەناو ئەم دەرد و سەرشىواوئەدا، دەبىنم سوارە لە ھەيەتەتەندا ھەپسەساو و نازانىت چى بەسەر ھاتوۋە، لەو دەچىت بۆ ولامىك، روونكر دەئەويەك بەگەرىت مەنىش بە بى ئەوئە بە خۆم بزەنم، لە سوچى تەنىشت تەلەفۇنەكەو دانىشتەم وەك بلىسى چاۋەرۋانى تەلەفۇنىك؛ چاۋم لەسەر گوگىرەكە بوو و بە پەنجەكەم دەمدا بە سەرىدا كلاودىا خىراكە دەى؛ بۆ ژمارەكەم لى نادەى، چاۋەرۋانم تەلەفۇنم بۆ بەكى! ماۋەيەكە دەنگت نىيە، مەنىش بىرت دەكەم، ھەرچەند دەزەنم تۆ يەكسەر بە گلەيى وباسە درامىكان دامدەگرىت!

لە وەتى دەيناسم پىم دەلىت: "من تەنھايىم زۆر كىشاۋە، چىتر نامەويت بە تەنھا بىم، تۆ نازانىت تەنھايى چىيە!"

ئەرى ئەم كابرەيە چى دەلىت؟ ھەى قور بە ئەقلى، من كەى بە تەنھا نەبووم، ئەى لەو !

ئەوان رەش بىن بوون لە ھەنگاۋانان بۆ پىشەو، رازىن بە بەسەرھاتەكەيان، تا پىيان بكرىت لە گەل رۆژگار جۆر دەبن، نارازىش بىن، ھەر بە پاسىف روو بە رووى دەئەو! بەلام من بە ھىچ رازى نەبووم و نام، ھەر بە ھىچ دەورىش نىيە ئەمە ھۆى ھەموو تەنگوچەلەمەكەم بيت؛ ھۆى لۆژىكى ياخىبوونى بەردەوامم؛ دۆراندنى بەردەوامم لە كىشە جىاجىاكاندا كە ھەر ھەموويان بە يەكەو بەستراۋنەتەو و رەنگە رۆژىك لە رۆژان گرەو كە بىاتەو!

كلاودىا: من بە بى تۆ ناتوانم بژىم، من تەنھا لە باۋەشى تۆ بىم، تەنھا بۆنى تۆ بەكەم، لە تەنىشتى تۆدا بنوم ھىچى ترم ناويت، من تۆم خۆش دەويت، ئەمەش گەورەترىن و بەھاترىن ئەكتە لە ژيام

پىيدەچىت لە من تىنەگەپىشتوۋە، من لە گەل تەنھايى راھاتووم؛ ھەردوكمەن يەك واتا دەبەخشىن، ھىچم ناويت غەبرى جىھان و ھىواكانى ئەلۋەن! ئەمەنى خۆش دەويت؛ مەنىش ورى ئەلۋەنم! ئەمە بەمەنەو ديارە، ھەر وا خۆشىم نە دەمەويت بىشارمەو و نەپىش پىم دەكرىت بىشارمەو !

- كى بۆى ھەيە لە ئەلۋەن بچواتەو؟

- ھەموو كەسىك، ھەموو مەلىك، ھەموو دەشت وچىا و دەرىك!

- كى بۆى ھەيە لە تەنىشتىوۋە دانىشتىت؟

- ھەموو كەسىك؛ ھەموو سروسشت؛ ھەر دەرىدەرىك!!

- ئەلۋەن لە كوى كۆتايى پى دىت؟

- کۆتایی نییه، به ناو هه موو مالیک ده چیت، له هه موو جیهان و له ئاسماندا یه؛ ده بی به باران و به دهسته ئاویه که یهوه به هه هار بۆ دنیا دههینیت؛ ههتا چا و بر ده کات سهوزایی، سهوزایی، سهوزایی ده به خشیت!

دارو درهخته کان به هۆی ئەلوه نهوه ده توانن راوهستن و سیبه به مرۆقه کان بدن، و مه له کان له سه ریدا لانه بکه ن! ته نانهت له هه رکوی ئاگر له مالی کهسیک به ربییت، په نا بۆ ئەلوهن دههینن؛ ئەو ئاگره بی ئامانه ده کۆژینیتهوه! هه موو هیز و توانا و سهوزی بۆ ئەویه و ئەلوهن له چاوه کانییدا خوره ده کات!

- ئەلوهن مولکی کییه؟

- مولکی هه موو کهسیکه؛ هه موو گیان له به ربیک و شتی ئەم زه مینه که و به دهست دروستکه ری شه وه وه به شیوه یه کی چا و چنۆ کانه دا بهش و لهت لهت کراوه!

ئەو منی خۆش ده ویت، منیش، منیش، سهوز و هیمنی و شری و دهسته پاچه بوونه کهیم خۆش ده ویت، به لام که ده لیم، من گیرۆ ده ی دهستی ئەم به یانییه م، ئەو له من تی ناگات ئەزانی چی، ئەم جارە، ته نه ا ئەم جارە پی بگه م، وه کو ئەسپ سوار، سواری قامیشیک ده م و ئەم سه ربه وه بۆ ئەو سه ربه وه بۆ ئەم سه ربه راده که م، ئەگه ر نه خۆشیش که وتم، ده چم بۆ لای مه لا هه مه، ئەگه ر ئەمیش هیه چی پی نه کرا، ده چم بۆ لای قاسم ئەره وه هه کیمی گه وری شه ره که، یا ژیر پیاله یه که له ئاوه که ی ئەلوهن دههینم و له به ر خۆمه وه ده لیم" به ناوی ئەلوهن، به ناوی ئەم به ر و ئەو به ر" ئیدی یه کاویه که، ته نه ا ئەم جارە دهستم پی بگات، له به یانیاندا پیش ئەوی بۆ سه رب کار برۆم، یه که م جار چا و دلم به ئاوه که ی ئەلوهن رۆشن ده که م

- کلار دیا، ئی، چاوه روانی چی ده که ی، ده وه ره!

من هه رچه ند پی م و تو وه لیم گه ری ئی، من نامه ویت په یوه ندی م هه بییت، زۆر توشی گیچه ری بوگم؛ ده مه ویت بۆ ما وه یه که به ته نه ا به یینه وه!

کلار دیا: ده تکوژم ئەگه ره له گه ل که چیکی تر به یینم، تا من دۆستیکی نوی نه دۆزمه وه، تۆ ناییت له گه ل ئافره تیکی تر بییت

- ئەری بۆچی ئەم ئافره ته به ر له کوشتن ده کات، قسه ی قۆر! ئەمه گوا به به ئازادی به ورا گو شه گیر کراوه، پاشان ئەو مافی هه ره شه کردنی وای نییه؛ دوو ریش نییه له به ر ترس له ته نهایی و ده لیت؛ ئاخ! به راستی نییه!

ئەو له گرفت ی ههست به نامۆیی من ناگات منیش نازام بۆچی ئیستا له قسه کانی خۆم په شیمان بوگم؛ نه خیر په شیمان نه بوگم، با بلی م خۆشم ده ویت، به لام په یوه ندی و خیزان؛ مندال دروست کردم ناریت، هه زار و یه که جار پی م وت، ئۆبالی که م و کۆریکان به گه رده نی خۆت، من نامه ویت به کارت به یینم؛ من هه موو ویست و نیازه کام و هه ک خایه پاک کردۆته وه، تۆیش به ئاره زوی خۆت بکه، به لام ئەو رکنه و له من ناگه ربیت؛ دوو مندالم هه یه لییان زه وت کردوم، که چی ئافره تیکی شارستانی و هه ک ئۆلی خانی پوری منداله کان که نزیکه ی چل سال ده رسی به مندال و تو وه؛ موی سه ربی هه مووی سه بی بووه، ده لیت" ئیلیزاییت! که چی وریا به، ئەم کابرا رۆژه لاتییبه منداله کان ده دزیت و بۆ وولاتی خۆی راده کات!"

- رۆژه لات زۆر گه وریه و فره رهنگه! له به ر من هه موو رۆژه لات خراپ مه که ن! مرۆقه کانی ئەویش و هه ک ئیره زۆر جیاوازن! من مه بهستم ئەوه نییه، بلی م بۆچونه که ی ئۆلی راستانه یه، نه خیر! بۆچی و تو وه؟ بۆچونه که ی زۆر ئاساییه و هه موو رۆژیک به سو ره و کراوی؛ به برژاوی؛ به کولای گویم ئی ده بییت!

هه روا نه ک ته نه ا ئەم خامه خا وه ن شکو یه، زۆر کهس به پال پشت و به گو به ری یاسا و به ری باوی کۆمه لکای ئیره ته ماشای مندال ده که ن و هه ک چۆن ته ماشای کالا ده که ن!

دا یکان ده لین: منداله کان هی منن!

با وکان ده لین: منداله کان هی منن!

به ده گمهن گوی له مندال ده گپریت، به نه فام و بوکه شوشه داده نرین، کهمس لییان ناپرسیتموه نیلا کاتی ته مهنیان گهوره ده بیست باشتر نیه گوی له ویستی منداله کان بگرن؟ مندال ههمو شتیکی تیده گات، که سایه تیه کی تمواوه وده بی ریز له بیروراکانیان بگریت، کومه لگا وده بی له حالته میترسی له گه شه نه کردنی خولقینه ریان ده خاله ت بکات، ههروا دایک ویاوکیکی زوریش ههن دزی له منداله کانی خویمان ده کهن، ئه و یارمه تیه کهمه ی به مندال دهریت بۆ مندال خه رج ناکریت؛ دهریت به قومار و فیزکردن، راسته منداله کان لیهرن، به لام به داب و نه بریتی ئه و هه لسو کهوتیان له گهل ده کهن، به تابه ته ی له گهل کچه کان، مرۆژیکی بهرز وه ک سیروان نه بیست به ریزه وه له گهل کچه که می هه لسو کهوت ده کات، ههندی کهسانی خویری نه بیست له دواوه قسه به تاله کانیان دهرژینه وه. به کلاودیا خان ده لیم بیکه وه ژیا م ناویت، بارودۆخی ئیره ئه وه هه لئاگریت؛ به ناشکرا و به دزیه وه زۆر له هاوسه ره کان" به ره ش" دهرژن؛ به ده گمهن دانی پی ده نین؛ ئه وه ش گرنگ نییه، گرنگ ئه وه یه، له چرکه یه کدا ژنه که یا پیاهه که خۆزگه بۆ کهسیکی تر ده خوازیت؛ هه شیه ده لین" له دهره وه هه وسه کۆبکه ره وه و له ماله وه له گهل هاوسه ره که ت به کاری بهینه " به لام ئیستا من وا به م به یانیه یه خۆزگه ده خوازم کلاودیا ته له فۆنم بۆ بکات، ئای گهر بزانیست ئیستا وا هه مو به دبه ختیکیان به جاریک به سه رم ده بارین و شپه رزم ده کهن، له خویشیاندا به فرین بۆ لام دیت، خواخوایه تی نوزه یه کم لیوه دهرچیت بۆ حالی په ریشانم، ده ستم به سه ردا ده هینی، تیرتیر به لیوه سه ره ئه ستوره که یه وه ماچم ده کات، ماچی ده که م، هه تا له ناو یه کدا ده توینه وه، ئه وسه هه یچم له بیر نامینی ئه وه نه بیست ده نگیک له ناخه وه به رزه ده بیته وه، و ده مباته وه بۆ لای ئه و: نه ده کرا له لای ئه و بمابام؟ کام نه حسی؟ کام دهره، کام چاوی پیس به هاری ئه وینمی دایه بهر چه قۆ؟

بوچی وا ریک نه کهوت، بیکه وه له گهل ئه و" لامه سه به" هه مو که له شه قیباکمان بکر دایه؟ به سنگیکی په هیواوه به روی سه رگدا بچین؛ به روی ره هیل و شه وه نه نگ؛ به روی سنوره کان؛ به روی شه وه و زیندانه کان؟ کاتیکی له دوره وه یه کترمان ده بیستی چاومان ده گه شایه وه، له خویشیانه وه هه ر پیده که نین، به دله وه پیده که نین، ئه و ئیستا ش بزه ی لیوم دیت بچ سوژیکی سه رشیتانه یه ئیستا ئه و سه زه بووه به شتیکی تر، پیاهه لدانی ناکریت هه ر ئه وه نده ده زانم که فایه ق په رسیاری ئه وم لی ده کات: ئه وین چۆنه؟

ده لیم: باشه باشه باش، بووه به په ری ده ریاکان و منیش ده ریاوان بایه کی فینک و سازگاره له ده شتایه به رینه کانی باکو ره وه هه لدیت منیش روژباشی لی ده که م، له یادمه، ئه وینی دابه ش ده کرد به سه ره رگ و ریشه بی کۆتاییه کانی داره به رزه کانی که لکه نه ند. گو له کان له لیوی سووری ئه وینه که م ره نگیان سوور ده بووه وه" ئه وه نده سوور ده بووه وه، هه تا خوا بیژی" ئه مچاره به بارانی ئاسمانه دووره کان ده باری، با بلیم ئاسمانیش ماچی ده کردین! باران، هه ر ئه و بارانه بوو چیتر نه باری!

- چۆن؟ بروا ناکه م، له کوی شتی وا هه به؟ چه ن دین خو شه ویستی که بیشت هه بوو، هه ر جاریکیش ده گۆ: خو شیم ده ویت!

هه مو یانم به خو شه ویستی هه له نامیز ده گرت؛ ماچ ده کرد، به لام له گهل هه ر هه مو یان" خیانه تم" ده کرد و ده یکه م: له خو شه ویستی ئه وه وه یاره کانی تر خو شه ویستی؛ هه مو یان ده یناسن، ره نگه له سه ره شه قام بروات، بیناسنه وه، و چۆنی و چاکه ی له گهل بکه ن!! له خو شه ویستی له نامیز گرتنی ئه وه وه هه ر شوخیکی تر له نامیز ده گرم! یه که م جار ئه و بوو، ئافره تیک له خه یال وه سه تی! پاش روژسته نه که ی، سه لاو له هه ر وه نه وشه یه کی دلدار!

بوچی ده بیست به م به یانیه دا ده سته ماندوه که م به بان سه رم دابنیم وچاوم دا بجه مه وه وهاواریک قورگم بگری؟ ..

هه یچم له بیر نه ماوه ته وه، شه قه ی بالی کۆتره ته قله بازه کانی ئاسمانی ئه م بهر وئو بهر نه بیست وچۆن له خو شیاندا له ئاسمانی سه ره لانه که یان ته قله له دای ته قله یان لیده دا، که داده نیشته مه وه له ئاوه که ی ئه لو نه یان ده خواره وه!

ئاخر تو که ی لانه ت هه یه، هه ی بی لانه، زه مانیکه لانه که ت شیواوه؛ عه زیز ویا ران له شاره دووره کانداه تفره وتونا بوون؛ که لاوه شرکه ی باوانت روخا کلاودیا ی خو شه ویست شه وی تو ش باش .

تۆ بلییت له قه راغی ئه لوون دانشتیبتم؟ تۆ بلییت جی گۆرکییه ک رووی دابیت به خۆم نه زانییبت؟

ئەوى مەنى لال كىردۈۈ و پەكى خىستوم ئەويە بۇچى ئەلۈن رىك لەم بەيانييە شومەدا ئەمۇ پىرسىيارە پىر زەبىرەم لى دەكات؟ ئەى ئەمۇ بۇمبايە بۇچى بەم بەيانييە تەقىمەۋە؟ ئەى سوارە بۇچى بەم بەيانييە لەسەرم حازر بوۋە؟ مەن لە كۆى؛ ئەمۇ لە كۆى؛ ھەمۇ پىرسىيارە كانىش لە گەل تەقىنەۋى بۇمباكە، يەك لە دواى يەك تەقىنەۋە!

- مەن خۇزگە بەوى دەخوام؛ ئەويش بۇ ئىرە ھاتوۋە!

مەن ئەلىم: ئەمۇ لە كاتۇمىرى و دەقە لە چىركەى كاتى گەرانەۋە ھاتگە!

سوارە: لە ھەمان كاتۇمىر خەلك بە لىشاۋ دەلىن "لەم كاتەدا، كاتى روۋە ھەندەران ھاتگە"، دەشت و دەرەكان پىر؛ لەشكىرەك بە نەينى لەسەرە رىگايە بەرەۋ باكور

مەن دەلىم: رۇژ باش

سوارە: كەمال ۋەت "شەۋە روژمان كىرپىيە ۋە شەۋ!

مەن دەلىم:

سوارە:

پاشان ئەگەر بە سوارە بىلىم ئەمۇ بۇمبىكى كۆنى فرۇكەكانى لەشكىرى سوور لەسەر شەقامەكەى تەنىشتەمان تەقىۋەتەۋە، بروام پى دەكات؟ نەخىر، چۆن بروام پىدەكات، يەكسەر لە دلى خۇيدا دەلىت "ھۇشيار دەمتىسىنىت؛ نايەۋىت لە لاي بىنمەۋە تۇ بىلىت لىم بىزار نەبۇى! ئەى ئەگەر پىيى بىلىم كاكە كە تەلەفۇن دەكەى باسى قاچاخ و دۇلار و تەزۋىر كىردى دو كۆمىنەت مەكە، لىرە كۆنۇرۇلەيەكى بى وىنە ھەيە؛ گۇبىيان لى دەبىت "دىۋار مویش دىرد، مویش گوش دىرد "بەبى سى و دوو بە چاۋى گومانەۋە چاۋ ھەلدەبىرەت و دەلىت "باۋە توو لە كورە خەفتىدە، ئىرە ولاتىگى دىمۇكراتىيە، ئەرا ۋە كو لاي خۇمانە، لەيرە ھەرگى ئەرا خۇيە، كەس حەقى نىيە ۋە يەكى تر...يا مویش، يا دىۋار!"

مەن ۋاى بە باش دەزام، ئەۋى سوارە دەبىت، بىكەم، دەنا ھەزار و يەك گەلىم بەسەر دىت. ناچارم باسى ئەم چۆرە بابەتەنە كەم و دەمى خۇم بگرم، دەنا پىم دەۋت "تەلەفۇن كۆمپىۋتەر دىرد، كۆمپىۋتەرىش تەسجىل تۇتۇماتىگى دىرد "بەلام ۋەك دەزانن مىۋان غەزىزى ئەلۈنە، ھەتا ئەم رۇژە تۇغر دەكات، ھەرچىيەك بىت، دەلىم: فەرمائىشە، مەن دەزام لە دوۋايدا ھەر پىساۋخراپ دەم، بۇيە دروشى "دەمت بگەر سەرت سەلامەتە" م ھەلگرتوۋە

ئەۋى خىر بىت ئەۋى چىنگ دەكەۋىت، ئەمانەش لىرە سەرۋ جزمەيەكى سەريازى پىروسيان لە ناۋ مىشكدايە "چەند شارستانىن ئەم حەشاماتانە، شار ولادىكانىيان پىر لە پەيگەر و گۇرستانى تۇيۋوۋەكانىيان لە جەنگى جىھانى يەكەم و دوۋەم؛ ھەمۇ سالىك رۇژى خەمبارى گەل رىكەدەخەن ئەۋەندە زمان پىسەن، ئەۋەى "خوینى خۇيانى "نەبىت پىدەلىن: بىگانە "بۇچى رەنگى خوینەكەيان چ رەنگىكى ھەيە؟" بىگانە بۇ دەرەۋە، بىگانە! ناخىر ۋا نىيە، كى دەلى مەن بىگانە؟ مەن بۇ بە بى بىگانە نام دەھىنن، سەيرى ئەم تۇمەتە بگەن ھەر لە خۇيانەۋە تەفەنگ بە تارىكىيەۋە دەنن!

ئەرى وشەى بىگانە چى دەگەيەنىت؟ بىگانە كلكى ھەيە؟ يا گۇبى زۇر درىژە؟ كەسىك ئەگەر خۇى حەۋت شۇر بكات ھەر پىيى دەلىن فلان بىگانە ھەى ھەى، بە مەن دەلىن بىگانە بىگانەكان دزى دەكەن. مەرۇف دەكۆزۇن: دەلىن: خارچىكان ھىرۇئىن فرۇشۇن: فۇندەمەنتالىست "دەستە رۇئىنەكەيان بە گىانى مەن دەساۋن، خۇيان لە يەك جەنگدا خوینى ۵۰ ۰۰۰ ۰۰۰ مىليون نەفەرىيان خواردۇتەۋە"

ئەى ھاۋار كارى خراپە لە كۆى ناسنامەى ناسىۋنالىستى ھەيە؟ كەى ولاتى ھەيە؟ چما كرىكار يا بورژوا ولاتى ھەيە! ئايا ھەمۇبىيان ۋا دەكەن؟ پاشان گرىمان ۋايە، بۇچى ھۇكانى لە ناۋ ناپەن؟ بە مەن دەلىن تۇ بىگانى مەن ئەلۋەنىم، ئەلۋەنىش ھەمۇ جىھانە؛ ھەمۇ مالىك بە مالى خۇى دەزانىت؛ كەچى لىرەدا زۇرىيە ھەرە زۇرى دەرگاكان بەروومدا داخراۋن؛ ئەمۇ وشە نامۇيەش دىمتىسىنىت كى لەو شارە بە سوچىب و دايە غەرب و توۋە بىگانە؟ كى؟ "ئەلۋەنىيان مەرۇفەكان ۋە بان دەست ھەلدەگرن "ئەلۋەنىيان، ئەلۋەنىيان دارە توو

شرینه کانی قهسریباخن؛ هممو بالنده یهک لهسه رییدا داد نهیسنه وه، ههندی جاریش مار! ئه وه نه بییت ئه و جار ه که لاوانیان بۆ بهری خوینرشتن مل کیش کرد، له بهر ده رگای ته جنید راهه ستابون، له کاتهدا "قازیک" به ئۆتومبیله کهی له یوه دا تیپه ری، عه گاله کهی سهریان دا که ند بۆ تاسمان هه لیاندا؛ وینه گه وه کهی شه وه یان شکاند؛ بوو به یه کیک له و رۆژانه ی وا تامه زرۆیی ده کریت! ئه وانیش تانک ومود ه ره عه بۆ سه ر شه قامه کانیان دا گرو ره ش بگیر بلا بو وه، ئیستاش کهس نازانیت چییان به سه ر هاتوه

یه کیکیان پیم ده لیت شه ر مه که! ناخر تۆ کیی هه تا شتی وا بلییت؛ ئیوه خۆتان شه رکهن، خۆتان شه رفروشن بهر پای ده کهن، ناخر کهی رۆژیک له رۆژان ئه لوه ن زاده کان بروایان به شه رکدن هه بووه؟ یا هه ر وا به گۆتره وله خۆزایی شهریان کردوه؟ ئه وه چه ند سه اله کابرایه کی قومارچی، که کۆمپلیکسی دونییه تی هه یه، بووه به ده هۆل لیده ری کاره دزیو ودرنده کهی به چه که کانی شه وه "گوایه ره فیق و دۆسته ئه لوه نی کهی جارانی له رۆژنامه ره شیکیان شتی بلا و کردوه ته وه"، ئه و جار ه که دکتۆر سه سن هاتبوو بۆ ئیره، به و به یانییه که هیشتا خیر وشه ر دابه ش نه کرابوو، به بی هیچ پیویستییه ک وتبوو: دکتۆر ئه و ئه لوه نیسه وای کردوه "ئافره تیکی بویر ده مکوتی کردبوو و دکتۆریش کناری بی ده نگی نه گرتبوو. ئه وه نده بی ئاسته پروپاگه نده بۆ نیاز پیسی شه وه ده کات، به وه سیله یه کی وا سوک و ئاسان هه لئه له تا، ده شیویت ده ره نده ی هورمزش رزگار بکات، خۆی باش ده زانیت، به لام ئه وه نده گیله چاو له ئاستی راستیکان ده نو قینیت، سه ریاری ئه موه ش کابرا ئه لوه نی که نه ته نه ها بیده نگه به بی ده نگی ده مینیته وه، به لکو ته رحی داوه تی بۆ هه موو جوینه کانی که پیی ده ییدا بۆ بیست سالی دا هاتوو؛ هه ز ده کا چی لۆری کۆمپانیای مر سیدس هه یه به جوین و قسه ی سووک پر بکات وبۆی بنیریت، به دل وه گیان پسۆلی وه رگرتنیان ئیمزا ده کات؛ ده لیت: منیش سوپاس بۆ نه و؟.

هه ر له بهر ئه وه ی ده لین "نان و ناوی یه کسان؛ زه مین و ژانیان لی کردوین به دۆزه خ. هه نده ی کهس هه ن ده لین" مه گه ر پیغه مبه ری ئه رمه نیکان به ئه سپه که یه وه له کونی چیا که وه بیته ده ر وتۆش به سواری ئه سپه که ی ئه و بگه ی به ئه لوه ن؛ به لام ئه و کابرایه له وساره وه له ده ستی نه یاره کانی رای کردوه و گوایه هیشتا هه ر ئه لوه ن دالده ی داوه! ده لین محیدین وتویه تی "ئه وه ی ئه لوه ن دالده ی بدات، هه رگیز به جیی نا هیلیت، هه تا هه تایه له ی ده مینیته وه؛ له گه له منداله کراس پیسه کانی کۆلانه ته نگه به ره کان یاری چاوشارکی ده کات، شه وانیش له ژیر چرای کۆلانه کان چیرۆک بۆ یه کتر ده گیرنه وه؛ یا به ریز گۆرانی ده لین؛ زوو زوو نابرین بۆ ناو جیگا! کی ژیان یاری ده بییت له پال به هه شتی ون بوو چاو بکاته وه؛ کی؟ ئه وه ئه لوه نیکانن؛ کۆلانه ی مندال ونوری یارانی به جه فا و ئاوازه دووره کانن!

(٧)

ئهی ئهم سواره ناوه لیره چی دهکات؟

مونیر ئهو جاره وتی: "خۆت باش دهزانی راستی ههموو جاریک ههنگوین نیه و پرسیارکردن مافیکی سهههتایی گشت لایه کمانه: تۆ دهبی پرسیار بکهیت، شهاریش، بهتایهت شهرا به شاراوه کانی ناو ژیرخانه کانی کلیسا کۆنه کان، پرسیار له دواي پرسیار ئاراسته ی لیه وشکه کان ده کهن، ئهو لیوانه ی وا ههر له ناو گیشاوه ی گهران به دواي ولامیکی گونجاو سههههست ده بن و خهویان لی ده کهویت. ئهلوهزاده سههههسته کان که وا لی گهراون پرسیار له شهرا بکهن، ده لین "شهرا بی سور رههائییه: رههائییه کی تاییه تههنده به ئیسواری شهوی خهون بینینه دلخۆشکه ره کهی قهتی!"

ئهی گهوره ترین نهینی بفره، با شهقه ی باله کانت بیت، بهرز هه لفره، وا تاریکی خهریکه بهر روژ بگریت، فریا کهوه، وا داخو پرسیاره کهی ئهلوهن بهم به یانییه په یوهندی به هاتنه چاوه روان نه کراوه کهی سواره وه نیه؟

بهش به حالی خۆم نازانم ئیمرو چی رویداوه؛ کهی دهستی پیکرد؛ روژه لهات یا نا؛ له بیریشم نایهت کهی مال ئاوی لی کردین؛ من ههر ئه وهنده ده زانم له چرکه یه کدا ژیانم کهوته مهترسی! نه خیر، نه خیر ئه وه من نیم! شهرم ئاوه نیه کهسیک بترسیت، به لام من کهی ترسام؟

ههر جاریک باسی ئازایهتی و ترسنۆکی بهتاییه ئاراهه، مونیر دهیوت: ههندی جار له ترساندا ده بووی به مشک، بچی دان به ترسه کانت نایی؟ تۆ کهی له ناو ترسا نه ژیاوی؟

هۆشیار: ترس له وهی ئهلوهن وشک بکه نه وه یا له داخندا وشک بیته وه؛ ترس له وهی روژی ئازاد بوونمان درهنگتر هه لییت؛ ترس له وهی نام بیریت؛ ترس له وهی له ناوه ختاندان له ده رگام بدریت؛ ترس له وهی پی بزانییت دولبهرم هه یه؛ ترس له بیکاری؛ له کار ده کردن؛ له هه والی جهرگ تهزین؛ له وهی قههزه کان زیاتر بیی ترس ترس ترس! چی بوو ئهم ترسه به نه علهت بووه به روژکم بهرنادات، وه کهه ناص له دههستی کهی له درزی کونیکه وه بۆسه ی بۆ دانام یا وه که ناههزیک خوین بهرچاوی گرتی، له پشت ده رگا که بۆم راوه ستاوه، دلی بیامم له کوتان بجات!

جاران، لهم بهر و لهو بهر ترس نه یه ده توانی روو له مالان بکات؛ مرۆف له گازیوه کاندان قومیک له مه له کوتی ئهلوهنی ده خوارده وه، هه ره چی ترس و نه حسی هه بو بهری ده دا! ئیستا من له کوی، ئهلوهن له کوی؟

ده گیهر نه وه، خه لکانیک هه ن له باکوری ئهلوهن، له سهروی قه لای شیروانه، له دهشت و یاله رووتاوه به پیته کانی چاته ره، له شوینه ی وا ئه گهر باران نه باریت، مه لاکان فاتیه یان به سهر ورده به رده کان ده خویند و ده یانهاویشته ناو بیره کان. ئهو ساله ی وا زۆر نه هات بوو، مه لاکه ی گوژیان باوه شی پر کرد بوو له بهر دانه دانه یانی ده گرده ده ست؛ په یتا په یتا فاتیه ی به سهر یاندا ده خویند؛ هه لی ده دایه ناو بیی مزگه وته کهوه، بۆ ئیواره کهی ره هیله بارانیکی وا دا بگرت چی ده غل و دان هه بوو فهوتان، چه ند خانویه که روخا و ژماره یه که میگهل و مانگا مردن! جادوو کهریک وتی "ئهمه بۆیه رویدا، چونکه مه لاکه بیست و سی بهردی فاتیه ی زیاتری هه لدا وه ته ناو بیره که! له ویدا، ئه گهر کهسیک نه خۆش بکهوی، کهوچکیکی چا خواردن له خۆلی گۆزه کهی حاجی مه لا موسته فا ده خاته ناو ژیر پیاله یه که و ئاوی تیده کان و ده بخوات، هه یشه به بی ئاو قوتی ده دات، وه که ئافه ره ته به سالاجوه کهی ناو ده واره شه ره کهی دهشتی شاره زوور که گه ده ی ژانی ده کرد!

- پوری چووگی بۆ لای دختۆر؟

- بووم وه سیقهت، به خوا دختۆری به غا و سلیمانی نه ما نه چم بۆ لای!

یه که عه لاگه ی پر ده رمانی پیشاندام و وتی "هیچیان بۆ نه کردم".

- ئه ئه له خۆله کهی حاجیت خوارد؟

پوری ههستایه سه ر پی و توره که به کی تری هینا و وتی: کورم به خوا ئه مه دوهمه توره که به ده یخۆم!

که ئه جار چارم به گۆره کهی حاجی کهوت، بینیم هه ر ده میکه پاشاوهی ئیسقانه که به یشی نه ماوه، به پری چوار گه لابه خۆلیان لی ده ر کرد بو!

تۆ بلییت حاجی زه لامیکی ئه و نه ده گه ره بویت؟ که پرسیار کرا بۆچی تنه ئا له گۆری ئه م پیاوه ده خۆن؟

وتیان: "کا که حاجی موباره که، رۆحم وه قوروانی بیت، کهوت جار به سواری قامیش کهی کردوه!"

هۆشیار: جا ئه وه چیه، زۆران و نه سه ره دین شه و رۆژ به ده وری ئه لوئن گه راون. براده راتیان له گه ل خدری زینده هه بووه: ئه م کابرا ئارام لیبراهه که ناوی سواری له خۆ ناوه و وا شه و رۆژ به رامه به ری گرتوم، به نه ینی له م به ره وه ده رچوه و وا له لای من سه ری ده ر کردوه! ئه گه ر به سه ره اته که ی بۆ زه رکه ترین داد په ره ره بگه یه ته وه، بروای پی ناکات و دووریش نیه سنوردا شیشی بکه ن: نزیکه ی پاژه که س بووین له گه ل قاچاخچی ریکه کهوتین، له هه له بجه وه گه یشتمه مه ربوان و له ویشه وه شار به شار و دی به دی؛ جاری به پی و جاریک به ئۆتۆمبیل به شه و به رۆژ تا گه یشتینه ده به اته کانی سه ر سنوری تورکیا و له ویشه وه به هه مان شیوه جاریک به پی و جاریک به ئۆتۆمبیل دی به دی و شار به شار؛ به شه و به رۆژ تا گه یشتینه ئه سه ته نبول؛ هه ر له هه له بجه وه تا ناو ئه سه ته نبول یه ک زنجیره قاچاخچی بوون؛ پاره که مان له ی ته سلیم کرد؛ ئه مجار لیره ماوه یه ک مایه نه وه و گه راوین به وای قاچاخچی ریگای تورکیا و یونان؛ جانتای کۆل و خواردنی هه فته یه که مان کری؛ لیره شدا گه ورم هه تا سه ر ناوه ترسنا که که چه ن دین گه نچ و ژن و مندال له ناویدا خنکان؛ به ئۆتۆمبیل سه فه ره مان کرد و له ویشه وه جاریک به مه له وانی و جاریک به به له م تا ناو زه ی یونان رۆشیتین؛ به رۆژ له ناو ره ز و که لاهه کانی سه ر ریگا یا له ژیر درکه کان ده خه ویتین هه تا تاریکایی ده هات، ئه مجار به پی ریگای ده هشت و ده ر و شاخه کان و به ناو تو نیله ترسنا که که وه گرت به ره تا ناو شاریک و پاشان به ئۆتۆمبیل گه یشتینه ئه سین و ماوه یه کیش له ی مایه نه وه؛ پاره مان پی نه ما؛ هه ندی که مان یارمه تی له خه مانیا نه وه به ده ست گه یشت؛ وه ندی که مان کاری هه مرزانیان ده ست کهوت و هه ندی که ی که هه یچ ئومیدی که یان نه بوو و بۆ ئه وه ی له ته نایکیان ده ست بکه ویت و کریی مال به دن، ناچار کران سواری ئه حفاده به ته مه نه ده له مه نه ده کانی ئه فلاتۆن و ئی ریستۆتالیس و خوا به ناو بانگه کانی یۆنان ببن؛ لیره شدا گه راوین بۆ قاچاخچی کانی ریگای یونان - ئی تالیا؛ یونان - ئه لمانیا؛ یونان - سوید؛ جاریکیان سواری تر یله یه ک کراین و پیاوین تین پاش پینچ سه عات ده گه نه رۆما و ده توان دابه زن؛ به لام گه ورم پینچ سه عات رۆی ده سه عات به سه ر چوو بیست سه عات ملی شکاند سێ سه عات به دزیه وه له ناو تاریکایی تر یله ی ناو گه شتیبه ک به بی ده نگی خۆمانمان ماتدا نه کا که سیک پیمان بزانیست و به زگی برسیبه وه له ته مه مان به سه ر چوو و هه ر رانه وه ستا؛ بوو به سێ و یه ک سه عات راوه ستا؛ ئۆخه یان کرد؛ با و بۆنی جوانی دیموکراتیبه ت و مافی مرۆف هات به ناو لوتماندا؛ که و بیستمان دابه زین، پۆلیسه دیموکراته ئازا کانی به ره ی رۆژئاوا چاویان به ئیمه کهوت و نه یانه یشت دابه زین؛ تر یله که له ناو گه شتیکه مایه وه و به هه مان ریگا به ره و یونان به ری خرا؛ که پرسیارمان کرد ئیره کو بیه؟" و تیان به نده ریکی فه ره نسیه "سێ و یه ک سه عاتی تر له ته مه نی بار به سه ر بومان وه رۆشت؛ ژن و سێ مندا له کام ده بی سێ و یه ک سه عات زیاتر چاوه روانی هه مال و چاره نووسی من بکه ن؛ گه ورم ده زانن چاوه روانی چه ند ناخۆشه، به تایبه تی له هه له اته نیکی وادا؛ گه ورم به هه ر حال با سه رت نه تیشینم، ئیمه هه ر به زگماکی وا فره بیژین، ئه مجاره یان سه ر له نوی سواری تر یله یه کی تر کراین به ره و ئی تالیا؛ گه یشتینه رۆما و هه ر یه کیکی ریگایه کی گرت به ره؛ من و براده ره ساحیره که م که وا زۆر هه ز له نوستن ده کات، گه راوین بۆ شه مه نده فه ری ریگای ئه لمانیا؛ لیره دا چوین بۆ لای ناسیا وه که ی موینشن "هیچی پی نه کرا"؛ چوین بۆ لای ناسیا وه که ی هه مبه زگ "هیچی پی نه کرا"؛ چوین بۆ لای ناسیا ویکم سیزده سه له له ی ده ژیت؛ جاری هه ندی قسه ی کرد نیوه ی خه ونه کانی له گۆر نا، دوو مانگ له لای مامه وه "ئهمیش هیچی بۆ نه کردم"؛ قاچاخچی ئالتون له ده ست ومله کان هه ر ئیمه رۆ و سه بنیان پی ده کردم و درۆ له وای درۆ هه تا یه کیکی تر که زۆر ئه مرۆ و سه بی به خه لک ناکات به ره و سوید به ری کردم به لام له سه ر سنوری سوید گه رام و بۆ ده نیمارک سنورداش کرام؛ و له به ره ده متان دانیشتوم و چاوه روانی بریاری جه نابتانم وه کو په نا به ریکی سیاسی قبولم بکه ن؛ هه له به ت له باسه کاندای باسی تازار و گریان و مه ترسی مه رگ و زیندان و سنورداشکران به ده سته پاسه وانه کانی خودا و ته تاتورک و یونان و

دیو کراتییته له ئهلما نیام نه کرد؛ ههتا پیمکرا به سه رهاته کهم به کورتی گیرایهوه؛ دهنه به راستی گه وره ده به قهده ئهمه پهدت پهتی و قور به سه ریم بیینی!

پیی ده لین: "تۆ چیرۆکی ههزارو یهک شهومان بۆ ده گیریتهوه" بۆیه سواره ده بی درۆیان بۆ بکات، درۆیه که له راستی بچیت: "له زاخۆ به مه لهوانی له رووباری (زاب) مدا و گه یشتم به زوی تورکیا. له سلۆیییهوه سواری پاس بووم ههتا گه یشتم به ئهسته نبول، لهویشهوه به جهوازیکی مزه وه به سواری فرۆکه هاتم بۆ ئیره! من سی ههزار دۆلارم به قاچاچیکه دا نه خیر ناوی نازانم؛ تهوها به کورتی. ئهوهی راستی بیت ده بی ههروای لی بکریت، دهنه ده بی بۆ ههه پهنابه ریک مانگیك زیاتر بۆ به سه رهاته کانی ریگا و بانه کان ته رخان بکهن، بیجگه له وهلامی پرسپاری: تۆ بۆچی له رۆژی مانگی سالی سنوری ولاته کهت به جی هیشت؟ که رهنگه ئه گهر هه موو راستیییه کان وه کو خۆی بگیرد ریتهوه چهند مانگیك ده خایه نی؛ جا کی ئه و نه ده کات ته رخان ده کات گوی له هۆکانی په نابهریتی بگریت؟ پیوستیشیان پی نییه؛ دهنه تنهها ریگا برینه که شایه نی دان نانه به مافی په نابهریتی ئه وه که سانه؛ به لام ئه لیبی چی، ئه وهی راستی بیت "ئه مانه خۆیان دهنووسن و ده لین: مرۆژ نازاده له هه لپژاردنی جیگا وشوینی خۆی، کهس بۆی نییه ده خالهت بکات" که چی به گویی قسه کانی خۆیان ناکهن؛ وای دابین کابرا نه که بۆ داوای مافی په نابهریتی؛ ده یهویت مال بگوزیتهوه؛ ئهوی به دل نییه؛ ئیسله ندی به ده؛ به وان چی؟ خۆیان و کالاکانیان بۆ ههه کوی بیانه یهت به بی ئیزه دهرۆن؛ به لام بۆ خه لکی تر ده یان یاسایان دهر کردوه؛ ههزار ته شقه له به خه لک ده کهن...

خاوه نه کانی شارستانیته خه لک فییری درۆ ده کهن؛ چۆن ئهلون هه ناسه ی ئهم بهر و ئه وه بهر؛ درۆ کردنیش بۆ ئیره وایه "کوره هه ی ریامه قه ور باوگه گه ی باوگ دروزن" دهنه بۆ نایه لن ههه که سیک باسی راستیکه ی خۆی بکات؟ مه گهر نالین مرۆژ نازاده؟ "کوره نازادی چی؟ مرۆژ نازاده بکریت به سوالکه ر؛ به بیکار؛ به کریگرتی هه رزان" وه قسه قه ویگانیان قور خسته سه سه سهر عاله مه گه، شیت و هار عاله م کردنه؛ ههه ئیژید ئینتصاراته کان گورگه گه ی عوجس!"

به تاییه تی له لای "برا" کورده کانی خاوه ن پیتر و ریستۆرانت؛ که په نابهریکی تازه ده گات، چهند ههزار مارکیك قه رزازه یا هاوسه ر و مندالی هه یه، ده یهویت به زووترین کات بۆ ئیره بیانه یهت، ئه مهش پاره یه کی زۆری دهویت، بۆیه ناچارن به زووترین کات به داوی کار بگه رین به بی ئه وهی فییری زمان بن، ئهم بارودۆخه ناچاریان ده کات توشی ئه و برایانه بن!

فه ره اد: کاک شه ره ف ئهلدین ده توانم بۆ چهند سه عاتیك له لات کار بکه م!

شه ره ف ئهلدین: به سه ر هه ردوو چار، به لام جه نابتان کار نازانن! ده بی یه که م جار فییری کاره که بن!

فه ره اد: کاکه قاپ شۆردن و پا ککرده وه م پی ده کریت!

شه ره ف ئهلدین: به راستی من هه ز ده که م برا کوردیکم له لا کار بکات، بۆچی کابرایه کی روس یا سپریلانکی یا یوگسلافی سه گ باب به یمن، ئیمه باشتر له یه کتر تیده گه ین!

فه ره اد: بیمه ی کارم هه یه؟

شه ره ف ئهلدین: ئهمه کی فییری کردی؟ کاکه مالی مامه ده یدا!

فه ره اد: ئه گهر نه خۆش که وتم، کریی کار وه رده گرم؟

شه ره ف ئهلدین: چۆن پاره ت به ده می به بی ئه وهی کار بکه ی؟

فه ره اد: ئه ی ئیجازه م هه یه؟

شه ره ف ئهلدین: رۆژانی ته عتیل و پینج شه مه وه یه نی نه یهت، ده توانیت مه ره خه سی وه ر بگریت!

فه ره اد: کریشم ده ده یته ی؟

شه ره ف ئهلدین: مالی مامه پاره ی هه مووی ده دا، مه گه له ی پاره وه ر ناگریت؟

فه ره اد: با

شه ره ف ئهلدین: ئه ی!! ئیتر چیت ده ویت؟

فرهاد: ئه ری خه لکینه، کاک شهرف ئه لدینی بی شهرف ههقی چیه من له جیگایه کی تر پاره وهرده گرم یا وهرناگرم؟ به ئه و چی؟
ئه لیه له گیرفانی باوکی وهرده چیت! برا داینین پیش کاره کم دزی ده کم، بهرتیل له خه لک وهرده گرم، کاریکی تر ده کم، به ئه و
چی؟؟ من رۆژی ههوت سهعات قاپی بۆ ده شورم زهوی بۆ پاک ده که مه وه و چه ند کاری تریشی بۆ چی به جی ده کم، ناخر به ئه و چی؟؟!
شهرف ئه لدین: چۆن به من چی؟ ته گهر به دلت نییه، برۆ له جیگایه کی تر کار بکه! ئه وه چه ند زمان درێژی ده که ن! وه لالا کابرایه کی
روس یا سریلانکی بهینم به نیوه ئه و پاره یه رازیه و زۆریش مه منونه، و ئه وه نده چه چه نه ییش ناکات!

فرهاد: کاک شهرف ئه لدین، که ی پاره کم بۆ زیاد ده که ییت؟

شهرف ئه لدین: برا به کوردستان، به گۆری شه هیدان پاره کم بۆ زیاد ده کردیت، به لام وه ک خۆت ده زانیت: کریه کی زۆر ده ده م، مه واد
گرانه، کار که مه، بیه یه کی زۆر به حکومهت ده ده م، قهرزرم، هاوینم له بهرده مه دایه، هه تده ..

فرهاد: که ی کریه کم ده ده ی؟

شهرف ئه لدین: سه به ی یا دوو سه به ی کار هه بوو، پیچ سه د مارکت ده ده می، باقی که ییشی دوا یی، من پاره ی که س ناخۆم!

فرهاد: ناخر پیوستیم به هه مووی هه یه، ده مه ویت

شهرف ئه لدین: کابرا تۆ زۆر سه بیرت، من پی یهت ده لیم نیمه! برا به کوردستان نیمه، وهره بمکوژه! عه یب وشوره یی!

ئه م پیاوه به که رامهت و ماقولانه ئه لیه تفیان کردووه ته ناو ده می یه کتر، هه موویان به یه ک زمان قسه ده که ن، خوام کردیت خاوه ن
کاره که خه لکی چواره ئه ستیره ی پاش خۆر بیت! مرۆف شه رمه زار ده که ن ئه وه نده (مه قته سه لی ئیمام حوسین ده خوینن)! له م ده سه اله
دوا ییه دا، نرخ ی پیداویسته کانی ژیان چه ند جار یه ک به رزکراونه ته وه، به لام یه ک نرخ هه یه هه ر وه کو خۆی ماوه ته وه و ده مینه ی: نرخ ی
کریی کار له لای ئه مسالی کاک شهرف ئه لدین!

شهرف ئه لدین: کاک قاسم به خیر بیت

قاسم: خۆشیت، تۆ چۆنیت؟

شهرف ئه لدین: وه لالا برا باش نیم!

قاسم: خیره کاکه!

شهرف ئه لدین: وهره چاکه بۆ کورد بکه، ئه و خوریه م خستووه ته کار، هه یشتا ئه و دیت داوا ی حه ق و حه ق له من ده کات! ئه مه هه له ی
خۆمه، نه مه یشت خوریه خوریه شه قامه کان بیویت، تا نرخ ی خزمه ته ییت که ی بزانیته! ..

ئه وا منیش به م به یانیه توشی ئه م گومان و ئازاره بووم و هه ر چر که یه کی زیاترو زیاتر ده هه نکینه ی، بۆ چی گومان نه که م؟ له وه تی
میشکم به شته کان ده شکیت، ده زانم مامۆستا وه لید مامۆستای وانیه هونه ر بووه، ده رسی وینه کیشانی به خۆم وتووه، که چی سواره
هاتووه و درۆی ئه وم بۆ ده گیریته وه گوایه وه لید ئیستا "شوفیری ته که سه یه!" له وه ده ترسم سواره ئه فه ندی خۆی به سه ر من به درۆ
را ده هینیت! کاک ی برا "خۆ من داد په روه ره که ت نیم" وه لید چی هیناویه تی به سه ر شوفیری؟ په نه گه کانی بۆ سوکان گرتن دروست
نه بووه! په نه گه کانی هه ر له ئه زه له وه بۆ وینه کیشان دروست بووه! ده لیت "شاره که کی مایه له ناوی، چۆل و هۆل بیه!" هه ی قور وه ئه قه لت
به ده خت بۆ خۆت و قسه به تاله کانت "هه ی زوانت بورن پده ر سه گ" شه رم له خۆی ناکات! قسه ی خۆی نازانیت، به بی ئه وه ی قسه که ی
بجوی، ده ری ده کات، ئه مه یه مه سه له که !

ئه و نازانیت ئه م باسانه چی به سه ر من ده هینن! نازانیت چاوه کام ئه گهر کور نه بن به جیم ده هیلن! نازانیت ئه گهر قاچه کام ئه فلیج نه بن
وه کو ئه سه که ی ئیباو سه ر هه لده گرن! ده سه کام گۆج ده بن!

قسه کانی ئه م کابرایه بۆنی خوینی لیه دیت: به راستی کابرایه کی که م ئه قه له ئه وه شه وه به و هه موو ده سه لاته یه وه، سه الهه ی سه اله
ده کوژیت و ده بری، خاوه و ده خوینیت، باخ له ناو ده بات، به زۆر خه لک له شاره که وهرده کات، لاوه کانی دو چاری کو چکردن کردووه، به لام
شاره که به هیزو سۆزی ئه لوهن و پرده قاره مان هه ر وه کو خۆیه تی، ئه لوهن ده یجینی و سه وزی ده کات و له و لاوه ئه لوهن زاده کان گۆرانی :

له خانه قین کردمه دارا

وه زه بخیر وه قه ی دیوارا

دهن له لیم وه خۆم نیزام
روژ وه روژ زیای بوگ ئیمانم!
له خانه قین تا کهراده
خوینمان رژیا به له جاده
دهن له لیم وه خۆم نیزام
روژ وه روژ زیاد بوگ ئیمانم! ده لین

له م کاته شدا ئه لوه نیش سنگ بهرز ده کات و دهنگی تافه که می جۆش و خرۆشتر ده بیست! ئه و تافه می وا هیشتی خوداداد عه لی " ئه می ئه لوه م، ئه می ئه لوه م" بلیت وجه عفره حسه نی فیر گۆزانی وتن کرد؛ که چی ئیستا سواره هاتوو و ده لیت: "ئیسه باوگ و دایگه گان حه ز له مناله گانیان نیکه ن، نیزانن چه وه پیمان بکه ن؛ ماله گان فره ی نه سه لاجه ونه غه سه لاه یان مایه؛ گه چشتیگ فروشته ن؛ ماله گان فره یان ته نیا به ره ها تی...!

- راستیکان له کوی خۆیانیان قایم کردوو؟ تۆ بلیت ئه م باسانه راست بن؟

به دوری نازام، به لام بۆ پیشتر گویم لییان نه بووه؟ من بۆ گویم لییان بیت؟ بۆ چی من له کویم؟ کی پیم ده لیت "چیم لی هاتوو"؟
- تۆ هیچت لی نه هاتوو، مه گهر یوسف پیی نه وتی: "ئه لیبی ئه م ده ساله له دۆلی باليسان بووی" وجه ماعه تیش ده ستیان به سنگه وه گرت ئیتر بۆچی گو مان له خۆت ده که می؟ مه سه له که زیاتر ئه م به یانییه قیز ئاوه ره به و ئه م کابرایه به که ناوی خۆی ناوه سواره و ته قینه وه ی بۆ ماباکه و ئه م رۆژه دوورووه ویرانکه ره به !

ئه مه من نیم، نه خیر، نکولی له م بوونه ده که م گهر خۆیشم م، ئه مه من نیم .. ئه مه که سیکی تره ترس دایگرتوو! ئه وه سواره ی مال شیواوه سواره ی کراو به ژماره بهک؛ به رزا قورسیک له لای کارمه ندانی کاروباری "بیگانه کان"

هه رچه ند سه ره نج له سه ره سیمای سواره دهم، سواره کوریکی سه لار بوو و هه ره ها به سالاریکی ماوه ته وه: هه مان ره نگه گه میه که می جارن، هه مان رۆیشته نه هیمنه که می، به رسمیلی گرتوو و پرچه کورته که می وه کو جارن بۆ سه ره وه شانیه کردوو، کراسیکی ئوتو کراوی له به ره که ره نگه بۆ شاییه که می له به ری کردبیت؛ پیلاویکی بریقه داری قاوه ره نگی له پییه، به گشتی له وه ئه چیت بۆ ده رس وتنه وه یا بۆ به ردهم چایخانه که می کردی بروت، له می له گهل مامۆستا براده ره کانی ده مه ته قه وباسه بی کوتاییه کان ده که ن. هه موو سالیک له هه موو مانگ ورۆژیکی هاوین و پایز له هه مان کات وشویندا هه مان که سه کان کۆده بنه وه؛ له پشته وه چایخانه که می مه ده وش ودوکانی فیته رچییه که هه بوو که مال و برا که می له لای کاریان ده کرد، که به ره و سهینه مای (خه زرا) ده چوی ریک له سه وچه که، دوکانی حه کیم (دۆلدرمه) فرۆش بوو، ئه و شوینه ی وا سه له های سال ئۆتۆمبیلی کریکاره کانی نه وتی لی راده وه ستا؛ ئۆتۆمبیلیکی سه وز ره نگ، جیی دانشتنه که می له ته خته دروست کرابوو؛ سه ره که می به چادر گیرابوو. له ناوه راستدا فلکه می کریکاران بوو، به یانیان ده یان کریکاری بیناسازی بۆ ده رکردنی نانی رۆژانه یان له می راده وه ستان، له هاویناندا، له کاتی پشودانی گشتی قوتایخانه کان، ژماره ی کریکاره کان زیاتر ده بوون "کریکاری چی، منال وردگه بوون" زۆر له مندا ل و تازه پیگه یشتوو دنیای مهینه تی بنه ماله هه ژاره کان، له به ری سه فەرکردن و پشودان، زووتر له خه وه لده ستان، به ریگاوه له لای خالو واران (باوکه هیمن و به ریزه که می مه جمود؛ ئه و مه جموده ی وا ئیستاش که س نازانیت بۆچی کاتیک له ریزی ئاوه له کانی به سه ره چه ماندن و چاو به ستراویه وه بۆ دادگا فالتۆکه می هه یئه ئه لخاصه که می که رکوک ده بران، میخیک به ناو پییدا چه قی و تیدا چه مایه وه!

هه ندی که س هه بوو ده یانوت "میخه که زانیبوی مه جمود دارتاشه !!!"

هه ندیکیش ده یانوت: "فسه ی قۆر، پیاو کوژه کان میخه که یان به نه نه قه ست له سه ر ریگا که به شیوه به کی وا دانابوو به پیی ئه سپره کان بچه قیت) ماستیان ده کری و خیرا خیرا ده چوون بۆ چایخانه که می ته نیشتی یا له چایخانه که می به رامبه ری له ته نیشته که باب خانه که می

مەنسور كەبابچى، بە نامەو لە گەل چاى دەياغوارد و دەچوون بۆ لاي فلەكەكە؛ ئەگەر بەختيان ھەبوايە يا ئۆستايەكى ناسياو بەھاتبايە دەبران بۆ سەركار "چەندىن ھاوين ئەوى رۆژم كردهو"؛ ئەوى بۆ سەركار نەبراىە بە خویری ناو دەبرا، توشى جۆرەھا قسەمى سووك دەبوو و پىيە پىدەكەنن ھەندى خاوەن كار ھەبوو بەفیز و كەشخەييەكەو دەھاتن بۆ كرینی ھیزی بازوو؛ تەنانەت ھەندى جار جىنشيان دەدا؛ ھەموو ھیزفرۆشەكان لىيان كۆدەبونەو "ئەتگۆ كۆرەپانى مەشكردنى سەربازىە"، ھەمويان بە پىووە رادەوہستان، دەبى راوہستى، جا كى كرىكارىكى دانشتوو بۆ سەر كار دەبات، ھاوارىيان دەكرد "مەن بووہ تەو خودا مەن بوو، گىيان كورەگەد، باوگد نەمرد مەن بووہ خودا مەنالەگاند بىلد"؛ ئەوانەى نەدەبران سەبرىيان بە خۆ دەدا، ھەتا دەورويەرى كاتمىرى ھەشت ونيو ئەوى رادەوہستان "بەلكو گەلابەيەكى خشت ھات"، كە رۆژەكە ھەر نەھات ببوايە، بە مەلۇمەو رىگای مالموہيان دەگرە بەر؛ ئەتوت ھەوت برايان كۆرراوہ؛ بەر چاويان رەش دەبوو "چەقۆيانىت لى دابا خوینیان لى نەدەھاتە دەر"...

ئەو رۆژە ھاويەنى و نەحوەلە بەنا، ھۆشيارى پازدە سالى بۆ سەركار برد، بۆ (ھەى ئەلەسكەرى) يەكەچار ناوى دەخستە ناو خەباتەكە، بەلام كاتىك ياسىن خەلىفەى موقاول ھات، لە جىگايەكى بەرزوہ ھاواری كرد: "عەمالەگان بان ئەرا ئىرە" ھەموو كرىكارەكان لە دەورويەرى كۆبونەو، وتى: "ئەى كىسە چەمەنتوانە گشتى بوەن ئەرا ئەورە"!

ھەلبەت ھۆشيارىش كرىكارە و دەبى كىسە چەمەنتو ھەلگىت، بەلام بەو لاوازيەو چۆن ئەوى پىدەكرىت؟ يەكەم جار چاوى پىر ئەسر بو، دەترسا نەتوانىت كىسەكان ھەلبگىت ورسوا ببىت، جارىكى تر بۆ سەر كار نەبرىت؛ ھەتا پىي كرا ھیزی بە خۆى دا، كىسەكەى ھەتا بان ئەژنۆى ھەلگرت و بە خشكە خشك گەياند بە شوینە ديارىكراوہكە. ئەمەيە سەرکەوتن، كام پالموانى كرماشان وقەسر شىرىن ئەمەى پى دەكرىت؟ دەموچاوى گەشاىوہ، دەتگۆ رۆژە و ھەلدیت؛ ئەلۈنە و قورگى شەوى گرتوہ! خەوى پىدەبىنى بە شاناىوہ بۆ ھەر مالىك برۆشبتايە باسى دەكرد "ئەزانن چى مەن" ھەتا رۆژىكيان مەھمەد پىي وت: "دە بەسە، چمان قن تەيارە صونع كرديدە" ھۆشيار نەيزانى لەوودوا بە شەق بۆ سەر كار دەينىن، ئەگەر بلىت "ئاتوانم كار بكەم، يا ئەمرۆ ناچم بۆ كار" تازە خوینی كەوتە كاسەو، ناتوانى چى شەر و مرافەى دنيا دەبوو ئەگەر بۆ كار كردن نەروىشتبا، داىكى پىدەوت "كورم دەزانىت موچەى باوكت بەشمان ناكات"!

ھۆشيار ئەم كارە مەزنى ئەنجام دا كەچى ھەر كرىيەكى كەمترى پىدەدرا، لەلاى تەھا بەنا نەبىت، كرىي كاری ناسايى بازارى كاری پىدەدا، كاتىك تەھا خەرىكى دروستكردنى ديوارى ھوتىلەكەى تەنىشت پردە سوزە ئاسىنەكە بوو، لە سەروى دىي كارىز بەرەو رىگای پالوتنى ئەلۈن (مصفى الوند) بوو، پىش ئارايى دارا كە وا بەچكە شوەكان خشتيان بەسەر خشتەو نەھىشت؛ ھۆشيار خشتى بۆ بەردەستى دەھينا، براكەى تەھايش چەمەنتوى دەھينا، رۆژىكيان براكەى وىستى دەسلاتى خۆى بە مەن پىشان بەدات "تو بچو چەمەنتۆگە بار" ئۆستا تەھا براكەى دايە بەر خشت وتتى "خۆت ئەرا نىچىد بارىدەى" تەھا چەند بە خۆشەويستى و بەحورمەت لە گەل كرىكارەكان ھەلسوكەوتى دەكرد، ئەوئەدى تر لە لاي مەن خۆشەويست تر بوو

وتيان "برا تۆ كابرەكى كەمالەبى، دانت لە گەل دانى ئەم شارستانىيەتە مەزەندا ناكوليت، برۆ، لە كويوہو ھاتوويت بۆ ئەوى بگەريوہ، تۆ بە ئىمە دەستەموو نايبت، برۆ بۆ بنارى ئەلۈنەكەت، برۆ بۆ رونى، بۆ لاي دەنگى ھۆرەكەى حاجى عەبدوللا، ھەى كىوي! اتۆ ھەر باسى ئەوى دەكەيت!!

ھۆشيار: بەلام چۆن؟ تازە مەن ئىستا خۆم لەناو دوريانىكدا دەبىنمەو، نە لەوى ونە لىرە لە مەن تى دەگەن، مەنىش ھەندى جار ترسم ھەيە لەوان تىنەگەم، نە دەتوانم مەل بۆ ئەوى كەچ بكەم، ونە بۆ ئىرەى كەچى دەكەم، ھىشتا بە رىگا دژوارەكەى خۆمدا دەروم، زمانىشم ياخى وياخى تر بوو، ئەى چ بكەم؟ مەن ھەر دەبى بۆ ھەلھاتنى رۆژى خۆم بژىم دەلین: كار مرقۇى دروست كردوہ!

كو؟ ئەو لەم شارستانىيەتەشدا كار كراوہ بە كورەخانەى مرقۇف سوتاندن و دەبى سوپاسىش بىت، ئەو نىيە كابرەك بە ناو سواروہ، بە پىي خۆى ھەزاران كىلومەترى پر مەترسى برىگە!

ئهم کابرایه سواری ئهلوانزاده نییه!! نه خیر، من سواریه دناسم، با، با، چون ئهلوهن دناسم ئهوها سواریه دناسم، ئهو کاتی گویی دهگرت، نه لیوی به یه کهوه دنوساند نه ناو چهوانی گرت ده کرده وه نه چاوی زهق ده کرده وه ونهیش پیرچ و ریشی سپی بوو، به هه موو ته مهنم به چاوی پر ئه سرین نه مدیوه

- بۆچی فرمیسک ده ریژیت؟ ئهو فرمیسکانه بۆ چاره رشی منه یا بۆ حالی خۆیه تی؟
ئهو جا چون نه گری؟ بۆ یه کهم جاره دولبه ر وسی منداله که ی بۆ ماوه به کی ئه وه نده زۆر به جی هیشته وه "شهو و رۆژ له زکر و فکریان غافل نیه".

هۆشیار گومانه که له میسکدا ده رناچیت و سه ر له نوی له خۆی پرسیار ده کات: "ئهم کابرایه کییه؟ تۆ بلیی خدر زینده نه ییت؟

ئهمه چ گیتاوه به که ریشی گرتووم؟ نه خیر گیتاوه نیه زیاتر گومانه له م کابرایه که ناوی سواری له خۆ ناوه. گومان له بونیکی ناشنا ده که م، له هه مان کاتدا به نابه جیی ده زانم بلیم" جا سواریه کییه؟
نه خیر ئه وه من نیم؛ پاکانه ده ده م له م پرسیاره گه وره م (له به ر خۆمه وه وتم) هه مرچهنده ئهو گویی له هه یچ وشه یه که نه بووه به لام داوی لیبوردنی لی ده که م، خایش میکوئم تاغا!
من ری به خۆم ناده م پرسیاریکی وا پوچ له م کابرا به ریز و سالاره بکه م. تازه کار له کار تر از او وه ده بی وه ک پرسیاره که ی ئه لوون بیئوشم! جا چی بنۆشم؟

نه خیر من به هه یچ شیویه که یاسی نۆشینم نه کرده وه، کاک سواریه ریک له به رامبه رمدا داد نه ییشیت، که هه لده ستم، ئه ویش له گه ملدا هه لده ستیت، ئه مهش مه سه له یه کی زۆر ئاساییه وه هه موو رۆژیک به شیویه که له شیویه کان له هه موو شوینی کدا دوباره ومیلیون باره ده بیته وه ومنیش ئه وه نیم خوا نه خواستا بلیم" ئهمه یه که م جاره رو به رووی یه کتر بینینیکی وا ئاسایی بو مه ته وه. ببورن ئه وه من نیم، یه کتر بینینی ئاشنایه که به ئاسایی دابنیم، نه خیر حاشا ده که م، جا بۆ ئاساییه؟

پیم وا بی مه سه له که چاوپیکه وتنی ئاسایی ئاشنا که م نیه، هه رگیز، مه سه له که زیاتر ئهم بیانیه سیس وره نگ زه رده یه وجیگای یه کتر بینینه که یه، دوو ریش نییه ئاوازی تانگۆ که بیت: نه خیر من هه رچییه که روو بدات ئۆباله که ی ده خمه سه سه ر ئه وه کانی دی؛ ئهمه کاریکی ئاسانه و به هه موو که سیک ده کریت: مه سه له که خۆم، خۆم به لام به که س مه لین؛ به که س مه لین که وا دلیکی ویران بووم بیوه یه!
ئا ئه وه کاری خه ونه دوره کانه: ده زانم، ده زانم به م زووانه منیش ده رۆم و چاوم پی ناکه ویت: بستیگ خاکم بۆ ته رخان ده کریت و رۆژیک له رۆژان ئاسه واریشم نامینیته وه وه کو هه ر چۆله که یه که: هه ر گلا یه کی پایز: هه م هه ژاریکی لی قه و ماوی ئهم به ر و ئه و به ر" که که سیک ریگای ویلی له به رده م بیت، ئیتر ئه وه که ی تر ئاساییه، ئاسه واری چی به سوودی چی دیت" به لام داخی گرانم هه ر ده مینیته وه: بیلاوه کان قوما ر و سه ودا کاری به چاره نووسی نان لی برا وه کان ده که ن: ژه ره کانیا ن ده خه نه ناو میسک: ده یانه ن شه ریا ن پی ده که ن: دنیا یه کی ده ویت هه تا درکی پی ده که ن، ئه و سایش دلم هه ر بۆ دله هه پسه سا وه کان: بۆ چاوه روانی منداله کانیا ن ده قریچیت!

جا ئه وه چ سوودیکی ده بیست؟ هه یچ، ئه وه نه بیست منیش وه کو ئه وان گۆزانی به بالای ئاواته ئه وینداره به جی ماوه کانی میژوو ده لیمه وه" به رز بیت ئه وه ده نگه، به رز! هاواری! ئه وه ده نگه ده ناسمه وه، ئه وه ده نگه خۆمه: مه سه له ی خۆمه، له گۆریشدا م گویم لی بیت ژیا م دیته به رانه خیر، ئه وه هه یچ په یوه ندی به سواریه وه نیه: ته گه ر سواریه ن به وایه و نه بیست من خۆم سواریه که م به هه موو که مو کۆریه کانیه وه .
مه سه له که هه رچییه که بیت یا نه بیست، ئهم بارودۆخه هه یچ له و راستیه ناگۆری که وا من هه ست به نا ئارامیه کی ئاسایی ده که م به ده ستی راسته وه جگه ره به جگه ره داده گیر سینم و به ده ستی چه پم سه رم ده خو رینم: خیرا خیرا میز ده که م: قووری و کتری به پیچه وانه وه چای تیده که م چونکه قووریکه بچوکه و به رگه ی چای خوار نه وه که مان ناگریت: به در یژایی رۆژه که چای لی ده نیم، وه هه یچ یه کی که مان با یه خ به ساردی و گه رمی چایه که نا دین، چونکه خا وه ن ماله که له وی تیده په ریت: ده بینیت په نجه ری مو به قه که به هۆی هه لمی چای کولان یا

ھەلمى چىشت لىنان تەماويە؛ ئەترسى خانم شوتە دەبى بەبەردەوام يەككىمان پەنجەرەكە بسىريت، وای لى ھاتوۋە رقم ھەستىت لە خۇراكى گەرم

كاتىك پىسىارى لى دەكەم: "ئى ئەحوالت چوینە، خاسى؟" ئەو لە ولامدا دەلىت "خۇشبیىت ھەياتە گەم. تەلەفۇن كىردىد؟ كە رۇژ باشى لى دەكەم. لە ولامدا دەلىت "خۇشبیىت ھەياتە گەم وە سەيارە بەنەمان؟

كاك سوارە شەو باش.

لە ولامدا "خۇشبیىت كاكە، ۋە قەتار چم خاسترە؟ نەنەمە ناوى؟

(۸)

دهبی ئه م کابرایه وا ناوی سواره ی ناشنامی له خۆی ناره کی بیت؟ بۆچی وای له خۆی کردوه؟ سه رلی شیواو و گیتز؟
بۆچی ئه و نده درۆی زل زلم بۆ ده کات، شهرت بیت زمانی بزم هیشتا تۆخه ی ناکه م
ناخ گهر میوان نه بوایه!

ده لی: به چکه شه و کان له تۆله ی سه ره له گردنی داره کانی که لات، داره زله که ی ناوه راستی فلکه که ی مه سفا ئه لو ندیان سه بریوه تا
خه لکی شاره که له سیبه ره که ی بی به شی بکه ن: ناخر بلی هه ی نامهرده کان، بۆچی هه سادته تان له سۆزی داره که مان دیت؟ خۆی باوه شی بۆ
بی چاره کان کردۆته وه و له نامیزیان ده گرت: لیان به یه کتری ده کریته وه؛ به سه ره اته کانیان بۆ یه کتری ده گیرنه وه، ئه لی ئۆرکیسترای
ماسی فوریله ی شو به رتن، هه روا باسی فرۆشتنی لوله و نامرازه کانی نه وته که ده کات: باسی تالان کردنی کویدی و رووخاندنی ویستگای
شه مه نده فهره که "خهره مردیگه" ده کات: ئه ی خه لک به چی بچن بۆ جه له ولا "حه سیبه ده بوت: جه له و له و" ئه و هه مو مه ر و مریشکانه به
چی بۆ شاره که به یین؟

هیچ دوور نیبه ئه م کابرایه من به گیله پیار بزانیته، هه وو، جا کی ده زانیته ئه م کابرایه چۆن بیرده کاته وه؟ پرسیاره کانی سه رسامی
کردووم، هه روا عه بییش نیبه دان به ترسه کانه بنیم ناخر سه یاره ی چی؟ قه تاری چی؟ نه نه مه ناوی چی؟

ئه م به یانیبه بۆ گومان کردن له دایک بووه؛ بۆیه منیش هه تا دیت گومانه که م قولتر ده بی! اتازه ناشتوانم به شیوه یه کی تر بیر بکه مه وه "
ئاویگ برژیگ گرده و نیوگ!"

گومان له هه موو شتیك ده که م: شه و بو، له پاریسه وه بۆ ئه مستردام به قه تار سه فهرم ده کرد، ئافره تیک به فهره نسی ئیواره باش کرد و
رسته یه کی وت، به ئه نگلیزیه کی شه وه پیموت زمانه که ت تیناگه م، ئه جا ئه ویش به ئینگلیزیه کی شر و به ده ست قاچ وتی: تۆ له ده ست
سه ددام هه له اتوو؟

هۆشیار: نه خیر!!!

ئه ی له م چاره یه! برینم که مه، ئه میش هاتوو ئه و نده ی تر برینه کانه ده کولینیته وه، من له کوی ده توانم به رگه ی ئه م هه موو برینانه بگرم؟
ئافره ت: قاوه ده خۆیته وه؟

هۆشیار: به لی

ئافره ته که قاوه و کۆلا و ناوی دامی له گه ل سه موون و گوشت! او وتی "بیره ناخۆیته وه؟

هۆشیار: نه خیر

هۆشیار: تۆ خه لکی کوی؟

ئافره ت: خه لکی تائیتی.

هۆشیار: خه لکی هائیتی؟

ئافره ت: نه خیر خه لکی تائیتی، له پاسی که هائیتی کان رهنگی پیستیان ره شه، ئیمه ره نگمان وه که ده بی نیته ئه سه ره؛ به روویه کی خۆشه وه
وتی "من جوته م له زکدایه!" بای!

هۆشیار چی پاره ی خورده ی هه بوو خسته ی ناو گهرفانی و سه فهریکی خۆشی بۆ خواست!

بۆچی ئه و ئافره ته به و شه وه له ناو ئه و قه تاره ئه و پرسیاره ئاراسته ی من ده کات، به بی ئه وه ی وشه یه که له گه ل یه کدا بلیین؟

- هه ر ئه لی کۆتره سپیکه یه!

هه وتی له و ماله ده ژیم هیچ کۆتریك له ته نیشت په نجهره ی ماله که دانیه شتۆته وه؛ به لام ئه و روژه له به رده م ته له فزیونه که ی (حه وت برا)
ته ماشای هه و له کانه م ده کرد: فرۆکه کانی ئه مریکا بۆ مباباران عیراقی ده کرد، له م کانه دا کۆتریکی سپی جوان له به رده م په نجهره که
نیشته وه؛ ئیمه ییش له و ناوه راسته دا گیتز ببوین.

فههاد: ها تهو کۆتره سپییه!

هۆشیار: جهنگه، جهنگ، تۆ چی ده کهی لیره؟

کۆنتراستیکی ده گمهن دهسه لاتداریتی کرد؛ چاویکمان له تهله فزیۆنه که بوو و چاویکمان له کۆتری ناشتی: ته ماشای ده کردین: سه بر تهوه بوو لیبی نزیك ده کهوتینه وه، نه ده فری زهق زهق چاوی به چاومان ده نا! دوور نیه گالتهی به ئیمه هاتی: ناشتیتان ده ویت؟

- فهرموون تهوه جهنگ!!

کارتان ده ویت؟

- تهوه بی کاری یا خزمه چیتی!

بیکه نینتان ده ویت؟

- فهرموون تهوه جهرگ سوتاندن!!

سورکیو وتی: "له وه به بهو نیگایانه وه پیمان ده لیت" دنیا وا نییه که ئیوه بیری لسی ده که نه وه: کویلا یه تیه: ئیوه کویلهن: ئازادی له بری کویلا یه تی به کار ده هینریت: زیره که تهو کهسه یه له مه تهی بگات!!

سورکیو وتی: "نشته وهی تهو کۆتره سپییه له کاته دا له ته نیشته په نجه ره که هیمایه که بۆ نیازه کانی ئیمه: ئیمه نه جهنگی شه وه مان ده ویت و نه جهنگی شارستانییه کان: تهو جهره شه رانه شه ری ئیمه نین: دوو قه له ره شه کهن و به یه کتری ده لین: "رووت ره ش": دووریش نیه ویستبیتی پیمان بلیت: "له وه تی زه مین زه مینه: هه روا به ده ست ده سه لاتداره کانه وه ده سوتینریت: به لام دنیا هه ره تهوه نیه: ته ماشای من بکه ن: دنیا هه ره شه نیه: خۆشه وستی و جوانیشه: خه م مه خۆن ته مه ته نه ها چاره نووسی ئیوه نییه: ته مه چاره نووسی ملیونان مرۆقه!

بۆیه "دل هه ره یه کیگه وه سه وه بر ده گه سهی!"

له م لای شه وه کابرایه که به ناوی مام سواره ته وه قه م له گه ل ده کات!

تۆ بلیت شتیکی نا ئاسایی رویدا ییت؟ جا تهو شته چییه وا رووی داوه؟ هیچ دوور نیه تهو کابرایه ریبواریکه ریگاکه ی وون کردییت، دووریش نییه هه ره ناگای له ئامانجی ری گرتنه به ره که شی نه ییت، هه ره وا به هه وه سه ریگه ی گردو وه ته بهر" کی ده لیت تهو کابرایه ریبواره "هه مان تهو پرسیارانه له خۆم ده که م" جا کی ده لیت من منم؟؟

ته ماشای ده ورو به ری خۆم ده که م، ده بیتم ژووره که م جیاوازیه کی وا نییه له گه ل ژووریکه ئاسایی ناو مالیکه هه ژاری قه راخی ته لو، هیچ به لگه یه که نییه که تهو ژووره به شیکه له جیگایه کی ناسراو به شارستانییه ت: سه ر دیواره کان به تابلۆی ره نگا وه نکه جوان و پرمانا کانی شیرین و ژبان رازا وه ته وه له گه ل وینه یه کی گه وه ری نافرته تیکه به سالا چوو، چاوه پر پرسیاره کانی پیم ده لین: "تۆ لیره چی ده که ی؟ پیت وا بوو لیره رزگارت ده ییت؟ پیت وا بوو لیره شه وشۆر کۆتایی پی دیت و به ئاسووده یی رۆژگاری داها توت به سه ره ده به ی؟ روخساره گرۆلۆ چاویه که ی وینه ی ره نج و ماندو بوونیکه بی وینه ده رده بری، هه ندی جار خۆم پرسیار ده که م" بۆچی تهو وینه یه له ناو ژووره که م هه لو اسراوه؟" به لام ولا میکی وام پی نییه هه ره ته وه نده ده زام هیزیکه زۆرم بیده دات.

هه ندی جار ده لیم "هه ره ته لیبی میم حوسنی یه، نه خیر ده قاوده ق خۆیه تی. بروانه ناوچه وانی، بروانه، بروانه، چۆن گه رمی به رده سپیکانی چه مه وشک بوه که رهنگی پیستی قاوه یی کردووه: سه ریچه که ی سه ری له هه مان تهو سه ریچه ده چیته وا عه زیز بۆیی هینابوو": کتیبخانه یه کی بچوک، ناسیاریک پیشکه شی کردم، کتیبه کان به په رش و بلاوی له سه ر یه ک دانراون و له سوچه کانی ژووره که رۆژنامه، کتیب و په ری به که لک و بی که لک بلا بوونه ته وه: ته په لیه جگه ره که له جیگا خۆشه ویسته که ی خۆیدا به ریزه وه جیی خۆی گرتووه، منیش به هه مان ریزه وه ته وهی خۆی بیه ویت ده ییده می، سوتکه جگه ره و پاشماوه ی جگه ره کیشراو و نه کیشراوه کانی تی ده که م، به راستی هارمۆنیه کی له بهرچاوه له نیوآماندا یه: جیی نوستنیک کاتی خۆی یاد و سوعدا پیشکه شیان کردم: بۆ من وه کو جیگای نوستنی ره زا شایه، هه ره ته لیبی باشتترین دارتاشی دنیا به شیوه یه کی تایبه ت بۆ منی دروست کردووه. کاتیک له سه ریدا پال ده که وم شا به گوتم

نازاهم ههروا میزیکه نووسین کاتی خوی جه بار پیشکەشی کردم. میزیه نویسنه کهم که گابریه لا سهر دینی کاتی خوی پیشکەشی کردم، جه بار بردی بۆ ئه ته ئی به بایه خ و به ها که ی؛ فهرشه کهش یه کی که له دووره بیبینه ئه لی فهرشی کاشانه، ئه مه ش دانشتووی پیشووی ئه م ژووره پی... ش که شی کردم! ئه و ی بۆنی شارستانییه تی پیوه بیت ته له فۆن و فاکسه که یه، که چی ئه مه ش بووه به تاگر و ده مسوتینیت کاتیک زه ننگ لیده دات به ترس و له زبیکه وه دهستی بۆ ده به م، چونکه هه ر جاریک ئه رکیکی زیاترم به سه ر دیت؛ ئه ر که له دوا ی ئه ر که؛ جاریک دوا ی چهنده هزار گلایه کم لی ده کن، منیش ته نها گلایه پایزم له لادا ده ست ده که ویت! پیان وایه له سه ر بانق دانشتووم یا بۆ له چاپ دانی ده بۆ پازده لاپه ریه که و چهن دین ئه رکی تر که به دل و به گیان جی به جیم ده کرد ئه گه ر کات و پاره یه کی که مم هه بوایه!

مونیر سه ر له نوی دوو یاره ی پرسیا ره که ی ده کات که ره نگه پینج سه د هزار جار لیی کرد بیتم: بۆچی هیچت نیسه، ئه ی ئه و هه موو ساله چیت کردووه؟"

هۆشیار: ته نها قاچاخچیتی و دزی و جه رده یی و گه وادی و جاسوسی تی و ماستار کردم نه کردووه، ده نا هه ر له کریکاری بیناسازی و که ناسی و ده و اجن و وه رگیری و پینتزا کردن و قاپ شو ردن و زه لاته دروست کردن هه تا فه رمانبه ری و که لنه ری و ماموستایه تی و چهن دین کاری ترم کردووه؛ مه راتی باو که مه بۆ من ماوه ته وه، کتومت له باو کم ده جم، نه که ته نها به ره نگ و شیوه به لکو له بواری کار کردنی شدا، کو بییه کی ئه وم، ئه و له خوا یاخی بووه رۆژی کریکاری نه وت سازی بووه، رۆژی برین پیچی له شکر، باره له لگر، پاسه وانی بیناسازی، شاگرد فیتهر و فه رمانبه ری شه رکه تی بیمه، خاوه ن هه وت سه نه ته و هیچی له گیرفاندا نییه!

مونیر: کاره کانی له یه ک ناچن!

هۆشیار: پیش ئه و ی به رنامه ئابووریه کانی تاتشه ر و ریغان به سه ر جیهان سه پییت، له سه ر باو کم تاقیکرایه وه، پاش سه ر گردنی ئیستا وا به سه ر منی ده سه پیین!

مونیر: ئه ی به چی ده ژیت؟

هۆشیار: به هیوا!

مونیر: کیلوی به چهنده ده فرۆشیت؟

هۆشیار: من سه ر له کرین و فرۆشتن ده رنا که م، وه ک پیم وتی، زۆر کۆله وارم، ئه گه ر که سیک له هیوا کانی بویت، باقیشی ده ده مه وه!

مونیر: جا بانکروژت ده بیت، به بی هیوایی ده مینیته وه، ئه و جا چی ده که ی؟

هۆشیار: هه تا ئه لوه ن به ریوه بیت، هیوام ده بیت!

هه تا ئه م به رو ئه و به ری هه بیت،

منیش به قه د بالا که بیان هیوام ده بیت

هه تا بۆنی چاتره یه ک، هه ناسه ی ئه لوه ن زاده یه ک،

که لاتیک، خهنده ی سه ر لیوی مندالیک ما بیت

منیش له گه لیاندا هیوام ده بیت!

مونیر: هیوا کانت باسی چی ده که ن؟

هۆشیار: بالای مرقف ئه و هنده به رزیبیت، رۆژ بجه نه بن دهستی راست، مانگ بجه نه بن دهستی چه پ، پیسه کیان له م به ر ئه لوه ن بیت و پیسه کیان له و به ر، ئه ستیره کانیش له ده وریاندا گۆرانی "وه ی له من یاخی، تو گولی ناو باخی" بلین!

مونیر: بۆیه قه ره چه کانیش له و ته ی ئه لوه ن به ره و ئا واته کانیان به ریگا وه ن! هیشتا بی تا قه ت نه بوون له چرینی گۆرانی:

ئیمه دوورین، ئه وان دوورن،

هیوا کاتمان هیشتا دوورن

دوورن، دوورین

بهلام ئیمه له سههر ریگاین

رۆژیک دادیت

ههر رۆژیک بیت

ههر به هیوا کاتمان دهگهین ههر پیمان دهگهین

بهلام ئهمه ههر ناکریت! ودهمه وهم!

هۆشیار: دهبی ههتا پیمان بکریت گهشه به خهیاڵ و خهونه کانی شیمان بدهین! ئهی سمبۆله کهی سهدهی بیستهم، نه بیوت "با ریالیست بیین، ئیمه ههولی ناگونجاو دهدهین!"

سهباری ههمو ئه م بارودۆخه بیفهره، کابرایه ک هاتوو به ناوی سواره و له ده رگام ده دات!

راسته ههندی کهس هه ن ئه و نه ده شارستانییه هه له سو کهوت ده کهن، ده رگا له هه ندی ریبار ناکه نه وه، مرۆف ده بی یه که م جار ته له سه فۆتیان بۆ بکات؛ به ههمو ریزی که وه پرسیار بکات "کاتتان ههیه جهنابتان کاتتان ده بییت بۆ یه کتر بیین؟ ده توانم سهردانیکتان بکه م؟ به لام هۆشیاریک خه لکی شاریک بیت له دیرزه مانه وه کاروان سهرا بو بییت، چۆن ده رگا ناکاته وه؟

ئه لوهن وتی: ئه وه بیست و چوار بلیۆن سهاله ده رگام به رووی کهس دانه خستوو ئیوهش، ئه ی ئه وان ه ی وا به رووتی له دایک ده بن، ده رگا کاتتان به رووی کهس دامه خه ن. ده رگا ته نها به رووی شه وه و به چه که کانی داخه ن، سه نگه ریان بۆ دا به زرینن، راویان بکه ن ر ی . . . ن بکه ن! ههر بۆیه ده رگا بۆ میوان له سه ر پشته، مال مالی میوانه، به لام هه ی رووی پاره و پوول رهش بیت وا به م شیویه رهنگی زهرد کردووم!

به هه مان شیوه یهش ده لین: ئه وه نزی که ی سه ده یه که، بگره زیاتر، ئه وه ی روو له ماله کانی قه ره ئه نگوی وقومرغان و قه له م پاشا و یاغسه مه ر و مالمومه و گاپیلۆن و ئولاغلو و ده ور به ریان بنی، پرسیار بکات: پوری میوان راده گرن؟ پوری: میوان به خیر بیت، وه ی به خیریین به سه ر چاوان کوری خۆم.

بهلام ئه م کابرایه به راست میوانی منه؟ یا من میوانی ئه م؟

رهنگه ههردو کمان میوانی ئه لوهن بین؟ هه یچ دووریش نه ئه لوهن بیت خۆیی لیم کرد بییت به سواره بۆ ئه وه ی هه والی به ماسی بوونی مامۆستا محیدین، ریاز، وه رگی، ئیسماعیل خانمه پی بگه یه نیت و چۆن هه موویان خه نیون به گه یشتنی محیدینی ئه لوه نزا ده و چۆن وه کو جارن بی ده نگ و هیمن نییه، هه ست به ئازادی و ئاسوده یی ده کات، گۆرانی ئه چری و هه موو دانیشتوانی بنه که ی هینا وه ته دو ان، پرسیار له دوای پرسیار ده رباره ی ئه م به رو ئه وه به ری لی ده کهن، ئه میش به ده نگی به رز، به زبانه شرینه که ی، جوان بۆیان ده گه ریته وه، ئه لیبی ئه وه چهنده سه ده یه که له هه وال و مه رگه ساتی ئه م به ر و ئه و به ر ئاگادار نین، هه ر وا وتی "ئه وه ئه چیت زۆر ده م یکه چاوه روانی محیدین، ئه وا به یه ک شاد بو نه وه".

له ناو ئه م به سه رهاته دا بووم، چاوم به هه سو و باوکی هیلانه کهوت، چاوپیکه وتنیکی ئاسایی وه کو جاره کانی تر، هه یچ هیمایه کم به دی نه کرد بۆ هه والیک شوم، هه والیک بهو راده یه کز و که ساسم بکات، ئه وه نه بییت کاتی پیس وت ئه مرۆ ناتوانم پیس، هاتنه که م دره نگ ده کات، با بۆ سه ی بی نیته وه . ئه و وتی "قه ی ناکات، ناخه م ئه گه ر نه یه یه ت! پرسیاریکم له خۆم کرد" بۆچی باوکی هیلانه وام پی ده لیت؟" تومزه ز هه والی مه رگی له خوا یاخیکه یان پیسه.

هۆشیار: که ی؟

هه سو: نرۆژی ههینی رابردوو!

داخم تۆ چه نیم هه چه قینه نی

په ری به خت من تۆ چه شینه نی

له ناخدا دهنگیک به رزه بیته وه "که سیا چه مانه ی ئه م بهر و تهو بهر به شهوان پاسه وانیم ده کات" تهوه چه نیکه وا که هه میسه پاسه وانیم ده کات؛ پاسه وان ی ده که م "بوچی ریک دوینی شهو خه و له چاوی کهوت؟

تهوه وا دوینیش شهو به سه ر هات؛ شهویک؛ شهوان ی دریز؛ به دریزایی میژووی زهوت کردنی مرۆف بوونمان

ئهوا سه ر له نوی شهو هات!!

که ده بزانی ئه م به یانییه میژوو کۆتایی پی دیت، بوچی هه ر به تاریکی کۆتایی پی نه هات؟ لهو کاته دا که گه ر دوون پشو ده دات، بوچی هه ر به جاریک نه بوو به دوا پشووانی؟ رۆژی داماو بوچی ئه م ئه ز به ته به بهر خۆی ده دات؟

ئهو له خۆشی مرۆف هه لدیت، که چی مرۆف داری دراوه ته رۆحی! به راستی ئه مه کار نییه ده یکات؛... نه خیر؛ نه خیر؛ نه خیر وه ره؛ وه ره؛ ژوره که م پر بکه له تیشکه ئالتونیکه ت؛ نایه لن بیی؛ چی؟ نایه لن بیی؟

(۹)

هه چهنده ده بهیمن و ده بهیم، ئه م به یانییه، ته نه ا به یانییه ک نییه؛ بیست و چوار سه عاته؛ هه موو روژی که؛ هه موو باری ژیانی
ئه مرۆی زۆریه مرۆقه کانه؛ گالته به خۆم ده که م، ئه گهر بلیم "هه ر من به م شیویه ده ژیم و بیرده که مه وه" نه خیر هه ر من نییم، به تا قی ته نه ا
له م سوچه به دهستی ئه و هیزانه وه گیرم خواردوه که مرۆف بوئم زهوت ده که ن؛ هه ر وا هه ر من نییم که ناچار ی تاوانباریم ده که ن؛ من
نامهویت تاوان بکه م؛ من ده مهویت به بی گیروگرفت و ناحهزی و دوشمن کاری هه ناسه بکیشم؛ نامهویت بۆ له ته نانیک رسوا بکریم؛ چی
زۆره؟ نان زۆر! کوره چی زۆره؟ بهرد و ئاسن؛ ئاو و قور و که رهسته ی زۆر و زه بهن بۆ مال دروستکردن؛ چی زۆره؟ ههستی دلدار ی و عه شق!
جه میل؛ تو که ی واز له م قسه قۆرانه ده هیئی؟ می شکت بر دین، ده بی ره وه مالت ئاوه دان نه بییت، ئه م هه موو فره بیژی هه فلسیک
ناکات، به راستی من خولقی چه قه چناوه یی تو م نه ماوه!

شاخهوان؛ جه میل بروانه، بروانه ئه وانه چۆن له گه ل یه کتر ده دوین؛ به په نجه یه کتری حالی ده که ن؛ ده میان ده جولیننه وه به لام زۆر جار
ده نگیان له ده ست داوه، ده نگ ده رنا که ن، هه ندی جار ته نه ا هاوار ده که ن؛ له چه که یه کدا دوو که س ده بیته خاوه ن پاره و هه زاران و ملیونان
که س برسی و ویران ده بن! به هیمای چه نجه یه کیان نرخی خۆراک بهرز و نزم ده بییت! له سه ر ئاستی دنیا به کۆمپیوتهر له گه ل یه ک ده دوین
و یه کتری ده ناسن به بی ئه وه ی روژی که له روژان چایه کیان پیکه وه خواردییت!

ئه مانه و خاوه ن مۆنۆپۆله زل هیزه کان موو ناچیت به به یانیانه وه، ئه مانه سه ری مارده که ن، ده بی ده سه لاتی ئه مانه پان بکریته وه!
جه میل؛ جا ئه مانه هه قیان چییه؟

شاخهوان؛ چۆن هه قیان نییه! ئه مانه، ئه مانه ناچارم ده که ن ده ستم به خۆینه که یان سوور بکه م؛ دوو چاری ده سیریزکردنم ده که ن؛ سنگیان
هه لته کینم؛ وای له م روژه ترسناکه؛ وای له فرمیسیکی دایکان و ره ش پۆشه کان!
جه میل؛ من هه قم نییه به م به زمه وه، من له ربی خۆم دیم و ده چم، برواش نا که م ئه وان کاریان به منه وه هه بییت
شاخهوان؛ ئه ی بۆچی دوینی نرخی کیلۆیه کی برنجی شاره زوور له سه نجا فلسه وه بوو به دوو سه د دینار؟
جه میل؛ برا شاره زووریکان هه ر وا گران جان بوونه!

که مال؛ جه میل، باسی شاره زوور به خراپه یی مه که، ئه وان هه قیان چییه! ئه و قوربه سه رانه ده بی باریک پاره به دن به بانزین و نه وت و جگه ره
و پوشاک!

شاخهوان؛ جه میل ده بی هیرش به یی! تاوان بکه ی، تا سستی می تاوان و ره گباره کانیا ن بجه یته ناو مۆزه خانه ی به ره به ریته، بیانکه یته به
په ن! چیتر که س شانازی به چه کی سه ر شانی نه کات!

که مال؛ ریگایه کی تر نییه؟

شاخهوان؛ نه خیر؛ چه کفرۆش ئاشتی بۆ چییه؟ ئاشتی ئیمه ی نایهویت و له هه رکوی ده نگی ئاشتی به رزیته وه، ئه وان له ژیر پیی
داده نین! گیله پیاویک بروای به قسه زله کانی ئه مانه ی کرد، هات بۆ ئیره، پییانی گۆ؛ من هاتوم بۆ ئاشتی!

ئه مانیش هه موو قسه کانی خۆیا نیان له بیر چوه وه، کاریکیان کرد، یه کسه ر که له په چه ی بکه ن و به نامه ردی ناردیان بۆ ژووری
هه لواسین؛ نرخی گیلایه تیکه ی دا! ئاخه ر جه نه رال و چه ک فرۆش و ئاشتیان وتوه؟ له وه یش سه یر تر، چی ته نه دازیار و پزیشک و مامۆستا
هه یه به، به هه موو ته قلیانه وه نامه یه کیان بۆ نه ته وه یه ک نه گرتوه کان و ریکخراوی مافی مرۆف و شه ش و حموتقرا تیکانیا ن ناردا!

جه میل؛ چاکیان کرد، ئه ی چی بکه ن؟

شاخهوان؛ گۆرانی؛ هه ی ریوی ریوی .. هه ی

ریوی بی ئیمان ... هه ی بلین!

ئه مه وه ک ئه وه وایه، داوا له جوتیاریک بکه ی، زهویکه ی نه کیلیت، به بی ئه وه ی پوولی بده یتی یا نان و بهرگه! ئه ی به چی بژیت؟؟ یا داوا له
کریکاریک بکه ی چیتر کار نه کات، به بی ئه وه ی بیژینیت! ئاخه ر ده مریت!! کی گیلایه تی و ده کات؟

تی گه یشتن؟ جاریکی تر زاتی ههنگاونانی وا ده کهن؟؟ بروا ناکه م! کوره نه تهوه یه کگرتووه کانی چی مافی ته ره ماشی چی، کوره چهک فرۆش؛ (زه مییل فرۆش) نییه!!

ده بی چهک فرۆش و جه نه راله کان و په رله مانه که بیان له ناو مه تره پۆله کانیا ندا سه ریان پان بکری تهوه؛ ئینستیتوت ته کانیا ن هه لته کینریت! جه مییل: وه لالا ئه م هه موو سه رپان کرد نه وه یه به من ناکریت! داوا ی لیبور دن ده که م! ئنۆ هه موو کاته که باسی خۆ شه ویستی و ناشتی ده که ی، که چی تۆیش وه کو ئه وانی تر له سه رپان کرد نه وه مرۆف نایه تته خواره وه! نه خیر! به راست، بۆ شارستانی کان چه کفرۆشیش ده کهن؟ که مال: نه خیر! ئه وه پر ویا گه نده ی که سه دوا که وتووه کانه! ئه مانه گول فرۆشی ده کهن!!! مام جه مییل، ئه وانه مرۆف نیین، فیرۆسی تر سنای کی دژ به مرۆف! مرۆف ئه و که سه یه هیه چ جو ریکی چه وسان دنه وه ی مرۆف له لایهن مرۆقه ره قبول نه کات، ئه وه ی به پیچه وانه رفتار ده کات مرۆف بوونی له ده ست ده دات: مه سه له که ییش به په له ی یه که م سستی می چه وسان دنه وه یه و ئه وانه ی که ده یار یزن و له سه ر لاشه ی ملیونان مرۆف به ربوه ی ده به ن!

جه مییل: ته ها! ئه وه گالته ییش پی ده که ییت؟ ته ی بۆ ده لین ئه مانه پیشکه وتوون و ته قلدارن؟

شاخه وان: ته قلی چی؟ ئه مانه ته نه ها ته قل و هۆشی پاره، بۆ سه، راست چه پ کرین فرۆشتن راست چه پ دۆلار مارک راست چه پ قازانچ زه ره ر راست چه پ جهنگ ناشتی راست چه پیا ن هه یه، چه کی پۆست مۆدیریا ن هه یه! بۆ ناشتی پاراستن و ته بایی له نیوان گه لان" چه که مۆدیرنه که شیا ن به و خواره ده فرۆشن، هه ندی جار پیشکه شیا ن ده کهن!

جه مییل: ته ی ته گه ر پییا ن بو تری ت" مرۆف گونا هه، خوا بۆ قوربه سه ری خه لقی نه کرد وه، بۆ چی جلوبه رگی خاکی له به ر بکری ت، به یانیا ن زوو بۆ مه شق کردنی راست چه پ راست چه پ له خه هه ستن"

شاخه وان: ته وه سه ر له نوی ها ته سه ر! خوا ی چی، ته گه ر هه شبی ت یا خوا یه کی خوین خوار و سادیسته، یا به جی هیش تووین! ئاخه ته گه ر هه بی ت، چۆن ئه م هه موو ویران کاری و قه تلوعامه قبول ده کات؟ ته که ر شتی وایان پی بلیت به شیت له قه له م ده دن!

که مال: ته ی ته گه ر پییا ن بو تری ت" بوونی پاشا و سه رۆک زۆر بی سو ده و هیه چ له ژیا ن نا گۆری ت؟

شاخه وان: ته وه چی ئه لیه ی؟ له هۆله ندا له ژیر وینه ی پاشا ژنه به ربو که که یان هوکیان دام!

جه مییل: چۆن؟

شاخه وان: چاک، زیندانه تاقه نه فه ریکه ی دینه اک له ناو ده ست ده چوو!

جه مییل: هه ی رۆ بۆ له ویش زیندان هه یه!

شاخه وان: ئااااا! پاشان دا وه ری هوکومه تی پایه به رزی هۆله ندا ته وه نده عه داله ت دۆست بوو، ته وه نده مرۆق دۆست بوو، تا وانی دزی کردنیا ن خسته ئۆبالم! گوا یه من بۆ دزی کردن له ئه لمانیا وه چومه بۆ بالو یزخانه ی عیراق له لاهای!

که مال: دزی چی؟ نه مه ده عایه یه ده یکه ی، خۆ یه کجاری ته وه نده که ر نیین!

شاخه وان: کوره ئه مانه که ری پۆست مۆدیرن، به ئاشکه رای ی جو ته ناو هشین! که ناوی ناشتیا ن هینا، بزانه مه به سستیان جهنگه، سه رۆکی ناتۆ، که بکوژ و بری دنیا یه، تاج و ته ستیره ی جو ر او جو ر هه لئا گری ت، به پیچه وانه وه، خۆ ی و دار و ده سته که ی قات له به ر ده کهن و که ره وات ده به ستن و هه ر به و شیوه یه ش شه ر به رپا ده کهن، ته مه ملیتاریزمی پۆست مۆدیرنه! خۆ وه ک که ر و ولاخه کانی لای خۆ مان نیین که هیشتا له قۆناغی مۆدیرن! شانازی به ته ستیره که ی سه ر شایان ده کهن! ته و رۆژه کابرایه کی" رۆشنبه ر" که ده رگایه کی گه ره ی له ژیر ده سته، به ئاشکه رای ی، به رۆحی کی زۆر دیموکراتییا نه وه له ته له فزیۆ نه که یاندا (له ته وه له کانی مانگی سی) وتی: "ده بی نووسین به گویره ی یاسا په روه بکری ت، ته وه ی سنوری یاسا بشکینی ت، ده بی به قورسترین شیوه سزا بدری ت!"

- ئاخه نووسه ر و یاسایان گو توه؟

- ئازادی نووسین چه ند په ره گرافی یاسای ده کات؟

ئهم کابرایه له سه ر وتاری رۆژنامه که یاندا ناماژه بۆ قازه سهیره که ی کرد، هیچ نه مابوو حزبیکی بی وهی به قران بدات، له بهر بلاو کرد نه وهی چیرۆکی قازه سهیره که که به روسی بۆ مندالان نووسراوه و به هیچ شیوه یه که په یوه ندی به باری رامیاری لای خۆمانه وه نه بوو، چیرۆکیک بوو که تنه ها یه که تاقه مه به ست زۆر به باشی ده پیکیت: خۆ په رسته تی شتیکی نابه جییه!

جه میل: عه جایب!

که مال: ئه ی چینی پرۆلیتاریا چی ده لین، چی ده که ن؟ ئه حوالیان چۆنه؟ شوکر باشن؟

شاخه وان: دهسته کانت ماچ ده که ن، سه لای ئینته ر ناسیۆنالییان هه یه، زۆر ئه حوالی ئیوه ده پرسن، به یانیا ن زوو له سه ره ریگیان بۆ فرۆشتنی ژیا ن و تمه نیان، رۆژنامه ی (بیلد) ده کرن، له کاتی پشودانی به یانیا ندا، زگیان تیرده که ن، و به رۆژنامه ی بیلد می شکیان: له کاتی پشودانی نیوه روان له خویند نه وهی ته و او ده بن! رۆژانه نزی که ی دوو ملیون دانه ی لی ده فرۆشدریت: بووه به سه رچا وهی سه ره کی په ره ده ی سیاسی و کۆمه لایه تی هۆشی پرۆلیتاریای ئه لمانی، یه که م لاپه ره که ی هه می شه به ئافره تیکی روت رازا وه ته وه و له ژیری وینه که ش بۆ نمونه، هه ر جار یه که ته یه کی پۆست مۆدیرن نووسراوه: ئه م کیژۆ له یه زۆر چه زی لی ده کات وماندوو ناییت، به شه و و رۆژ ناما ده یه، چه ز له سه فه ره ده کات بۆ ولاته کانی کاربی! له ناوه راستی شی وینه یه کی تر و وته زه ردیکی تر ...! اکایینه ی جلوه مرگ گۆرینه که یان به وینه ی ئافره تی روت رازاندۆ ته وه!

جه میل: ئه ی بهرپا کردنی شۆرش کۆمه لایه تی؟ یه کسان ی؟

شاخه وان: باشه که یان چلکاو ی سۆسیال دیموکراته کان ده خۆ نه وه!

جه میل: ئه ی نه قابه که یان ؟

شاخه وان: چلکاو خۆری ده ستی به کیتی خا وه ن کاره کان: ده سه گایه کی بیرو کراتیه دژی بهرژه و نه دیه راستیکانی چینی کریکار، بۆ نمونه، له یاسای ژماره یازده ی نه قابه ی بیناسازی نووسراوه: ئه وه ی له ریکخستنی کدا کاربکات دژی سیستمی دیموکراتی و ئازادی یا دژی ده ستور یا بۆ بهرژه و نه دیاندا چلاک بیت ده رده کریت! ئه مه به پله ی یه که م شو عیکان ده گریته وه!

جه میل: ئه ی هاوری شو عیکان ؟

شاخه وان: به حال ده نگیان ده بیسترت! ئه مانیش گوا یه هیشتا به شینه یی خه ریکی پیلان دانان و ریکخستنی شۆرشن بۆ دو ا رۆژ، نایین، با بلیم ده بینن رژی مه کانی ئیره، له م دووره وه، هه موو رۆژیک هه زاران هه زار کس له ولاته کانی ئه و خواره ده کوژن و برسی ده که ن! له خۆپیشاندانه کاندایه وینه ی گیشارا هه لده گرن، به لام کاریان به چه که که یه وه نییه: ئه وه بقیه یه! هه ندی لییان ده لین: هیشتا کاتی نه ها تووه! ئه گه ر لیبی پرسیت: به خیر که ی کاتی دیت؟ پیده که ن!!

که مال: واته له ی تینۆری و پراکسیس له یه کتر دوورن!

عادل: پیش چه ند سالی ک کۆمه لیک هه بوو به کرده وه ش رفتار یان دژی ئه م خویند خۆرانه ده کرد: به لام له بری ئه وه ی هیرش به سه ر ستر کتوره تابوری و بنکه جاسوسی کان و بهر هه مه ی نه ره کانی چه ک و تفاقه کانی بکه ن، ده چون به رازیکیان لی ده تۆپاند! به ریوبه ری بانقی ئه لمانی هیرهاوزنیان کوشت، هه ی ده سته کانیان خۆش، به لام به رازی پۆست مۆدیرن وه ک ناو براو زۆرن! ده بوا یه بنکه که یان بته قاندا یه ته وه!

که ئه م ئه ستیره سوورانه درک به هه له کانیان کرد، بانگه شی ئاشبه تالیان کرد!

شاخه وان: من بیستومه، که ریکخستنی هه ست به هه له کانی ده کات، هه ول ده دات به ئاشکرایی رخنه یان لی بکریت: چاره سه ری بکات ودریژه به خه باته که ی بدات! که چی ئه مانه ش وتیان: "کار من تمام شود!"

کوره بی که ن به خاتری عه ول، بی که ن به خاتری هه ژار کرا وه کانی ئه نده نو سیا: قوربانییه کانی ناو بالو یزخانه که ی یابان له پیرۆ: کریکاره موچه پینه درا وه کانی سیبری و ئۆکرانیا: کوره بی که ن به خاتری قوربانیکیانی چی پاس و بی کاره کانی فه رنه سا و کریکاره ده ر کرا وه کانی بی شۆفه رۆده، غاین هاوزن و فولکان: بی که ن به خاتری کریکاره مانگرتو وه کانی فولکس فاگن له مه کسیک و کریکاره مانگرتو وه کانی له تورکیا یا قوربانییه کانی کوردستان: کریکاره کانی کۆریای خوارو! هیچ سوودی نه بوو، هه زار نه قیزه شیان لی بده ی هه ر هیچ! هه ر ته لی ئیستره که ی ریگای قه له م پاشان: چه فتا خودایش به اتبایه خواره وه، پییان بگۆتایه "با و که که م، برا که م، بکه وه ری، هه ر سوودی

نه بو، " تازه پشتی گویی ئه فهدی ئاره قه ی کردوو! به خۆم چه ند جارم پیگۆ" برا گیان وا تاریکیی دادی، خۆلقی گورگ و جاش و که متارم نییه! نزیکی سعات و نیویک له جیگاکی وشک ببوه و نه ده جولا، پاشان ههر به قسه ی خۆیی کرد!

جه میل: ئه مه که ی؟

شاخه وان: له سه رده می لیبرالیزی نوی، له ترسناکترین قۆناعی نوی مرۆفایه تی!

جه میل: ئه ی هاوریانی ئه نتی فاشیست؟

شاخه وان: ئه لی بنکه ی ئاگر کوژانه ون، که تاوانیک روو ده دات، پۆلیس ئاماده ده بیته، پاشان ئه وان ده گهن، نه ختیکی هات و هاوار ده که ن و بلاوه ی لی ده که نه وه و ده چن بۆ باره کانیان!

جه میل: ئه ی ته که ی؟

شاخه وان: له وه ده چیت سه رده می راپه رینی گشتییه له ولاته کانی خواره وه، هه له کۆنه کان دووباره ده که ریته ره، واته شکستی نوی!

جه میل: که وایته، ده بی کۆلی لی بده ی، دنیا یان چه ند کاولکردوو، با ئه وه نده ی تر کاولتری بکه ن! هیچ برا هیچ... تازه هیچ سوودی نه ماوه، رۆژگاری خۆم ده به مه سه ر!

شاخه وان: نه خیر، ئه مه ش چاره سه ر نییه! تۆش مه به لیم به پوره ره عنا، ئه وه ی پی بوتایه: پوری ئه م جلویه رگه شه چیه له به ر کردوو، تۆ ئه وه نده پاره ت هه به دوو ده سته جلویه رگی تازه بده ی به دوورین!

ره عنا: ئه و جا رۆله بۆ چیمه؟ بۆ چی؟ من سه به ی ئه مر!

- پوره ره عنا ماله که ت له که لاره ده چیت، نه ختیکی ده سته پی به ینه به دوو کیسه چه مه نتۆ ده بیته شتیکی تر!

ره عنا: جا بۆ چیمه رۆله، من ئه مر! ئه مر! ...

ئیتیر، ره عنا، ئه مه بکه، له ولامدا: ئه مر... ئه مر... ئه مر!

جه میل: ئه ی چی چاره سه ره؟

شاخه وان: من فه ته حفال نییم! به لام ده بی ریکخواه شو عیکان ته نها باسی " رۆژی حه شر" نه که ن، ئه و رۆژه ی وا هه موو کریکارانی جیهان له رۆژیکدا مه سه له که لابه لا ده که ن، ده بی هه ر ئیم رۆیش ده س به کار بن، به شی هیزی چه کداریان هه بیته، به رازه کان له هه ر کوی تاوانیک ده که ن، له ناو جه رگه یاندا به رپه رچیان بدریته وه!! هه ولی کاریک بدریت، مرۆف ئه وه نده می شکی به نان ده رکردن و خه مخواردنی پرکردنه وه ی پیدابوستی منداله کانی سه رقال نه بیته؛ رۆلی پاره و پوول له به ین به ریت، دوا هه ولی مرۆف بۆ هه رچی زۆرتری نه بیته، نه بیته به به رزترین مه به سته ی هه ول و کۆش! پاره چیه؟ چلکی ده سته! ئه وه ی باسی دیموکراتی و مافی مرۆف و په رله مانی کرد، پی بلی: ئو، ئه مه گالته جاربه کی کۆنه، باوی نه ماوه، کاتی خۆی زۆر که س پی هه له خه له تان، ئه و ئه قله بۆ خۆت هه لبه رگه، من پۆلیس و له شکر و ده زگا کانی ئاسایش و زانیاری و دادگایی ناو هۆله کان و ئه و هه موو بیرویی فه رمان به رایه تی و هیراشیانهم ناویت، ئه و هه موو یاسانه م ناویت، که به بی ئاگاداری من ده رکراوه! خۆ شه بوستی بیته به زاده ی مرۆفه کان! ئه مه بکریته به یه که م هه نگاو!!

جه میل: له کوی شتی وا هه یه؟ ئه مه خه ونه! پاشان به رازه پۆست مۆدیرنه کان هه موو رۆژیک تاوان ده که ن، واته ئیمه ییش ده بی هه موو رۆژیک به چه ک به رپه رچییان بده یته وه! من هه قم نییه، به چه کیش هیچ نا کریته!

شاخه وان: بۆم هه یه خه ون به شتی جوان بیتم؟ نه خیر خه ون نییه! به لام تۆ وای دا بنی خه ونه! تۆ که خه ون به کچیک یا دیدنه ی که سیک یا فیلمیک، جلویه رگیک ده بینی، هه ولی جدی بۆ پی گه یشتنی ده ده ی، بۆ ئه و خه ونه ش هه مان هه ول بده! پاشان چ هۆیه کی رامیاری، کۆمه لایه تی، ئیدۆلۆژی، پرویا گه نده یی هه یه ریگا له وه بگریته بنکه کانی تاوانباری له جیهان سه رو خوار بکرین؟ به لی! ئه زانم تۆیش هه ز ده که یته بیته به میوانی به شه رم، به له پالیه وه نه ختیکی خه ریکی ریفۆرم بیت، ونه ختیکی باسی سیاسی بۆ کات برده سه ر بکه یته، وا نییه؟

جه میل: نه خیر وا نییه! به لام به ریگای دیالۆکیش گپه رگرفته کان چاره سه ر ده کریته، شته کان یه که جاری وا له کۆنترۆله ی ئه قل و لۆجیک ده رنه چون! تۆ دنیات به جاریک کاول کردوو!

شاخەوان: چما کەم کاول بوو؟ مەن پیموایە، بەم ھەولە مرۆڤ ھەست بە مرۆڤی خۆی دەکات، دەبیست بە بەشیکی ھارمۆنی لە گەل ئەلوان؛ با بلیم وەك ئەو نیگا پر سۆزە؛ ئەو ھەستە کە دایگرتم کاتی بینینی شتیفی؛ برا نە رۆ، برا نە رۆ؛ چاوم بە کەمال کەوت، بینیم، بە چاوی خۆم بینیم، چەند مەزەنە مرۆڤ، چەند بەھایە، هیچ پەپولەیک ناگاتە ناسکی ئەو ھەستانە تەنھا ھەستی ناشتی و خوشەویستی ھەبو و هیچی تر، پیوستیمان بەوێە رۆژگارمان بەو ھەستە بەسەر ببەین!

کەمال: ئی! دە دوو قسە گەشیینی وا بکە! واتە ئەم ھەموو گەرمین و کویستانەتە بۆ شتیفیە؟

شاخەوان: نەخیر!

کەمال: کورە نەخیری چی، ئەم جارەیان تی کەوتی! ئەھا، بۆیە!!

شاخەوان: بە ناو چی کەوتم، مەن مەبەستم تەنھا ھەستکردنە کە بوو، دەنا هیچم لە گەلدا نەبوو، و نایشی ناسم، رەنگە جاریکی تریش چاوم پی نە کەوت! ئەو ھەندە خەویکی جوان بوو، بە ھیچ جۆری لیبی نزیك نەبومەو، دەترسام زەدەیکە لێ بکەوت، ھەندی جار وا باشترە، چونکە پاراستنی ئەو جۆرە ھەستانە ھیزی سەد سال ژیان بە مرۆڤ دەدات! ھەز دەکەم مرۆڤەکان ھەر ئەمرۆ لە ناو بەھاری ئەو جۆرە چرکانەدا ژیان بە سەر ببەن!...

ئەلوان نە چەکی ھەییە و نە چەکی دەویتی؛ تینویتی ریبوارەکان دەشکینیت بەبی سەوداکاری؛ ھەر وا، ھەر وا بە ئازادی! ھەر وا سوپاسیشی ناویت؛ نەختیک سەرتی بۆ دانوینە، ناو لەپت قول بکەرەو و بیخۆرەو، یە کسەر یەك تاقە وشە دیتە سەر زارت؛ ئۆخە!

ئەمەییە ئەلوان، جا مرۆڤ لە ئۆخە زیاتر چی دەویتی؟ ھیچ، ھیچی ناویت، تەنھا ئۆخە... ئۆخە ئۆخە!

ئه لوهن ولاتی منه، رووباریکه: دایه دیرینهی شاره کانه: شاره کهمه، کورته شروال دراو له بهریکه: کوده تا له دواي کوده تا: پیلان له دواي پیلانی؛ جهنگ له دواي جهنگ بۆ خنکاندن ریک دهخن: ته مییش وهك (زیی مراویکان) به سهر په خه کانی دهروات: موژده بهری ناشتی و دهس له مل کردنه، کهچی پۆلیس و باج وهرگرانی سهر سنور داواي شناس نامه و پاسپۆرتی لی دهکن!

- من ته لوهنم!

- له کوپوهه هاتوی؟

- من ئاوم، پاسپۆرتم بۆ چییه؟ مرۆف پاسپۆرتی بۆ چییه: به سه که من مرۆقم؛ سهروری ئه م بهر و ئه م بهرم

- قسهی قۆر مه که، ئه م قسانه تۆ دهیکه، بۆ خۆت ههلیبگره ناوی خۆت، باوکت و باپیرهت و نازناوت؟ خه لکی چ ولاتیکی زه جمهت نهییت!

- ناوم ته لوهنه، ته لوهن: له وهتی هه م ههر پیم ده لین ته لوهن: خه لکی ولاتی خه م و خورشیید و خه م!

- ناو نیشان؟

- ئه م بهر و ئه م بهر!

- بۆچی بۆ ئیره هاتوی؟

- کهس ئه م پرسیاره ی لی نه کردووم، من بۆ هه موو جیگایه ک ده رۆم: ما لم له گشت جیگایه که!

- تیرۆریسته سووره کان هه مان قسه ده کن و له هه یج شتیك رازی نیین! بیگرن

- من گیراوم!

- هیشتا باش به خه یو نه کراویت: زمان درێژی ده کهیت: به ئارامی له ناو کونه مشکه کهت غه لیه غه لب ده کهیت...

- جا چی تیدایه!

- سکت به... ئیژم سکت به!

- "من سکت بووم!" ئه وه نه گۆمی بوو که نزیکه ی ده ساله چاوم پی نه کهوته وه: له خولگی فیروونی زمان یه کترمان ناسی: به هه لکهوت له سهر شه قام بینیم، پاش چۆنی وچاکی وتی: ئه وه هیشتا ماوی؟

- ئه مه نییه، ئه ی تۆ؟

- نه گۆمی: منیش ماوم، تۆ چی ته کهی!

- به هه زار حال پالی پیوه ده نیم، ئه ی تۆ!

- نه گۆمی: من پیش چه ند سالیك بۆ ماله وه گه رامه وه، و کارم کرد، به لام گه رو گرفته کان زۆر بوون: هه رچییه کم کرد سوودی نه بوو، نه متوانی له وی بژیم، ناچار کرام سهر له نوی بۆ ئیره سهر هه لگرم، به م زوانه ش سهر بۆ ئه مریکا هه لده گرم!

- له وی چی هه یه؟

- نه گۆمی: (به پیکه نینه وه)، ئه ی لیره چی هه یه؟

- هه یج، منداله کام نه ییت!

- نه گۆمی: له هه ر کوی شوینت ته سک بووه وه به جی به یله و برۆ، مرۆف نابی سل بکاته وه: تا قی بکه ره وه!!

- تا قی چی بکه مه وه؟! ئه شه مگه، ئه وه جمگه، ئه ویش ده ردو به لای هه مگه! ده بی بارود خیکی باشت هه بی بۆ ژیان، ئه مه ژیان نییه!

- نه گۆمی: وایه ئه مه ژیان نییه، به لام هه ر ئه مه مان له ده ستدا هه یه، ئه مه ش وه ستاند و واوه یلاکردن قبول ناکات!

- منیش باسی راهه ستاندتم نه کردووه: به لام مه ینه ته کان زۆرن

- نه گۆمی: مه ینه تت زۆره یا زۆر نییه، که یفی خۆته، ده بی هه ر به خۆت چاره بان بکه ییت یا که میان بکه یته وه، ده ستوانیت پشت گو یان بخه ییت: ئه وان کهس نانا سن، تۆ بۆ ئه وان ته نها مشکیکی، مشکی ژماره... له ناو شوشه ی ژماره مۆدیل بۆ تا قی کردنه وه "یان گا

دینن یان په مو!" چی زۆره مشک زۆره!

- من مشک نیم، من

نه گۆمی: قسهی نهستهقت زۆر لایه، نه زانی تو عهنتیکهی! تو خۆت وا ده بینیت!

- سه ره رای ئه وه ش، من مرۆڤم؛ بووم و هیوا کاتم له ده ست نادم، با ژیانم ئه وه ندهی تر بکه ن به دۆزه خ!

نه گۆمی: تو هیشتا له زمانی پۆست مۆدیرن تی نه گه یشتوی؛ ده نا قسهی وات نه ده کرد؛ چه ند کۆنه رسته کانت!

- چه ند روخینه ره ئه م سه رده مه!

نه گۆمی: به لام هه رکه سیك هه ول ته دات له گه ل باری ژیا نی خۆی جوت ببیت!

- بۆیه ناله ناله کردن له گشت لایه ک بهرز ده بیته وه!

نه گۆمی: من ته نها گویم له ناله ی خۆمه: گویم له ناله ی که سیکی تر نییه! ناشه ویت گویم لیان بیست، بۆچی خۆم دارزینم؟ چما که م

دارزاوم؟ من ده مه ویت ته نها بۆ خۆم بژیم!

- تو نه ته نه ی و نه یش ده توانی به ته نه یی بۆ خۆت بژیت؛ ته گه ر وا بکه ییت خۆیشت له ده ست ده ده ی به بی ئه وه ی؛ ده نگیکه نار ه زایی

که م تر رو له به رازه کان ده کات؛ به و حاله یارمه تیان ده ده ییت، به بی ئه وه ی مهستی یارمه تیدانیانت هه بییت! نالی نی تو ده نگیکه له نار

جیهانیکی پر له ناله ی سته م!

نه گۆمی: سته م بی شه ی ژیا نه؛ به منیش هیچ نا کریت!

- به رگری پی شه ی مرۆڤه؛ هه می شه به رگری هه بو وه، له هه ر کوی نامرۆڤایه تی حا کم بو وه، له وه ی به رگری هه بو وه!

نه گۆمی: چۆن؟ هه مو ی تا قی کرا وه!

- ته مجار دهستی پی ده کریته وه؛ له وه ده چیت بۆ ما وه یه ک پشودانی ک؛ رۆژیک بۆ لیکدان ه وه و خه ون بینین پی و یست بیت؛ ره نگه بۆ ما وه یه ک

باره که مان هه ر وا سیس بیت؛ به لام هه ر خۆیا ن بۆ گۆره پانی لیکدادان بانگمان ده که ن؛ که ته م جۆره به یانیانه له لای هه ر که سیك به سه ر

یه کتر که له که بکه ن ته مجاره ده بیست به دوا جاریان به دوا جاری شکستی؛ به ده ست پی کردنی ژیا ن!

نه گۆمی: من نازام، به خیر بچیت!

- هه روا تو ش! ...

تی وه ش یاران، هه رچه ند ته م به یانییه زه فه ری پی بر دووم، به لام تی وه به زیان و تاوازیکی تر؛ به وه فاداری بۆ هه ر ژان و ئا هیک، به یانییه کی

تر، به یانییه کی نوی بۆ ناو مالان ده هیتن؛ چیت نه بانگ و نه زه نگ؛ ته نه یی و نه ره شبینی؛ به بی ئه وه ی وشه یه ک بیژین؛ ده س له نار

دهستی یه کتر ده نیین و ده رۆین؛ ده رۆین؛ هه تا پیمان ده کریت ده رۆین؛ به بی ترس و خه می نان؛ به بی ناوی زیندان؛ یاران؛ یاران؛ بالا به رزی

ژیا ن، مه چه کتان بهرز و بیر... چا وه کانتان گه ش و دوا رۆژمان... ته م بهر و ته و بهر به یانیمان باش! ... داوا ی لی بور دنتان لی ده که م؛ ده بی

ئه وه نده ی تر به رگه بگرین؛ هه ول به دین ژو ره کانتان پر خۆر بکه یین! جا من سه رم بۆ کوی هه ل بگر دایه ته گه ر ژیا ن نه بوایه!!

بزی سه ر لیوان ...

ئه لون؛ هه موو چوار چیه کان بشکینن! به هیچ ده رگا و په نجه ره یك رازی مه بن، هیچ شتیکی پی رۆز نییه، ته نها نازادی تو پی رۆزه، ته نها تو! یا

هه مو ی به جاریک، یا هیچ ...

- ته واو -

فەرھەنگۆك

- ١/ كەلات: ناوى چىيايە كە لە نزيك شارى خانەقېن.
- ٢/ وە پەرى سەرى برى: بە پەريك سەرى دەبردريت. قورچوگە سەر: قورى چۆتە سەر.
- ٤/ بويشم: بليم.
- ٥/ وسيد: وەستاند.
- ٦/ مايدە: ماوى.
- ٧/ ئى جارە: ئەم جارە.
- ٨/ مامر: مريشك.
- ٩/ سينم: دەكرم.
- ١٠/ رەسيسە كورە: گەيشتۆتە كوى.
- ١١/ ھا كو: لە كويىيە.
- ١٢/ مە: من.
- ١٣/ ئيژى مينەى موختار كەيگن: ئەلىيى بۆ موختار دەگەریت.
- ١٤/ زەويگە: زەمينە كە.
- ١٥/ چەفتە: چەوتە.
- ١٦/ عافيت ئۆلسو: (توركومانىيە): عافيتت بيت.
- ١٧/ مەلوچك: چۆلە كە.
- ١٨/ ھوندرت قەسەر: ناوى مالىكى بەناوبانگە لە قېن، زۆر چوان رازاۋەتەۋە.
- ١٩/ مالى چۆلم مالى ساردم: گۆرانىيە كە، نوسەرە كەى ناناسم، بە دەنگى سالار عەزىز بىستومە.
- ٢٠/ فستگلاس: كوردىزىرە كوردنى وشەيە كى ئەنگليزىيە (فرست كلاس) واتە: بە كەمە
- ٢١/ ئاخرنە باخ: (توركومانى)، واتە بروانە كۆتايە كەى: بزاق چىت بەسەر ديت!
- ٢٢/ خۆنستاق: خويىندن
- ٢٢/ زەعيف كەد: لاۋاز دە كات
- ٢٣/ دار، دور: (عەرەبىيە) وانەيە كى پۆلى يە كەمە، واتە مال، مالان
- ٢٤/ البلبل الفتان، يگەر فى البستان: (عەرەبىيە) واتە بولبولى جوان، لە ناو باخ دە فریت.
- ٢٥/ شويشە بشكيبگ جەم نيوك: شوشە بشكيت كۆ نايىتەۋە.
- ٢٦/ ھەشتە لە سەر مەشتە (كناپەتە) ئەميش بەسەر ئەۋە كانى تر.
- ٢٧/ ئەۋەنە: ئەۋەندە.
- ٢٨/ جمان: جوين.
- ٢٩/ كەلكەند: باخچەيە كى زۆر جوانە لە ناۋە راستى شارى ھەولير.
- ٣٠/ لە كورە خەفتيدە: لە كوى خەوتويت، واتە - تۆ ئاگات لە ھىچ نىيە.
- ٣١/ مويش دىرد: مشكى ھەيە
- ٣٢/ گوش: گوى
- ٣٣/ زوانت بورن: زمانت بېرن.
- ٣٤/ ئىياۋ: ناوى پياۋە، كورتكرادەى ئىبراھىم.

۳۵ / كەمالەيى: تېرەيەكى عەشرەتى جافە، ئە دېھاتەكانى سەروى كەلار دەژين (گۆيان، ميلان، كانى چايە، رونى، سەيد خەليل، و ئە دىي بۆيسان سوورى نزيك عەربەت).

۳۶ / باشكى: تېرەيەكى عەشرەتى جافە، ئە سەرووى دېھاتى كەمالەيەكان نىشتەجىن.

۳۷ / خۆد ئەرا نىچىد باريدەي: خۆت بۆچى نارۆى بېھىنىت.

۳۸ / بار: بېھنە

۳۹ / بدو: تراكە

۴۰ / خايە: هيلكە

۴۱ / ليرەوہ تا مانگ، و لەويوہ تا ئيرە يەكترمان خۆشدەويت: ئە چيرۆكيك بۆ مندالان وەرگىراوہ

۴۲ / نەتھاوردگە: نەتھيناوہ

۴۳ / بەيانەگان: بەياننامەكان

۴۴ / بەعزە: ھەندى

۴۵ / قەھار: ناوہ

۴۶ / لەوہرەگان: لەبەرەكان

۴۷ / بەچە: مندال

۴۸ / مۆچ: ماچ

۴۹ / ھىندۆ: ھىندە سوورەكان

۵۰ / بەستا: (ئەسپانىيە) بەسيەتى

۵۱ / ئىقالدى: مۆسىقارىكى ئىتالىيە، خاوەن سىمفونىيە چوار وەرزە، ليرە مەبەستەم تەنھا وەرزی پايزە!

۵۲ / تىئۆرىكان رەنگيان بۆرە، بەلام دارى ژيان ھەمىشە بەسەوزايى دەمىنىتەوہ - ئە ماركس وەرگىراوہ، سەرچاوەكەى نازانم!

۵۳ / كەواچى: كەبابچى

۵۴ / ژنەفتيس: بىستويەتى

۵۵ / بەستا: سپانىيە، بېرىتەوہ

سوپاس و بیزارین

سوپاسی بیپایانی ئه م برایانه ده کهم که پشتگیریان کردم له چاپدانی ئه م رۆمانه:

محمد غه زیان، نه به ز روسته م، ره حمان قوریانی، هه وراز محمد، محمد سه عدون، پشتیوان له شکری، کاروان عه بدوللا، شیرزاد کهرکوک، زیا خانه قینی، مامۆستا هۆشیار، ماجد محمد، ئامانج هه ورامی، حه سه ن مه نسور، فه یسه ل حوسین، لوقمان حوسین، مه نسور دیلامی، به ختیار حویز وه هاب، کاک حه مه ئه مین، محسن مه نسور، که مال محمد، سه لاج حه سه ن، کامه ران موسسته فا، سه لاج خانه قینی، هادی موراد، بیسی شهوقی، کامل حوسین

جاریکی سوپاس